

Pouke
iz Biblije

LISTOPAD
STUDENI
PROSINAC
2020.

Kršćanski odgoj i obrazovanje

Sadržaj

1. Odgoj i obrazovanje u Edenskom vrtu
2. Obitelj
3. Zakon kao učitelj
4. Oči Gospodnje — biblijski pogled na svijet
5. Isus kao Veliki Učitelj
6. Još nekoliko pouka Velikog Učitelja
7. Bogoštovlje u okviru obrazovanja
8. Obrazovanje i spasenje
9. Crkva i obrazovanje
10. Odgoj u umjetnosti i znanosti
11. Kršćanin i rad
12. Subota — doživljaj Božjeg karaktera i življenje u skladu s njim
13. Nebo, obrazovanje i vječno učenje

POUKE IZ BIBLIJE — izdanje za odrasle — 4/2020.

Pouke iz Biblije — izdanje za odrasle priprema Odjel za crkvene službe Generalne konferencije adventista sedmog dana. Pouke se pripremaju pod nadzorom proširenog odbora za subotnjoškolske pouke, čiji su članovi konzultativni urednici. Tiskana biblijska pouka pridonos je odbora.

Nakladnik: ZNACI VREMENA, Prilaz Gjure Deželića 77, 10 000 Zagreb, Hrvatska • **Odgovorni urednik:** Neven Klačmer • **Urednik:** Mario Šijan • **Prijevod:** Tamara Babić • **Lektura:** Marijan Malašić • **Korektura:** Ljiljana Đidara

• **Prijelom:** Brankica Vukmanić • **Tisk:** Tiskara Velika Gorica

znaci-vremena.com • adventisti.hr

CROATIAN ADULT SSQ — 4/2020
Education

Početak mudrosti

“Gospodnji strah početak je mudrosti a razboritost je spoznaja Pre-svetog.” (Izreke 9,10)

Razmislite o navedenom retku. On zapravo obuhvaća dva blisko povezana pojma — “strah”, kao strahopštovanje, divljenje Božjoj slavi i sili, i “razboritost”, “znanje”, kao spoznaju istine o Božjem karakteru. Dakle, razboritost, znanje i razumijevanje ukorijenjeni su u samom Bogu.

To je logično. Naposljetku, Bog je izvor svekolikog postojanja, Onaj koji je sâm stvorio i održava sve što postoji (Ivan 1,1-3; Kološanima 1,16.17). Sve o čemu učimo, sve što znamo o kvarkovima, gusjenicama, supernovama, andelima, zlodusima, “poglavarstvima i vlastima” (Efežanima 3,10) i o bilo čemu drugom — sve to postoji samo zahvaljujući Bogu. Stoga svako pravo znanje, mudrost i razboritost imaju svoj krajnji izvor u samom Gospodinu.

Sveto pismo jasno izjavljuje: “Bog je ljubav” (1. Ivanova 4,8), a sljedeći citat Ellen G. White to pobliže objašnjava: “Ljubav, temelj stvaranja i otkupljenja, također je temelj pravog odgoja. To jasno otkriva Zakon što ga je Bog dao da bude vodič života. Prva velika zapovijed glasi: ‘Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom.’ (Luka 10,27) Ljubiti Njega, beskrajno i sveznajuće Biće, svom snagom, svom pameću i svim srcem najviši je razvoj svake sposobnosti. To znači da Božja slika treba biti obnovljena u cijelom biću — tijelu, umu i u duši.” (Odgoj, str. 15; u izvorniku 16)

Budući da je Gospodin izvor svekolikog istinskog znanja i svakog istinskog obrazovanja, kršćansko obrazovanje trebalo bi upućivati naš um na Njega i Njegovo otkrivenje o sebi samom. Preko prirode, preko pisane Riječi, preko Kristovog otkrivenja u toj pisanoj Riječi, dano nam je sve što je potrebno da bismo došli u spasonosni odnos s našim Gospodinom i istinski Ga zavoljeli svim srcem i dušom. Čak i priroda, premda narušena tisućama godina grijeha, kad se proučava iz perspektive koja nam je dana u Svetom pismu, još uvijek govori, i to moćno, o Božjoj dobroti i karakteru. Ali tek pisana Riječ, Sveti pismo, savršeno

*Što znači imati
“kršćansko
obrazovanje” i kako
možemo kao crkva,
na ovaj ili onaj
način, pronaći put da
ga svi naši vjernici
steknu?*

je mjerilo istine, najveće otkrivenje koje imamo o Bogu i o tome što je On učinio i što čini za čovječanstvo. Zato Sвето pismo i njegova poruka o stvaranju i spasenju mora biti srž svekolikog kršćanskog obrazovanja.

Apostol Ivan je tvrdio da je Isus Krist "Svetlo istinito koje rasvjetljuje svakoga čovjeka" (Ivan 1,9). Drugim riječima, baš kao što preko Isusa svako ljudsko biće ima život, tako isto preko Isusa svako ljudsko biće prima neke zrake božanske svjetlosti i određeno razumijevanje istine i dobrote.

Medutim, svi smo mi zahvaćeni bitkom, velikom borbom, u kojoj nas neprijatelj duša marljivo nastoji spriječiti da primimo to znanje. Prema tome, ono što kršćansko obrazovanje obuhvaća, očito mora proučavateljima pomoći da bolje razumiju svjetlo koje nam Bog šalje s Neba.

Isus kaže: "Što, dakle, koristi čovjeku ako dobije cijeli svijet, a izgubi svoj život?" (Marko 8,36) Što vrijedi visoko obrazovanje u znanosti, književnosti, ekonomiji ili tehničkim granama ako ćemo se na kraju morati suočiti s drugom smrću u ognjenom jezeru? Odgovor je jasan, zar ne?

To je razlog zašto smo za ovo tromjesečje izabrali baš ovaj predmet. Što znači imati "kršćansko obrazovanje" i kako možemo kao crkva, na ovaj ili onaj način, pronaći put da ga svi naši vjernici steknu?

Ove Pouke iz Biblije pisali su dekani različitih adventističkih koledža i sveučilišta u Sjevernoj Americi

Odgoj i obrazovanje u Edenskom vrtu

“Gle, uzvišen je Bog u svojoj snazi! Zar učitelja ima poput njega?” (Job 36,22)

Biblijski tekstovi: Postanak 2,7-23; Postanak 3,1-6; 2. Petrova 1,3-11; 2. Petrova 2,1-17; Hebrejima 13,7.17.24.

Većini proučavatelja Biblije poznat je zapis iz prva tri poglavlja Postanka, kao i galerija likova koji se tu pojavljuju: Bog, Adam, Eva, anđeli, zmija. Pozornica je prelijepi rajske vrt zvani “Eden”. Zaplet kao da slijedi logičan niz događaja. Bog stvara. Bog poučava Adama i Evu. Adam i Eva grijše. Adam i Eva bivaju proggnani iz Edena. Međutim, pomnije razmatranje prvih nekoliko poglavlja Postanka, pogotovo kroz leće poučavanja i obrazovanja, pruža nove uvide u taj događaj, njegove protago-niste i njihovo okruženje.

“Odgojni sustav, utemeljen u početku svijeta, bio je određen kao uzor ljudima u svim budućim razdobljima. Da bi se prikazala načela toga sustava, u domu naših praroditelja u Edenu bila je osnovana škola koja je trebala služiti kao uzor. Edenski vrt bio je učionica, priroda je bila udžbenik, sâm Stvoritelj bio je Učitelj, a roditelji ljudskog roda bili su učenici.” (Ellen G. White, *Odgoj*, izdanje 2017., str. 18; u izvorniku 20) Bog je bio osnivač i ravnatelj prve škole, a i učitelj u njoj. Ali kao što znamo, Adam i Eva na kraju su izabrali drugog učitelja i naučili pogrešne lekcije. Što se dogodilo i zašto, i što mi danas možemo naučiti na osnovi tog najstarijeg izvještaja o odgoju i obrazovanju?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavje 6

PRVA ŠKOLA

Iako mi uglavnom ne doživljavamo vrt kao učionicu, ta usporedba doista ima smisla, pogotovo kad je riječ o Edenskom vrtu, punom netaknutog bogatstva Božjeg stvaranja. Teško je iz naše današnje perspektive zamisliti koliko su toga ta savršena bića u savršenom svijetu mogla naučiti u toj "učionici".

Pročitajte Postanak 2,7-23. Što zapažate u vezi sa svrhovitošću s kojom je Bog stvorio, smjestio i uposlio Adama?

Bog je stvorio muškarca i ženu na svoju sliku, dao im je dom i posao. Kad uzmemo u obzir odnos između učitelja i učenika, ovaj je odnos idealan. Bog je poznavao Adamove sposobnosti budući da ga je On sam stvorio. Mogao je poučavati Adama znajući da je Adam u stanju ostvariti svoj puni potencijal.

Bog je čovjeku dao odgovornost, ali je želio i da on bude sretan. A možda je dio onoga što ga je činilo sretnim bilo upravo to što je dobio odgovornosti. Uostalom, tko ne nalazi zadovoljstvo — pa čak i sreću u tome da dobije određene dužnosti i da ih vjerno izvršava? Bog je poznavao Adamovo srce i znao je što njemu treba da bi napredovao, pa mu je dao zadatak da održava vrt. "Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt, da ga obrađuje i čuva." (Postanak 2,15) Mi teško možemo zamisliti, budući da poznajemo samo svijet grijeha i smrti, što je sve taj posao obuhvaćao i koje je pouke Adam nesumnjivo naučio dok je obradivao i održavao vrt u kojem je živio.

U Postanku 2,19-23 vidimo kako Bog stvara životinje da bi Adamu pravile društvo, a zatim i Evu kao Adamovu ženu. Bog je znao da je Adamu potrebno društvo i pomoći nekoga ravnog njemu, te je stvorio ženu.

Bog je također znao da je čovjeku potreban blizak odnos s Njim i zato je stvorio prisno mjesto u Edenu. Sve to dokazuje Božju svrhovitost u stvaranju i Njegovu ljubav prema čovječanstvu. I ponovno, s obzirom na veliku vremensku udaljenost između nas i Edena, teško je zamisliti kako je to sve izgledalo — ali je izazovno pokušati zamisliti, zar ne?

Iako smo vremenski vrlo udaljeni od Edena, još uvijek možemo izvlačiti pouke iz prirode. Koje su to pouke i kakve koristi imamo od njih kada ih tumačimo kroz leće Svetoga pisma?

UPAD

Jedna od velikih radosti za mnoge učitelje je uređivanje učionice: postavljanje ploče s obavijestima, nabavljanje pomoćnih nastavnih sredstava i uređivanje prostorije na najpoželjniji način. Kad vidimo Božji koncept učionice kakva je bila Edenski vrt, vidimo koliko je pažnje On uložio da bi Adamu i Evi osigurao odgovarajuće uvjete za učenje. Želio je da oni budu okruženi ljepotom. Možemo zamisliti da su svaki cvijet, ptica, životinja i stablo nudili mogućnost Adamu i Evi da nauče nešto više o svojem svijetu i Stvoritelju.

A onda, nakon 1. i 2. poglavlja Postanka, u 3. poglavlju dolazi do naglog zaokreta. Pregledali smo popis svega dobrog što je Bog stvorio s najplemenitijom namjerom. Ali u Postanku 3,1 skreće nam se pozornost da je Bog dopustio slobodu izbora. Pojava zmije koja je bila "lukava mimo sve zvijeri poljske" donosi odstupanje od rječnika koji se do tog trenutka koristio. Izrazi kao što su "bijas veoma dobro", "ne bješe ih sramota", "lijepa za gledanje", opisivali su djela Božjeg stvaranja u prethodnim poglavljima. Međutim, sada, s pojmom zmije, dolazi do promjene tona. Ona se opisuje kao "lukava". Odjednom se unosi taj negativni čimbenik u nešto što je do tog trenutka bilo potpuno savršeno.

Za razliku od toga, Postanak prikazuje Boga kao potpunu suprotnost "lukavstvu". Bog je bio naglašeno jasan u vezi sa svojim očekivanjima od ljudskog para u vrtu. Na osnovi Božje zapovijedi u Postanku 2,16.17 znamo da je On postavio ključno pravilo koje su morali poslušati — da ne jedu sa stabla spoznaje dobra i zla.

Na temelju ovog događaja posebno se nameće zaključak da su Adam i Eva stvoreni kao slobodna moralna bića, sposobna da izaberu između poslušnosti i neposlušnosti. Dakle, od samog početka, čak i u savršenom svijetu, zapažamo postojanje ljudske slobodne volje.

Proučite u Postanku 3,1-6 opis koji je upotrijebila zmija, a koji je Eva potom ponovila. Što zapažate u zmijinom obraćanju Evi? Zapažate li na koji je način Eva potom gledala na stablo spoznaje dobra i zla?

U Postanku 2,17, Bog je rekao Adamu da će, ako bude jeo s tog stabla, "zacijelo umrijeti". Kada je Eva u Postanku 3,3 ponovila tu zapovijed, ublažila je njezino značenje izostavljajući riječ "zacijelo". U Postanku 3,4, zmija vraća tu riječ, ali na način koji potpuno proturječi onome što je Bog rekao. Izgleda da Eva, iako je bila naučena od Boga u vrtu, nije ozbiljno shvatila to znanje, što se vidi iz riječi koje je upotrijebila.

NESHVAĆANJE PORUKE

Kao što smo vidjeli jučer, usprkos jasnoj Božjoj zapovijedi, Eva je čak i svojim rječnikom razvodnila ono čemu je bila naučena.

Premda nije pogrešno protumačila ono što joj je Bog rekao, to očito nije dovoljno ozbiljno shvatila. Teško je prenaglasiti posljedice njezinih postupaka.

Dakle, kad se susrela sa zmijom, Eva joj je ponovila (premda ne doslovno) ono što je Bog rekao u vezi sa stablima u vrtu (Postanak 3,2.3). Naravno, ta poruka nije bila ništa novo za zmiju. Ona je bila upoznata s tom zapovijedu i dobro pripremljena da je izokrene iskoristivši Evinu prostodušnost.

Proučite Postanak 3,4-6. Osim što se izravno suprotstavila Božjim riječima, što je zmija još rekla, što je, očito, imalo uspjeha kod Eve? Koja je načela zloupotrijebila?

Kada joj je zmija rekla da je ta poruka dijelom netočna, Eva je mogla otici i posavjetovati se s Bogom. To je ono najljepše u vezi s poučavanjem u Edenskom vrtu — slobodan pristup moćnom Učitelju koji su imali prvi učenici nesumnjivo nadmašuje sve što bismo danas uopće mogli zamisliti ovdje na Zemlji. Međutim, umjesto da otrči, da zatraži božansku pomoć, Eva je prihvatala zmijinu poruku. Prihvaćanje te izmijenjene poruke ukazuje na Evinu sumnju u vezi s Bogom i onim što im je On rekao.

U međuvremenu, Adam je i sâm zapao u tešku situaciju. "Adam je shvatio da je njegova družica prekršila Božju zapovijed, zanemarila jedinu zabranu koja im je dana da ispita njihovu vjernost i ljubav. U njegovom se umu odvijala strašna borba. Žalio je što je dopustio da Eva odluta od njega. Ali djelo je bilo učinjeno, on će morati biti odvojen od osobe čije mu je društvo donosilo radost. Kako se pomiriti s tim?" (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 36; u izvorniku 56) Nažalost, premda je znao što je dobro a što zlo, i on je napravio pogrešan izbor.

Razmišljajte o ironiji laži koju ovdje nalazimo — zmija je rekla da će oni, ako budu jeli s tog stabla, "biti kao bogovi" (Postanak 3,5). Ali zar u Postanku 1,27 ne стоји да su oni već bili kao Bog? Što na osnovi tih tekstova saznajemo o tome kako lako možemo biti zavedeni, i zašto su vjera i poslušnost naša jedina zaštita, čak i kada imamo najbolje obrazovanje kakvo su imali Adam i Eva?

OBNOVA ONOGA ŠTO JE IZGUBLJENO

Odlučivši poslušati zmiju, Adam i Eva su se, između ostalog, suočili s protjerivanjem iz Božje ucionice. Zamislite samo što su sve oni izgubili zbog grijeha. Kad shvatimo njihov pad, bolje možemo razumjeti svrhu našeg obrazovanja u sadašnjem vremenu. Usprkos njihovom protjerivanju, život u nesavršenom svijetu dao je novu svrhu obrazovanju.

Ako je poučavanje prije pada bilo Božji način da Adama i Evu upozna sa sobom, svojim karakterom, dobrotom i ljubavlju, onda poučavanje u današnje vrijeme mora doprinijeti tome da se ljudski rod ponovno upozna sa svim tim i da se u nama obnovi Božja slika. I premda su fizički uklonjena iz Njegove prisutnosti, Božja djeca još uvijek mogu upoznati Njega, Njegovu dobrotu i ljubav. Preko molitve, služenja i poučavanja Njegove Riječi, možemo se približiti svojem Bogu kao što su to činili Adam i Eva u Edenu.

Dobra je vijest da zahvaljujući Isusu i planu spasenja, nije sve izgubljeno. Mi imamo nadu u spasenje i obnovu. A kršćansko poučavanje trebalo bi najvećim dijelom upućivati učenike na Isusa, na ono što je On učinio za nas i na obnovu koju nudi.

Pročitatje 2. Petrova 1,3-11. U svjetlu svega što su ljudska bića izgubila kad su napustila Vrt, ovi redci dolaze kao ohrabrenje da mnogo toga ipak može biti obnovljeno. Što Petar tvrdi da mi moramo učiniti da bismo mogli tražiti obnovu Božje slike u našem životu?

.....
.....
.....
.....

Isusova "božanstvena snaga obdarila nas je svime što je potrebno za život i pobožnost" (2. Petrova 1,3). Kakvo obećanje! Što bi to sve moglo biti? Petar nam nabraja: vjera, kreplost, znanje, postojanost, suzdržavanje i tako dalje. Zapazite također da Petar ovdje navodi znanje. Ta nas misao, naravno, vodi do pojma obrazovanja. Pravo obrazovanje vodit će k pravom znanju, znanju o Kristu, i tako ćemo postajati sve sličniji Njemu, a bit ćemo spremni i svoje znanje o Njemu prenositi drugima.

Razmislite za trenutak o činjenici da je zabranjeno stablo bilo stablo "spoznaje dobra i zla". Što nam to govori o činjenici da nije svako znanje dobro? Kako razlikujemo dobro od lošeg znanja?

ONI KOJI PREZIRU AUTORITET

Neki učenici smatraju se "prirodnim talentima" u razredu. Oni skoro uopće ne moraju učiti da bi dobili odlične ocjene. Lako usvajaju gradivo. Znanje kao da se jednostavno "lijepi" za njih. Međutim, 1. i 2. Petrova poslanica pokazuju da naše obrazovanje u Kristu pruža podjednake mogućnosti svima koji mu se posvete.

Ipak, ohrabrujuće riječi iz 1. poglavlja 2. Petrove poslanice u suprotnosti su s otrežnjavajućom opomenom u 2. poglavlju.

Pročitajte 2. Petrova 2,1-17. Koje snažne i oštре riječi Petar ovdje iznosi? U isto vrijeme, usred tih oštih opomena i ukora, kakva nam je velika nada obećana?

Zapazite što Petar u 10. retku piše o onima koji preziru autoritet. Ovo je ujedno oštar ukor za naše vrijeme. Mi kao crkveno tijelo moramo raditi na preuzimanju određenih razina autoriteta (vidi Hebrejima 13,7.17.24), a pozvani smo i da im se pokoravamo i budemo im poslušni, makar u onom stupnju u kojem su oni sami vjerni Gospodinu.

Međutim, usred tih oštih ukora, Petar (u 9. retku — Varaždinska Biblia) iznosi potpuno suprotnu misao. On kaže da bez obzira na to što ima moći uništiti one koji izaberu prijevaru, "znade Gospodin pobožne iz kušnji izbavljati". Znači li to da dio našega kršćanskog obrazovanja nije samo izbjegavanje kušnji, već i učenje na koje nas sve načine Bog može izbaviti iz njih i zaštititi od onih koji žele, kako on kaže, "kradom unijeti pogubna krivovjerja" (2. Petrova 2,1)? Budući da je preziranje vlasti tako oštro osuđeno, zar naše kršćansko obrazovanje ne bi trebalo obuhvatiti i učenje kako da na ispravan način razumijemo svoje učitelje, kako da im se pokorimo i da ih slušamo (Hebrejima 13,17)?

Premda se ne može reći da su Adam i Eva prezirali autoritet, oni su mu na kraju odlučili biti neposlušni. A njihov prijestup dodatno otežava činjenica da su oni to učinili nasuprot onome što im je taj autoritet, Bog osobno, rekao, i koji je to, uostalom, učinio za njihovo dobro.

Pozabavite se detaljnije pitanjem autoriteta ne samo u crkvi i obitelji, već i u životu uopće. Zašto je autoritet toliko važan, bilo da je riječ o njegovom pravilnom pokazivanju ili o pravilnom iskazivanju poštovanja prema njemu? Iznesite svoje odgovore u subotu u razredu.

ZA DALJNE PROUČAVANJE

"Sveti par nisu bila samo djeca pod Božjom očinskom brigom, već studenti koji su primili pouke sveznajućeg Stvoritelja. Njih su posjećivali anđeli, a darovana im je zajednica s njihovim Stvoriteljem bez vela koji bi ih dijelio. Oni su bili puni krjeposti koju su dobivali iz drveta života, a njihova umna snaga bila je samo malo manja od anđeoske. Tajne vidljivog svemira — 'čudesa to su znanja savršenog' (Job 37,16) pružala su im neiscrpan izvor pouka i zadovoljstva. Beskonačni Tvorac i Graditelj obznanio je ljudskim umovima zakone i djelovanje prirode koji su predmet ljudskog proučavanja već šest tisuća godina. Oni su razgovarali s listom i drvetom, upoznajući se s tajnama njihovog života. Adam je poznavao svako živo stvorene, od moćnog levijatana koji se igrao u vodi do sićušnog insekta koji je uživao na sunčevim zrakama. On je svima dao ime i upoznao se s njihovom naravi i navikama. Božja slava na nebesima, bezbrojni svjetovi i njihov redoslijed kretanja, stvaranje oblaka, tajne zvuka i svjetlosti, dana i noći — sve je to bilo dostupno za proučavanje prvim roditeljima. Na svakom listu u šumi, na svakom kamenu u planinama, na svakoj sjajnoj zviježdi, na zemlji, u zraku ili nebu napisano je bilo Božje ime. Red i sklad stvaranja govorili su im o neograničenoj mudrosti i sili. Oni su uvijek iznova otkrivali privlačnosti koje su njihova srca ispunjavala dubljom ljubavlju i poticala ih na nove izraze zahvalnosti." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 31; u izvorniku 50,51)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Ako je Bog izvorno namjeravao da škola i posao pružaju ljudima priliku da se upoznaju s Njim i Njegovim djelima, postupamo li mi u svojem radu danas u skladu s tom Božjom namjerom? Kako se možemo bolje upoznati s Bogom na svojem poslu (bilo da je riječ o plaćenom poslu, stjecanju obrazovanja, volontiranju, evanđeoskoj službi itd.)?

2. Kad čitamo o Sotoninom lukavstvu u Edenskom vrtu, lako možemo postati malodušni zbog svoje ljudske slabosti. Adam i Eva su znali da je Bog blizu, a ipak su povjerovali u poluistinu koju su čuli od zmije. Kako mi danas, premda nemamo tu tjesnu fizičku bliskost s Bogom, još uvijek možemo pronaći snagu u Njemu, koja će nam pomoći da odolimo kušnji?

3. Razgovorajte o pitanju autoriteta i o tome zašto je tako važno biti mu poslušan. Što se dogada kad granice autoriteta postanu nejasne? Kako se autoritet može zloupotrijebiti i kako reagiramo kada se to dogodi?

Pomoć svećeniku u nevolji

Rumunjski svećenik došao mi je s molbom: "Možeš li uvjeriti članove povjerenstva da imam dobar posao i dobru razinu obrazovanja kako bih mogao započeti svoj doktorski studij?"

Svećenik se upisao na studij teologije na Sveučilištu u Strasbourgu u Francuskoj, ali je povjerenstvo za doktorate odlučilo da najprije mora ponoviti godinu dodiplomskog studija. Bio sam doktorski student druge godine, a on i ja smo sklopili prijateljstvo kad smo shvatili da smo obojica iz Rumunjske.

"Vjeruješ li u Boga?" upitao sam svećenika smiješći se.

Bio je iznenađen. "Naravno da vjerujem!" odgovorio je.

"Vjeruješ li u snagu molitve?" upitao sam.

"Vjerujem da Bog može činiti čuda," rekao je svećenik.

"Ne govorim o običajima ili nekom vjerskom obredu," rekao sam. "Bog može odgovoriti na naše molitve ako se izravno molimo Njemu."

Nekoliko dana kasnije pozvao sam svećenika da se moli sa mnom.

"Prije nego što pitam profesore, najprije bismo se trebali moliti," rekao sam. Svećenik se složio.

Odlučio sam ne pokušavati uvjeriti profesore da promijene pravila za svećenika, nego sam, umjesto toga, predložio da im pokaže kako se u obrazovnom sustavu Rumunjske primjenjuje francuski model. Susreo sam se sa svakim od sedam profesora koji su sjedili u povjerenstvu. Svaki je obećao da će pitanje pregledati na sljedećem sastanku povjerenstva.

Profesori su provjerili svećenikovo znanje u posebnom intervjuu i prihvatali su ga u doktorski program. Zahvalili smo Bogu na čudu!

Naše prijateljstvo procvjetalo je tijekom sljedeće dvije godine. Svećenik je često posjećivao moj dom da s mojom obitelji razgovara, ruča i da imamo bogoslužje. No, tijekom svoje treće godine svećenik je najavio da će napustiti program. "Imam novi posao," rekao je. "Postavljen sam za državnog tajnika Rumunjske za vjerska pitanja."

Postao je najviši vjerski dužnosnik rumunjske vlade. Nikad ne znate dalekosežni utjecaj svojih riječi i djela.

Čuvši da je svećenik preuzeo dužnost, neki adventisti u Rumunjskoj pribavili su se ograničenja vjerske slobode, posebno protiv pripadnika manjih vjerskih zajednica poput Crkve adventista sedmog dana. Ali nijedan se takav pokušaj nije ostvario. Zapravo, svećenik je postao vladin ministar za odnose s vjerskim zajednicama — i doista, bio je neizmjerno pošten i objektivan s ljudima svih vjera.

Nakon što se smjestio u svojem poslu, u šali sam tražio da posjetim njegov ured kako bismo se fotografirali. "Želim pokazati svojoj djeci da vide da znam nekoga slavnog," šalio sam se.

On se nasmijao. "Dodi, kad god poželiš", rekao je. Ostali smo prijatelji do danas.

**Gabriel Golea, tajnik Francusko-belgijske unije
sa sjedištem u Parizu, Francuska**

Obitelj

"Poslušaj, sine moj, pouku oca svoga i ne odbacuj naputka svoje majke!" (Izreke 1,8)

Biblijski tekstovi: Postanak 3,1-15; 2. Korinćanima 4,6; Luka 1,26-38; Matej 1,18-24; Efežanima 4,15; 1. Ivanova 3,18; Ponovljeni zakon 6.

Kao ljudska bića, mi stalno (u idealnom slučaju) učimo. Zapravo, sâm život je škola.

“Od najranijih vremena vjerni u Izraelu s velikom su pozornošću odgajali mlade. Gospodin je dao upute da se djeca poučavaju, čak i od najmanjih nogu, o Njegovoj dobroti i veličini, osobito onako kako su se otkrile u Njegovom Zakonu i prikazale u povijesti Izraela. Pjesma, molitva i pouke iz Pisma morale su biti prilagođene umu koji se razvija. Očevi i majke trebali su poučiti svoju djecu da je Božji zakon izraz Njegova karaktera, i tako se primanjem načela Zakona u srce, Božje obliće utiskivalo u duhovni svijet i dušu. Veći dio poučavanja bio je usmen, ali mladi su također učili čitati hebrejske spise, a pergamentni svici starozavjetnih zapisa bili su otvoreni za njihovo proučavanje.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 43; u izvorniku 69)

Tijekom većeg dijela ljudske povijesti, poučavanje se odvijalo uglavnom kod kuće, osobito u ranim godinama. Što Biblijia kaže o poučavanju u obitelji i koje načelo možemo iz toga izvući za sebe bez obzira na naše obiteljsko stanje?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba lječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 7

PRVA OBITELJ

Na početnim stranicama Svetoga pisma nije nam dano mnogo pojedinosti — zapravo, nije nam dano gotovo ništa — u vezi s vrstom obiteljskog poučavanja u najranijim danima ljudske povijesti, premda možemo biti prilično sigurni da se u to vrijeme obrazovanje stjecalo unutar obiteljske strukture.

“U središtu sustava odgoja koji je utemeljen u Edenu bila je obitelj. Adam je bio ‘sin Božji’ (Luka 3,38), a djeca Svevišnjega primala su pouke upravo od svojega Oca. Njihova škola bila je u najpotpunijem smislu te riječi obiteljska škola.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 31; u izvorniku 33)

I premda ne znamo točno što se tamo učilo, možemo biti sigurni da je imalo veze s čudima stvaranja, a nakon pada u grijeh i s planom spasenja.

Čemu nas uče sljedeći tekstovi i zašto je to nesumnjivo bilo dio obrazovanja koje su Adam i Eva pružili svojoj djeci? Postanak 1-2; 3,1-15; 2. Korinćanima 4,6; Luka 10,27; Galaćanima 3,11; Otkrivenje 22,12.

“Odgojni sustav, utemeljen u početku svijeta, bio je određen kao uzor ljudima u svim budućim razdobljima. Da bi se prikazala načela toga sustava, u domu naših praroditelja u Edenu bila je osnovana škola koja je trebala služiti kao uzor.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 18; u izvorniku 20)

Kršćanski odgoj usmjeren je na poučavanje obitelji i vjernika o pitanjima doktrine, bogoslužja, nastave, zajedništva, evanđeoskog rada i službe. Dom je mjesto na kojem propovijedamo članovima obitelji o Božjoj ljubavi i obećanjima. To je mjesto gdje se Isus predstavlja djeci kao njihov Gospodin, Spasitelj i Prijatelj, i gdje se Biblija uzdiže kao Božja riječ. Obitelj je mjesto na kojem primjerom pokazujemo kako izgleda zdrav odnos s našim nebeskim Ocem.

U Postanku 4,1-4 vidimo da su i Kajin i Abel donijeli svoje prinose Gospodinu. Sa sigurnošću možemo prepostaviti da su oni u sklopu svojeg obiteljskog odgoja učili o značenju i važnosti žrtava u vezi s planom spasenja. Naravno, kao što izvještaj pokazuje, dobar odgoj ne dovodi uvijek do rezultata koje očekujemo.

Bez obzira na stanje u vašem domu, koje odluke možete donijeti da bi on postao okruženje u kojem se istina uči i provodi u život?

ISUSOVO DJETINJSTVO

Sveto pismo daje nam vrlo malo pojedinosti o Isusovom djetinjstvu. Veći dio tih godina ostaje tajna. Međutim, imamo određeni uvid u karakter Njegovih ovozemaljskih roditelja, Marije i Josipa, a to što saznajemo o njima moglo bi nam pomoći da razjasnimo ponešto o Njegovom djetinjstvu i ranom odgoju.

Čemu nas sljedeći tekstovi uče u vezi s Marijom i Josipom, i na koji način pružaju uvid u Isusov odgoj od strane Njegovih roditelja?

Luka 1,26-38 .....

Luka 1,46-55 .....

Matej 1,18-24 .....

Na osnovi ovih tekstova možemo vidjeti da su i Marija i Josip bili vjerni Židovi, koji su nastojali živjeti u poslušnosti Božjim zakonima i zapovijedima. I doista, kada im je Gospodin prišao i rekao što će im se dogoditi, oni su vjerno učinili sve što im je rečeno.

“Dijete Isus nije primalo pouke u školama pod okriljem sinagoga. Njegova je majka bila Njegov prvi zemaljski učitelj. S njezinih usana i iz proročkih svitaka On je naučio nebeske istine. One iste riječi što ih je sam izgovorio Mojsiju za Izraela, sad je usvajao na krilu svoje majke. Kad je prešao iz djetinjstva u mladičko doba, nije tražio rabinske škole. Njemu nije bio potreban odgoj koji bi stekao na takvim izvorima, jer Bog je bio Njegov Učitelj.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 43; u izvorniku 70)

Nema sumnje da su oni bili dobri i vjerni učitelji tom djetetu, ali, kao što nam otkriva Luka 2,41-50, bilo je mnogo toga u vezi s njihovim Sinom što oni nisu razumjeli jer je Isus posjedovao znanje i mudrost koje Mu je mogao pružiti jedino Bog.

Pročitajte ponovno navedeni citat Ellen G. White. Kako razumi-jemo da je On učio u krilu svoje majke riječi koje je sâm izgovorio? Što nam to govori o Božjoj čudesnoj ljubavi? Kako bismo mi, pala-i grešna stvorenja, trebali odgovoriti na nju?

KOMUNIKACIJA

U vrlo određenom smislu, poučavanje se na općoj razini svodi na komunikaciju. Učitelj posjeduje znanje, mudrost, informacije i činjenice, sve ono što treba prenijeti učeniku. Netko tko je pun znanja, mora to biti sposoban prenijeti drugima. U suprotnom, kakva je korist od svega što zna, barem u pogledu poučavanja?

Na drugoj razini, međutim, vještine poučavanja ne podrazumijevaju samo komunikacijske sposobnosti. U tom je procesu od presudnog značenja izgradivanje odnosa. "Pravi nastavnik može ponuditi svojim učenicima malo darova koji bi bili vredniji od njegovog društva. Odrasle, a još više mladež i djeci, stvarno možemo razumjeti tek kad im se približimo sa simpatijom. Moramo ih razumjeti da bismo im mogli što uspješnije pomoći." (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 177; u izvorniku 212)

Drugim riječima, uspješno poučavanje odvija se i na emotivnoj i osobnoj razini. U slučaju obitelji kao škole to je vrlo važno. Mora se izgraditi dobar odnos između učenika i učitelja.

Odnosi se uspostavljaju i razvijaju putem komunikacije. Ako kršćani ne komuniciraju s Bogom tako što čitaju Bibliju ili se mole, njihov odnos s Bogom je u zastoju. Obiteljima je potrebno božansko vodstvo ako žele rasti u milosti i spoznavanju Krista.

Pročitajte sljedeće tekstove: Psalm 37,7-9; Izreke 10,31.32; 27,17; Efežanima 4,15; 1. Ivanova 3,18; Titu 3,1.2; Jakov 4,11. Što iz njih možemo naučiti o izgradnji snažnih obiteljskih odnosa (ili bilo koje vrste odnosa, kad smo već kod toga)?

Odvajanje vremena da bismo sjiali dobro sjeme komunikacije neće samo pripremiti članove obitelji za osobni odnos s Kristom, nego će im pomoći i da razviju međusobne odnose unutar obitelji. To će otvoriti kanale komunikacije koji će vam biti dragocjeni kad vam djeca stignu do puberteta i kad odrastu. A čak i ako nemate djecu, načela koja nalazimo u tim tekstovima vrijede za sve vrste odnosa.

Razmislite također zašto nije važno samo ono što kažemo, već i kako to kažemo. Što ste naučili iz situacija u kojima je način na koji ste nešto rekli u velikoj mjeri poništio utjecaj onoga što ste rekli, čak ako je to što ste rekli bilo ispravno?

ULOGA RODITELJA

“I vi, očevi, ne razdražujte djece svoje, nego ih odgajajte ste-gom i opomenom Gospodnjom!” (Efežanima 6,4 — Varaždinska Biblija) “Tko će naći ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje.” (Izreke 31,10)

Roditelji imaju veliku odgovornost. Otac je glava obitelji, a obitelj je mjesto gdje se odgaja crkva, škola i društvo. Ako je otac slab, neodgovoran i nekompetentan, posljedice će trpjeti obitelj, crkva, škola i društvo. Očevi trebaju pokazivati plod Duha, a to je “ljubav, radost, mir, strpljivost, blagost, dobrota, vjernost, krotkost, uzdržljivost” (Galaćani-ma 5,22.23).

Majke imaju možda najvažniju ulogu u čitavom društvu. One imaju veliki utjecaj na oblikovanje karaktera svoje djece i stvaranje raspolože-nja i ozračja koji vladaju u domu. Očevi bi trebali dati sve od sebe kako bi surađivali s majkama u odgajanju svoje djece.

Što mogu očevi i majke naučiti iz sljedećih tekstova: Efežanima 5,22.23.25.26; 1. Korinćanima 11,3; 2. Korinćanima 6,14; Rimljani-ma 13,13.14; 2. Petrova 1,5-7; Filipljanima 4,8?

Moralna je obveza kršćanskih roditelja da svojim ponašanjem pru-že biblijski primjer Krista i Crkve. Bračni odnos analogija je Kristovog odnosa prema Crkvi. Ako roditelj ne prihvata ulogu vođe, ili ako je provodi na nasilan način, on pruža lažnu sliku Krista pred svojom dje-com i cijelim svijetom. Bog zapovijeda svim kršćanskim roditeljima da marljivo poučavaju svoju djecu (vidi Ponovljeni zakon 6,7). Roditelji su dužni svoju djecu naučiti da svesrdno vole Gospodina. Trebaju ih nau-čiti strahu Gospodnjem, potpunom posvećenju i pokoravanju Njemu u ljubavi.

U Postanku 6,7 Izraelcima su dane posebne upute o tome kako da poučavaju svoju djecu o velikim stvarima koje je Gospodin učinio za svoj narod. Koliko god bila veličanstvena poruka koju su oni mogli prenijeti svojoj djeci, mi koji živimo nakon Kristovog križa imamo još bolju, zar ne?

Prema tome, poučavanje koje se od nas očekuje trajni je, proaktivni dogadaj tijekom kojeg prenosimo istinu o Bogu svojoj djeci i priprema-mo ih za njihov osobni odnos s Kristom.

Ipak, svima nam je dan sveti dar slobodne volje. Na kraju krajeva, naša će djeca, kad odrastu, sama za sebe odgovarati pred Bogom.

DA NE ZABORAVIMO

Prije nego što su Izraelci ušli u Obećanu Zemlju, Mojsije im se ponovno obratio da bi ih podsjetio kako ih je Bog vodio na čudesan način, i da bi ih opet posavjetovao da ne zaborave što je sve učinio za njih. Knjiga Ponovljeni zakon na mnogo načina iznosi Mojsijevu posljednju volju i oporuku. I premda je pisana prije više tisuća godina, u kulturi i životnim prilikama drastično različitim od svega s čim se mi danas suočavamo, načela koja su u njoj iznesena vrijede i za nas.

Pročitajte Ponovljeni zakon 6. Što možemo naučiti iz tog odломka u vezi s načelima kršćanskog odgoja? Što bi trebalo biti ono glavno čemu učimo ne samo svoju djecu, već svakoga tko ne zna ono što mi znamo o Bogu i Njegovom divnom činu spasenja? Koje još opomene nalazimo u tim redcima?

Najvažnije od svega što su trebali naučiti svoju djecu bilo je Božje čudesno djelovanje među njima. A osim toga, dano im je i jasno upozorenje da ne zaborave ništa od onoga što je Bog učinio za njih.

Naravno, ako roditelji imaju prvu i glavnu ulogu u ugradnji biblijskog nauka u život njihove djece, onda su oni dužni urediti svoj život na takav način da steknu odgovarajuće znanje i odvoje vrijeme koje će provoditi sa svojom djecom.

“Majka je prva djetetova učiteljica. U razdoblju najveće osjetljivosti i najbržeg razvitka, njegov odgoj je ponajviše u njezinim rukama.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 227; u izvorniku 275)

To je ključno vrijeme kad roditelji govore svojoj djeci o Božjoj ljubavi i Njegovim obećanjima. Redovno odvajanje vremena da biste svoju djecu osobno poučavali o Božjoj mudrosti i Njegovim obećanjima imat će pozitivan utjecaj na vašu obitelj i u budućim naraštajima.

Pročitajte sljedeći tekst: “Napominji ih [riječi koje ti ja zapovijedam danas] svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad lijegaš i kad ustaješ.” (Ponovljeni zakon 6,7) **Kakvu poruku tu nalazimo i koliko je važno da istinu o Bogu uvijek napominjemo ne samo svojoj djeci, već i sebi samima?**

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi *Odgoj* Ellen G. White pročitajte sljedeća poglavља: "Pri-prema", str. 227—232 (u izvorniku 275-282); "Zajednički rad", str. 232—235 (u izvorniku 283—286) i "Disciplina", str. 236—243 (u izvorniku 287—297).

"Na očvima počiva jednaka odgovornost za rani i za kasniji odgoj djeteta. Stoga je prijeko potrebno da se oba roditelja za to pomnivo i temeljito pripreme. Prije nego što odluče preuzeti dužnost roditeljstva, muškarci i žene moraju upoznati zakone tjelesnog razvitka. ... Morali bi razumjeti i zakone umnog razvitka i čudorednog odgoja." (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 227; u izvorniku 276)

"Suradnju moraju početi otac i majka u obiteljskoj svakodnevici. Zajedno su odgovorni za odgoj svoje djece i zato stalno moraju zajednički raditi. Neka se predaju Bogu moleći Ga da im pomogne kako bi jedno drugo podržavali. ... Roditelji koji tako odgajaju djecu teško će se naći među onima koji kritiziraju učitelja. Osjećaju da dobro njihove djece i pravednost prema školi zahtijevaju da, koliko god je to moguće, podržavaju i cijene onoga tko sudjeluje u nošenju njihove odgovornosti." (Ellen G. White, *Odgoj*, str.233; u izvorniku 283)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Bilo da imamo djecu ili ne, svi mi živimo u nekoj vrsti obiteljskog okruženja i svi komuniciramo s drugima. Što vam iz pouke za ovaj tjedan može pomoći u komunikaciji, ili čak i svjedočenju drugima, bilo u mjestu u kojem živate ili negdje drugdje?

2. Mi smo skloni na obrazovanje gledati kao na nešto dobro. (Uostalom, tko bi mogao biti protiv obrazovanja?) A je li uvijek tako? Koji bi mogao biti primjer izvitoperenog obrazovanja koje je pretvoreno u nešto loše? Što bi nam iz tih negativnih primjera moglo pomoći da obrazovanje pretvorimo u nešto dobro?

3. Kao što je spomenuto u odsjeku za srijedu, svima nam je dan sveti dar slobodne volje. Prije ili poslije, kada djeca odrastu, ona će morati donositi vlastite odluke u vezi s Bogom o kojem su učila tijekom čitavog djetinjstva. Zašto svi roditelji, a zapravo i svi ostali koji svjedoče drugima i da nastoje ih upoznati s Evangeljem, moraju uvijek imati na umu tu ključnu istinu o slobodnoj volji?

Australski propovjednik u Etiopiji

Ettienne McClintonck (51) nije ništa uzimao zdravo za gotovo u Etiopiji. Kao radijski voditelj 3ABN Australija propovijedao je u gradu Shisho, koji se nalazi trideset i pet kilometara od Awasse, drugog po veličini grada u Etiopiji, u sklopu programa uključenost svih vjernika, 2019. godine, u organizaciji Istočne srednjofričke divizije. Napajanje strujom bilo je s prekidima, a prve dvije večeri propovijedao je u mraku.

Unatoč tehničkim izazovima, prisustvovalo je više od četiri stotine ljudi koji su pratili sastanke na otvorenom. Gužva je bila daleko veća izvan crkve, a Ettienne je propovijedao iz improvizirane nadstrešnice s plastičnom folijom kao krovom.

Ettienne je bio zabrinut dok se pripremao za treći sastanak. Iako je iznajmljeni generator osiguravao struju, kiša je počela padati samo trideset minuta prije početka programa. Nadao se da to neće odvratiti ljude od dolaska na predavanje.

Kiša je prestala na početku sastanka, ali kišni su oblaci ispunili nebo. Ettienne je propovijedao jedva petnaestak minuta kad je kiša ponovo krenula.

Kako se pljusak pojačavao, ljudi su počeli napuštati sastanak. Iako je Ettienne imao neku zaštitu u improviziranom skloništu, slušatelji su sjedili na otvorenom.

"Starješine u crkvi i ja molili smo se da kiša prestane, a sada se kiša vratila," prisjeća se Ettienne. "Morali smo nešto poduzeti. Ali što?"

Odjednom mu je došla prava misao. Svake večeri govorio je o Božjoj vlasti nad bolešću, grijehom i smrću. Ali Bog ima moć i nad vremenskim prilikama. Mogao se moliti da kiša prestane. Ali što ako Bog odluči ne zaustaviti kišu? Njegova bi poruka izgubila vjerodostojnost i ljudi bi mogli prestati prisustvovati predavanjima.

U tom trenutku došao mu je na um redak iz 1. Ivanove 5,14: "A ako znamo da nas uslišava što god ga molimo, znamo da već posjedujemo ono što smo ga molili."

Ettienne je tiho molio: "Vjerujem, Gospodine, ali molim Te: pomozi mojoj nevjeri."

Preko svojeg prevoditelja pozvao je slušatelje da se s njim mole da kiša prestane. Trenutak nakon što je rekao: "Amen," kiša je prestala. Nije padala sve do kraja programa te večeri. Nakon propovijedi je oko dvije stotine ljudi došlo naprijed tražiti molitvu. "Ljudi su posvuda klečali," kaže Ettienne. "Dok smo kleknuli u blato, molili smo molitvu zahvalnosti i predaje Bogu."

Vidjevši kako pola ljudi kleči na tlu, Ettienne se prisjetio kako su se njegova obitelj i prijatelji molili za njegova predavanja u Australiji. Zahvalio je Bogu na njihovim molitvama.

"Bog mi je dao novo iskustvo," kaže on. "Do tog iskustva u životu preuzimao sam male rizike i molio Boga za sitne nagrade. Ali ovo je bio visoki rizik zbog kojeg sam se osjećao nelagodno i ranjivo; ali nagrada je bila nevjerojatno velika."

Vania Chew

Zakon kao učitelj

“Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!” (Ponovljeni zakon 6,5)

Biblijski tekstovi: Ponovljeni zakon 6,5; Ponovljeni zakon 31,9-27; Rimjanima 3,19-23; Otkrivenje 12,17; 14,12; Marko 6,25-27; Hebrejima 5,8.

Upozoravajući Galaćane na legalizam, Pavao je pisao: “Kad bi bio dan Zakon koji bi mogao dati život, onda bi opravdanje dolazilo doista od Zakona.” (Galaćanima 3,21) Naravno, kad bi ijedan zakon mogao “dati život”, bio bi to Božji zakon. A ipak, Pavao poručuje da nas grešnike čak ni Božji zakon ne može oživiti. Zašto? “Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh, da se obećanje, na osnovi vjere u Isusa Krista, dadne onima koji vjeruju.” (Galaćanima 3,22)

Dakle, ako Zakon ne može podariti život smrtnicima, koja je uopće njegova svrha osim da nam ukaže na našu potrebu za milošću? Ima li onda Zakon samo negativnu ulogu? Je li on tu samo da bi nam pokazao naše grijeha?

Ne. Zakon je tu i zato da bi nam ukazao na put života koji se nalazi samo u Isusu. To je također svrha pravog obrazovanja — da nas uputi na život milosti, vjere i poslušnosti Kristu. Zato ćemo ovoga tjedna, u sklopu pitanja o kršćanskom obrazovanju, proučavati ulogu Božjeg zakona. U tom smislu pogledajmo čemu Zakon, premda nas ne može spasiti, ipak može naučiti o vjeri, milosti i ljubavi našeg Boga prema palom čovječanstvu.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba lječenja, Znaci vremena, 2014., poglavljje 8

LJUBITI BOGA I BOJATI GA SE

Knjiga Ponovljeni zakon sadrži Mojsijeve posljednje riječi upućene novom naraštaju Izraelaca — onom koji će končano ući u Obećanu Zemlju. Ali prije toga, on je za njih imao neke vrlo jasne poruke i upute.

Pročitajte Ponovljeni zakon 31,9-13. Što znači bojati se Boga?

Bog je imao određenu namjeru čak i u vezi s načinom na koji je davao svoj Zakon Izraelu. On se svim sredstvima potruđio da Njegovi zakoni ne budu zaboravljeni. To nam otkriva da je Bog strpljivi učitelj. On poučava, ponavlja pouke, šalje proroke i svoje sluge da bi prenio poruku. I to čini uвijek iznova. Zar nije istina da velik dio starozavjetnih spisa ne govori ni o čemu drugom nego o Bogu koji svoj narod poučava kako da ide putem života?

Zapazite kako Mojsije u tim redcima naglašava koliko je važno da se budući naraštaji upoznaju sa Zakonom. Mojsije to opisuje kao proces od dva koraka. Djeca Izraelova najprije slušaju Zakon, a zatim “naučit će bojati se Jahve, Boga vašega” (Ponovljeni zakon 31,13).

Prvo slušaju, a onda uče bojati se Boga. Dakle, ta potreba za učenjem podrazumijeva da strah nije prirodni ishod poznавanja Zakona. Bojati se Boga proces je koji se mora naučiti. Mojsije napominje da su znanje i strah proces i da nisu u uzročno-posljedičnom odnosu.

Osim toga, što znači “bojati se Boga” kad je narodu također rečeno: “Ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom” (Ponovljeni zakon 6,5)? Možda to možemo usporediti s ljubavlju i strahom koje dijete osjeća prema dobrom ocu, koji otkriva svoju ljubav i brigu time što pokazuje da govori ono što misli i da misli ono što govori. Ako imate takvog oca i učinite nešto loše, snosit ćete posljedice svojeg zlodjela. Da, mi možemo ljubiti Boga i bojati Ga se u isto vrijeme. To nisu proturječni pojmovi. Što više saznajemo o Bogu, više Ga ljubimo zbog Njegove dobrote. A opet, u isto vrijeme, što više upoznajemo Boga, više ćemo Ga se bojati jer uvidamo koliko je On svet i pravedan, a koliko smo mi grešni i nepravedni, i shvaćamo da samo zahvaljujući nezasluženoj milosti nismo uništeni.

Kako vi razumijete što znači ljubiti Boga i bojati Ga se u isto vrijeme?

SVJEDOK PROTIV TEBE

Kad je Mojsije shvatio da će ubrzo umrijeti, bio je duboko svjestan prilika koje će ostaviti za sobom. Znao je da će nakon njegove smrti Izraelci ući u Obećanu Zemlju — Kanaan. Znao je također da će oni postati buntovni pošto stignu do svojeg odredišta za kojim su tako dugo tragali.

Pročitajte Ponovljeni zakon 31,14-27. Koje je pripreme Mojsije poduzeo prije svoje smrti? Koje su bile Mojsijeve glavne brige i kako se on njima pozabavio?

Mojsijev ton pomalo podsjeća na ton učitelja koji se priprema za odlazak. Svjestan je da su se njegovi daci loše ponašali dok njega nije bilo "u razredu", i nije toliko naivan da bi pomislio kako se neće pobuniti i u njegovoj odsutnosti. Zato daje uputu levitima koji su nosili Kovčeg saveza da knjigu Zakona stave odmah pokraj Kovčega kako bi ona bila "svjedok". Mojsije ne ostavlja samo nastavni plan za svojeg zamjenika. On ostavlja svjedoka. Mojsije govori o knjizi Zakona kao da je to živo biće koje ima moć da ukori ljudsko srce.

Razmislite o Zakonu kao "svjedoku protiv" njih. Kako razumijemo tu istu misao u Novom zavjetu? Vidi Rimljanima 3,19-23. Na koji nam način Zakon ukazuje na našu potrebu za milošću?

U Ponovljenom zakonu 31, Bog nalaže Mojsiju da zapiše pjesmu koju ga je On sam naučio. Mojsije je onda trebao naučiti Izraelce tu pjesmu s namjerom koja je zabilježena u 19. retku: "da mi ova pjesma bude svjedokom protiv Izraelaca". Ponovno vidimo da se Božje smjernice personificiraju. Kada se pjevaju, riječi se lakše objavljaju i šire. A kada je pjesma svjedok, ona ima moć da navede ljude da se zagledaju u sebe i vide što ona govori o njima.

Čak i kad nastojimo biti poslušni Božjem zakonu svom snagom koju nam je On dao, na koji način Zakon ipak djeluje kao "svjedok protiv" nas? Kako nam taj svjedok ukazuje na potrebu za Evandeljem u našem životu?

DA BISTE NAPREDOVALI

U cijeloj Bibliji slušamo i o drugim rezultatima poznavanja i poslušnosti Božjem zakonu.

Pročitajte Jošua 1,7.8. Što je Jahve rekao Jošui i kako se načela koja tu nalazimo mogu primijeniti na nas danas?

Bog kaže Jošui prigodom ulaska u Kanaan: "Samo budi jak i veoma odvažan, pazeci da izvrsiš sve po zakonu što ti ga je zapovjedio Mojsije, sluga moj; ne odstupaj od njega ni desno ni lijevo da bi napredovao u svemu u što kreneš." (Jošua 1,7 — Varaždinska Biblija)

Takvo viđenje napretka kao posljedice poslušnosti, djeluje pomalo kao suprotnost shvaćanjima današnjeg svijeta o napretku. Danas mnogi vjeruju da su obilježja napretka inovativnost, kreativnost i oslanjanje na sebe. Da bismo napredovali u određenoj djelatnosti, to često zahtijeva izvanredni talent i preuzimanje rizika.

Međutim, u Božjim očima napredak zahtijeva drugačije osobine.

Pročitajte sljedeće tekstove: Otkrivenje 12,17; 14,12; Rimljanima 1,5; 16,26; Jakov 2,10-12. Što nam svi ti redci danas govore o poslušnosti Božjem zakonu? Bez obzira na to što nas poslušnost Božjem zakonu ne spašava, zašto je ipak toliko važno da ga držimo?

Nevažno je radi li se o Starom zavjetu ili Novom zavjetu — kao kršćani koji vjeruju u Bibliju, pozvani smo na poslušnost Božjem zakonu. Kršenje Zakona, poznato i kao grijeh, vodi samo u bol, patnju i vječnu smrt. Tko nije osobno upoznao i sagledao posljedice grijeha — rezultat kršenja Božjeg zakona? Baš kao što je stari Izrael napredovao zahvaljujući poslušnosti Božjem zakonu (premda im je milost također bila potrebna), ništa se nije promijenilo ni kad je riječ o nama danas. Prema tome, u sklopu kršćanskog poučavanja trebamo nastaviti zastupati Božji zakon kao glavnu sastavnicu življenja vjerom i pouzdati se u Božju milost.

Kakvo je vaše osobno iskustvo s posljedicama grijeha? Što biste mogli podijeliti s drugima da i oni ne bi pravili iste pogreške?

TRUD I BORBA ONIH KOJI DRŽE ZAKON

Držanje Božjeg zakona donosi velike koristi, kao što se vidi u životu ljudi kojima je Bog dao da napreduju. Jošua je vjerno slijedio Božje propise i dobro je vodio izraelski narod. Gospodin je u više navrata rekao Izraelcima da će napredovati ako budu poslušni Njegovom Zakonu.

Pročitajte 2. Ljetopisa 31,20.21. Što se tu navodi kao ključni razlog Ezekijinog uspjeha?

U kojem se god svojstvu bavimo poučavanjem, moramo naglašavati važnost poslušnosti. Ali naši slušatelji nisu glupi. Oni će prije ili poslije zapaziti gorku činjenicu da ima ljudi koji su vjerni, dragi i poslušni, a ipak... Nesreće pogadaju i njih. Kako to objasniti?

Mi to zapravo i ne možemo. Živimo u svijetu grijeha i zla, u svijetu u kojem bjesni velika borba i nitko od nas nije je pošteden.

**Čemu nas sljedeći odlomci uče u vezi s tim teškim pitanjem:
Marko 6,25-27; Job 1.2; 2. Korinćanima 11,23-29?**

Nesumnjivo je da dobri i vjerni ljudi, ljudi koji poštuju Zakon, nisu uvijek uspješni, barem ne prema svjetovnom shvaćanju uspjeha. I u tome se također nalazi djelomičan odgovor na to teško pitanje, pitanje koje će se, dok budemo govorili o važnosti Zakona, nesumnjivo nametati. Što točno podrazumijevamo pod "uspjehom"? Što kaže psalmist? "Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego boraviti u šatorima grešnika." (Psalam 84,11) Nema sumnje da prema svjetovnim mjerilima čak ni oni koji su vjerni Bogu i poslušni Njegovom Zakonu, nisu uvijek "uspješni", barem zasada. Onima koje poučavamo činimo medvjedu uslugu ako tvrdimo suprotno.

Pročitajte Hebrejima 11,13-16. Kako nam ti redci pomažu da shvatimo zašto i oni koji su vjerni ipak pate u ovom životu?

ISUS NAŠ UZOR

Isus Krist, Božji Sin, jedini je proveo svoj ljudski život u savršenoj poslušnosti Ocu — u savršenoj poslušnosti Božjem zakonu. On je to činio ne samo zato da bi bio naša Zamjena, što je bio, već i da bi bio naš Uzor, što je također bio.

Pročitajte sljedeće retke: Luka 2,51.52; Filipljanima 2,8; Hebrejima 5,8; Ivan 8,28.29. Kako nas oni podsjećaju na poslušnost koju je Krist pokazivao tijekom čitavog svojeg života?

Možda je Ivan to najbolje izrazio kad je napisao: "Tko tvrdi da ostaje u njemu, taj mora tako živjeti kako je on živio." (1. Ivanova 2,6) Kad zadržimo svoj pogled na Kristovom životu i Njegovoj službi na Zemlji, lako zapažamo da je On ugodio Ocu svojom poslušnošću. Krist je ispunio proročanstva i uzdizao Božji zakon čitavog svojeg života.

Baš kao što je Bog rekao Mojsiju neka zapiše Njegov Zakon da bude svjedok Izraelu, Krist je bio živo utjelovljenje tog svjedoka apostolima, učenicima, grešnicima i svetima. Sada, umjesto niza pravila koja trebamo slijediti, mi imamo primjer Isusa, ljudskog bića od krvi i mesa, koji također trebamo slijediti.

Kao učitelji, koji bismo bolji uzor mogli ponuditi svojim učenicima od Isusa i Njegove poslušnosti Ocu?

"Ona takozvana vjera u Krista, koja tvrdi da oslobađa čovjeka obvezе poslušnosti Bogu nije vjera, već drskost. 'Da, milošću ste spašeni — po vjeri.' (Efežanima 2,8) Međutim, 'tako je i s vjerom: ako nema djela, mrtva je u samoj sebi'. (Jakov 2,17) Isus je rekao o sebi prije no što je došao na Zemlju: 'Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.' (Psalam 40,9) A neposredno prije svojega ponovnog odlaska na Nebo objavio je: '... kao što sam i ja vršio zapovijedi Oca svog te ostajem u njegovoj ljubavi'. (Ivan 15,10) Pismo kaže: 'Ako vršimo njegove zapovijedi, po tom znamo da ga poznajemo. ... Tko tvrdi da ostaje u njemu, taj mora tako živjeti kako je on živio.' (1. Ivanova 2,3.6)" (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 63; u izvorniku 61)

Što možete učiniti da biste bolje slijedili Kristov primjer u svim područjima svojeg života i tako postali bolji učitelj drugima? Premda je to već pomalo stara, otrcana fraza, zašto ono što činimo — naša djela — govori glasnije od naših riječi?

ZA DALJNE PROUČAVANJE

"Ljubav, temelj stvaranja i otkupljenja, također je temelj pravog odgoja. To jasno otkriva Zakon što ga je Bog dao da bude vodič života. Prva velika zapovijed glasi: 'Ljubi Gospodina Boga svoga s srcem svojim, svom dušom svojom, svom snagom svojom i svom pameću svojom.' (Luka 10,27) Ljubiti Njega, beskrajno i sveznajuće Biće, svom snagom, svom pameću i svim srcem najviši je razvoj svake sposobnosti. To znači da Božja slika treba biti obnovljena u cijelom biću — u tijelu, umu i u duši.

Druga zapovijed slična je prvoj: 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe!' (Matej 22,39) Zakon ljubavi nalaže da tijelo, um i dušu posvetimo službi Bogu i svojim bližnjima. Ta služba, koja nas čini blagoslovom drugima, donosi i nama samima najveći blagoslov. Nesebičnost je temelj svakog pravog razvoja. Nesebičnom službom razvijamo svaku sposobnost do najviše mjere. Tako sve više 'imamo dijela u božanskoj naravi' i spremniji smo za Nebo, jer primamo Nebo u svoje srce." (Ellen G. White, *Odgaj*, str. 15; u izvorniku 16)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Poput Izraelaca, i mi trebamo ljubiti Boga i bojati Ga se (Matej 22,37; Otkrivenje 14,7). Razgovarajte u razredu više o tome kako možemo osjećati jedno i drugo. Odgovorite i na pitanje: Zašto te dvije zapovijedi ne proturječe jedna drugoj?

2. Kakva je razlika između postavljanja mjerila i donošenja pravila? Prema vašem iskustvu, je li adventizam više usmjeren na postavljanje visokih mjerila unutar svoje zajednice vjernika, ili na donošenje pravila koja ujedinjuju tu zajednicu? Što Sveti pismo kaže o postavljanju visokih mjerila za sebe, za svoju obitelj, za svoju crkvu?

3. Kako postižemo pravu ravnotežu dok govorimo o tome koliko je važna poslušnost Božjem zakonu, a u isto vrijeme objašnjavamo zašto ta poslušnost nije izvor našeg spasenja?

4. Pročitajte cijeli Psalm 119 i zapazite koliko se puta spominje poslušnost, sloboda, Zakon, propisi i zapovijedi. Što nam psalmist zapravo poručuje?

Bog me je poučio u Brazilu

Tetka mi je u subotu poslijepodne dala knjižicu ispunjenu biblijskim redcima. "Samo otvari knjižicu i Bog će ti progovoriti kroz neki od tih biblijskih redaka," rekla je.

Nisam razmišljala o Bogu više od dvadeset godina. Iako sam odgajana u kršćanskom domu u Brazilu, prestala sam pohađati crkvu kad sam imala šesnaest godina. Završila sam višemješčno putovanje po Brazilu kao dio istraživačkog projekta za moj sveučilišni studij u Francuskoj. Namjeravala sam sljedeći dan otići u Pariz.

Otvorila sam poklonjenu knjižicu i pogled mi je pao na Izreke 22,19: "Da bi uzdanje twoje bilo u Jahvi, upućujem danas i tebe." Te su me riječi pokrenule jer sam kao studentica željela spoznati što Bog namjerava učiniti.

Tog dana pridružila sam se prijateljima na poslovnoj večeri. Ali nisam mogla zaboraviti biblijski redak koji mi je stalno bio na umu. Ispričala sam se društvu i rekla da moram otići u crkvu.

Ušavši u crkvu, iznenadila sam se kad sam vidjela da je svaka mlada žena odjevena poput mene — u traperice, visoke potpetice, s naušnicama i šminkom. Glazba se također promjenila, i pastor nije na kraju uputio poziv na odluku. Čekala sam na poziv. Htjela sam predati svoje srce Isusu. Ostala sam razočarana.

Sutradan sam odletjela u Francusku i molila se: "Gospodine, iako nije upućen poziv na odluku, naći će crkvu u Francuskoj i redovito posjećivati bogoslužja." U Francuskoj sam našla crkvu u blizini svoje kuće i počela odlaziti u nju svake nedjelje. Ljudi su bili ljubazni, ali osjetila sam da su duhovno hladni. Počela sam proučavati Bibliju kod kuće i gledala sam propovijedi na internetu.

Otkrila sam istaknutog adventističkog propovjednika na YouTubeu koji je snažno govorio o Otkrivenju. Gledala sam dvadeset i pet njegovih propovijedi. Jedne noći probudila sam se oko tri sata ujutro i odlučila moliti do zore. Isto se dogodilo i sljedeće noći.

Dok sam se molila te noći, osjećala sam da se Isusov povratak bliži. Priznala sam svoje grijeha i hvalila Boga zbog Njegove dobrote. Trećeg dana mir mi je ispunio srce. Znala sam da je Bog živ.

Iako sam gledala toliko njegovih propovijedi na YouTubeu, nisam shvatila da je taj propovjednik adventist. Tragajući za spoznjom o njegovoj crkvi, otkrila sam njegovo osobno svjedočenje na mreži. Odmah sam potražila adventističku crkvu u Parizu.

Prve subote sam se jako iznenadila kad sam vidjela ljude da proučavaju Bibliju u subotnjoj školi. Žene su bile odjevene skromno, a propovijed je bila o Otkrivenju. Bog je znao što je za mene važno. Plakala sam za vrijeme bogoslužja. Nisam mislila da takva crkva postoji. Bog je obećao u Brazilu da će me naučiti, i bila sam poučena u Francuskoj.

Hvala vam na subotnjoškolskim darovima za misije, koji pomažu širiti Radosnu poruku po cijelom svijetu.

Selomita Hamzaoui

Oči Gospodnje — biblijski pogled na svijet

“Oči su Jahvine na svakome mjestu i budno motre i zle i dobre.” (Izreke 15,3)

Biblijski tekstovi: Izreke 15,3; Job 12,7-10; Efežanima 6,12; Otkrivenje 20,5,6; Ivan 1,1-14; Marko 12,29-31.

Poljski pjesnik Czeslaw Milosz napisao je pjesmu koja počinje opisom zamišljenih životinja: zečeva i vjeverica koji govore i slično. One imaju “toliko toga zajedničkog sa stvarnim životinjama”, izjavio je “koliko i naše razumijevanje stvarnosti”. A onda je, na kraju pjesme, napisao: “Razmišljajte o tome i dršćite.”

“Drhtati” je možda prejaka riječ, ali je činjenica da mnogo toga što ljudi misle o ovom svijetu može biti potpuno pogrešno. Na primjer, tijekom skoro dvije tisuće godina najpametniji i najobrazovaniji ljudi smatrali su da je Zemlja nepokretna i da se nalazi u središtu svemira. Danas mnogi od najpametnijih i najobrazovanijih ljudi smatraju da su se ljudska bića razvila iz najjednostavnijih oblika života.

Kao ljudska bića, mi nikad ne gledamo na svijet s neutralnog stajališta. Mi ga uvijek i jedino promatramo kroz određeni filter koji utječe na naše tumačenje i razumijevanje svijeta oko nas. Taj filter zove se “pogled na svijet” i od najvećeg je značenja da svoje mlade, ali i starije članove crkve učimo o biblijskom pogledu na svijet.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba lječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 9

OČI GOSPODNE

Jedan profesor sa Sveučilišta Oxford svojevremeno je tvrdio da ni mi, ni ovaj svijet niti bilo što oko nas — ne postojimo. Mi smo, navodno, samo digitalna stvorenja načinjena od strane izvjesne rase izvanzemaljaca koji imaju vrlo moćna računala.

Premda je to zanimljiva teorija, ona ne pruža odgovor na ključno pitanje: Kakva je stvarnost?

Postoje dva moguća, vrlo uopćena odgovora, premda je samo jedan razuman. Prvi je da svemir — i sve što je u njemu, uključujući i nas — jednostavno postoji. Ništa ga nije stvorilo ni oblikovalo. On je jednostavno tu. To je gola činjenica. Nema Boga, nema bogova, nema ničega božanskog. Stvarnost je čisto materijalna, čisto prirodna. Kao što je netko rekao još prije dvije i pol tisuće godina (to nije nova ideja), postoje samo “atomi i praznina”.

Drugo viđenje podrazumijeva da je svemir stvorilo neko božansko biće (ili bića). To zvuči logičnije, racionalnije i razumnije od ideje da svemir jednostavno postoji bez ikakvog objašnjenja. Ovo viđenje obuhvaća i prirodni svijet, svijet “atoma i praznine”, ali nije ograničeno na njega. Ono upućuje na stvarnost koja je šira, dublja i složenija od ateističko-materijalističkog odgovora koji se danas tako često čuje.

Što sljedeći tekstovi govore o idejama koje smo spomenuli u današnjoj pouci: Psalam 53,1; Izreke 15;3; Ivan 3,16; Izaija 45,21; Luka 1,26-35?

Srž svakog kršćanskog poučavanja nije samo stvarnost Božjeg postojanja, već i istina o Bogu koji nas voli i komunicira s nama. On je Bog čuda koji, premda koristi prirodne zakone, nije njima ograničen i može ih prekršiti kada to želi (kao u slučaju djevičanskog začeća Isusa). Iznošenje takvog gledišta posebno je važno u naše vrijeme jer golem dio intelektualnog svijeta, tvrdeći (pogrešno) da znanost to podupire, otvoreno i nekritički zastupa ateistički i naturalistički pogled na svijet.

Razmislite o tome kako je uzak i ograničen ateistički pogled na svijet u usporedbi s biblijskim pogledom, koji (kao što je spomenuto) obuhvaća prirodni svijet, ali nije njime ograničen. Zašto je, napokon, biblijski, teistički, pogled na svijet jednostavno logičniji i razumniji u odnosu na ateistički?

LEIBNIZOVO PITANJE

Prije mnogo godina njemački pisac i mislilac Gottfried Wilhelm Leibniz postavio je vjerojatno najosnovnije moguće pitanje: "Zašto postoji nešto umjesto da ne postoji ništa?"

Kako sljedeći tekstovi odgovaraju na Leibnizovo pitanje: Postanak 1,1; Ivan 1,1-4; Izlazak 20,8-11; Otkrivenje 14,6.7; Job 12,7-10.

Zadivljujuće je kako se u Bibliji Božje postojanje jednostavno podrazumijeva. Postanak 1,1 ne započinje gomilom logičkih dokaza (premda ih ima mnogo) u prilog Božjem postojanju. Tu se Njegovo postojanje jednostavno podrazumijeva (vidi također Izlazak 3,13.14), i od tog se polazišta na stranicama Biblije otkriva Bog kao Stvoritelj i sva istina.

Nauk o stvaranju temelj je svakog kršćanskog obrazovanja. Sve u što mi vjerujemo kao kršćani — baš sve — počiva na nauku o šestodnevnom stvaranju. Biblija ne započinje izvještajem o pomirenju, o Zakanu, križu, uskršnju, niti o drugom dolasku.

Ne, ona počinje izvještajem o Bogu kao Stvoritelju, jer nijedna od tih drugih doktrina ne bi imala nikakvog smisla bez Boga kao Stvoritelja.

Dakle, da ponovimo — u okviru biblijskog pogleda na svijet moramo naglašavati važnost nauka o stvaranju. Stavljanje naglaska na taj nauk vrlo je važno jer se on danas suočava s izravnim napadom u ime znanosti. Teorija o evoluciji i milijardama godina postupnog razvoja života na osnovi čiste slučajnosti — skoro je sasvim uništila povjerenje u Bibliju kod nebrojenih milijuna ljudi. Teško je zamisliti neko učenje koje bi bilo u većoj suprotnosti s Biblijom i kršćanskom vjerom uopće od teorije o evoluciji. Zato je misao da se evolucija može nekako dovesti u sklad s biblijskim naukom o stvaranju čak i gora od ateističkog razumijevanja evolucije. To se ne može učiniti bez izrugivanja Bibliji i kršćanskoj vjeri u cjelini.

Bog nas poziva da sedminu svojeg života, svakog tjedna, provедemo u sjećanju na šestodnevno stvaranje, a to je nešto što On ne traži kad je u pitanju bilo koje drugo učenje. Što bi nam to trebalo govoriti o važnosti koju taj nauk ima za kršćanski pogled na svijet?

BIBLIJSKI POGLED NA SVIJET

Kao što smo već napomenuli u uvodnom dijelu, nitko od nas ne sagledava svijet s nekog neutralnog gledišta. Na primjer, ateist promatra dugu na nebu i u njoj vidi samo prirodnu pojavu. Ona za njega nema nikakvo značenje osim onoga koji su joj ljudi odlučili dati. Za razliku od toga, netko tko je promatra s biblijskog stajališta, vidi ne samo prirodnu pojavu — lom svjetlosti kroz vodene kapi, već i potvrdu Božjeg obećanja da neće ponovno uništiti svijet vodom (Postanak 9,13-16). "Ko-liko je velika Božja pozornost i samilost prema njegovim grješnim bićima kad je stavio prekrasnu dugu u oblake kao znak svog Saveza s čovjekom! ... Božja je namjera bila da ako djeca kasnijih naraštaja upitaju za značenje prekrasnog luka koji presvođuje nebo, njihovi roditelji trebaju ponoviti izještaj o potopu i reći im da je Svevišnji postavio dugu u oblacima kao jamstvo da voda nikada više neće preplaviti Zemlju." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 79; u izvorniku 106)

Za adventiste sedmoga dana Biblij je štivo na kojem se zasniva naša vjera. Ona iznosi pogled na svijet, "filtr", na osnovi kojeg trebamo promatrati i razumjeti svijet koji bi u protivnom bio vrlo obeshrabrujuće i neprijateljsko mjesto. Sveti pismo pomaže nam da bolje razumijemo stvarnost u kojoj se nalazimo i čiji smo dio, a koja nas često zbujuje.

Koje nam istine, sadržane u sljedećim tekstovima, mogu pomoći da bolje razumijemo stvarnost u kojoj živimo: Efezanima 6,12; Marko 13,7; Rimljanim 5,8; 8,28; Propovjednik 9,5; Otkrivenje 20,5.6?

Kao adventisti sedmoga dana moramo se čvrsto držati biblijskog nauka jer je to Božja istina otkrivena ljudima koja nam objašnjava mnogo toga u vezi s ovim svijetom, što u protivnom ne bismo znali niti razumjeli. Prema tome, svekoliko kršćansko obrazovanje mora biti zasnovano i utemeljeno na Božjoj riječi, a svako učenje u suprotnosti s njom mora se odbaciti.

Koje biblijske doktrine proturječe drugim vjerovanjima kojih se ljudi drže? Kako bi nas ta razlika trebala naučiti koliko je važno da se vjerno držimo Božje riječi?

OBOŽAVANJE SPASITELJA

Koliko god nauk o stvaranju bio ključan za našu vjeru, on ipak ne stoji sam za sebe, pogotovo u Novom zavjetu. On često dolazi udružen, čak i neraskidivo povezan s naukom o spasenju. A razlog je što, iskreno govoreći, u palom svijetu grijeha i smrti stvaranje samo po sebi nije dovoljno. Živimo, borimo se, patimo (svi) — i što onda? Umiremo i na kraju se ne razlikujemo mnogo od životinjskih leševa ostavljenih kraj puta.

Što je u tome veliko?

Ipak, imamo i nauk o spasenju koji je također ključan za naš pogled na svijet — a to znači da u središtu svega u što vjerujemo imamo Isusa Krista i to raspetog i uskrslog.

Pročitajte Ivan 1,1-14. Što nam ovaj ulomak govori o Isusu i što je On učinio za nas?

Pogledajmo također i poruku prvog anđela: "Uto spazih nekoga drugog anđela gdje leti u najvišem dijelu neba noseći jednu neprolaznu radosnu vijest koju mu je trebalo navijestiti stanovnicima zemlje: svakom narodu i plemenu, jeziku i puku. Vikao je jakim glasom: 'Bojte se Boga i zahvalite mu, jer je došao čas njegova Suda! Poklonite se Stvoritelju neba i zemlje, mora i izvora voda!'" (Otkrivenje 14,6.7) Zapazite da je "radosna vijest" izravno povezana s Bogom kao Stvoriteljem. A kad shvatimo da je Bog koji nas je stvorio isti Onaj koji je u ljudskom tijelu preuzeo na sebe kaznu za naš grijeh — nije čudo što smo pozvani da Mu se poklonimo. Što bismo uopće i mogli učiniti kad shvatimo kakav je Bog?

Zato Krist, i to raspeti, mora ostati polazište i srž svega što učimo. Štoviše, to učenje mora obuhvatiti i drugi Kristov dolazak, jer nam Njegov prvi dolazak bez drugog ne bi mnogo značio, zar ne? Na osnovi Pisma možemo slobodno ustvrditi da su Kristov prvi i drugi dolazak dijelovi iste cjeline — plana spasenja.

Pozabavite se mišlu iznesenom u 1. poglavljju Evandelja po Ivanu — da je Bog koji je stvorio sve "što je postalo" (Ivan 1,3), zapravo isti Onaj koji je umro na križu radi nas. Zašto bi, dakle, bogoslužje trebalo biti naša nezadrživa prirodna reakcija na sve što nam je otkriveno?

BOŽJI ZAKON

Prije više godina u Francuskoj se raspravljalo o pitanju smrtne kazne — treba li je ukinuti ili ne? Oni koji su se zalagali za njezino ukinanje zamolili su poznatog francuskog pisca i filozofa Michela Foucaulta da napiše članak u njihovu korist. Međutim, ono za što se on u tom članku založio nije bilo samo ukinanje smrtne kazne, već i svih kazneno-popravnih ustanova i puštanje na slobodu svih zatvorenika.

Zašto? Zato što su za Michela Foucaulta sva moralna mjerila samo ljudska izmišljotina, ideje koje provode ljudi na vlasti da bi vladali mnoštvom. Zbog toga po njemu ti moralni propisi nemaju nikakav stvarni legitimitet. Koliko god bio ekstreman njegov stav, ono što ovdje vidimo logična je posljedica problema koji i nije tako nov. Mojsije se bavio tim problemom u starom Izraelu prije više tisuća godina. "Nemojte raditi čak ni kako radimo ovdje danas — svatko što se njemu čini dobro." (Ponovljeni zakon 12,8; vidi također Suci 17,6; Izreke 12,15)

Međutim, ako ne trebamo raditi ono što je ispravno samo u našim očima — to jest, ako mi sami nismo dovoljno pravedni, sveti i objektivni da bismo znali što je moralno ispravno — kako onda možemo znati što trebamo raditi? Odgovor glasi, naravno, da nam je Bog koji nas je stvorio dao i moralni Zakon prema kojem trebamo živjeti. Možda naše oči ne mogu razlučiti što je ispravno, ali Gospodin to svakako može.

Čemu nas sljedeći tekstovi uče o moralnom ponašanju: Ponovljeni zakon 6,5; Marko 12,29-31; Otkrivenje 14,12?

Ako želimo da spasenje bude u žarištu našeg kršćanskog pogleda na svijet, onda to mora biti i Božji zakon, Deset zapovijedi. Uostalom, od čega smo spašeni ako ne od grijeha, što je zapravo prekršaj Zakona (Rimljanima 3,20)? Evangelje nema smisla ako se odvoji od Božjeg zakona, i po tome jedino znamo da je Zakon i dalje obvezujući za nas, premda nas ne može spasiti. (Zato nam je potrebno Evangelje.)

Prema tome, cjelokupno obrazovanje adventista sedmoga dana mora naglašavati ono što je Ellen G. White nazvala "neprolaznošću Božjeg zakona" (vidi *Velika borba*, str. 50; u izvorniku 63), što obuhvaća i subotu. Ako obrazovanje treba doprinijeti tome da se Božja slika, koliko god je to moguće, obnovi u nama u ovom životu, onda se, čak i na najosnovnijoj razini, Božji zakon mora držati — u svjetlu Kristovog primjera, kao moralno pravilo koje nam pokazuje što je ispravno u Božjim očima.

ZA DALJNE PROUČAVANJE

"Istinski je cilj odgoja obnoviti Božju sliku u duši." (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 501; u izvorniku 595) Imajući tu misao na umu, možemo vidjeti zašto je cijelovit kršćanski pogled na svijet bitan za adventističko obrazovanje. Naposljetku, kao što smo zapazili prije, obrazovanje samo po sebi nije nužno dobro. Ljudi mogu biti obrazovani, čak i visokoobrazovani, a ipak zastupati ideje i stavove suprotne načelima koja nalazimo u Bibliji. Zbog toga se naš obrazovni sustav kao adventista sedmoga dana mora zasnovati na kršćanskom pogledu na svijet. To onda znači da sve grane obrazovanja u općem smislu, znanost, povijest, etiku, kulturu i sve ostalo, treba izučavati iz te perspektive, umjesto iz one koja joj proturječi ili je jednostavno odbacuje. Osim toga, kao što smo već rekli, ali je dobro da ponovimo — ne postoji neutralno stajalište. Cjelokupan život, svekolika stvarnost sagledava se kroz filtre našeg pogleda na svijet, bilo da je takav pogled pomnivo i sustavno promišljen ili ne. Dakle, ključno je da biblijski pogled na svijet bude osnova svekolikog obrazovanja adventista sedmoga dana.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kojih se primjera iz povijesti možete sjetiti kada je svekoliki obrazovni sustav bio (ili je još uvijek) vrlo razoran? Gdje se to događalo, čemu su ljudi tu bili poučavani i što možemo naučiti na osnovi tih primjera? Kako možemo zaštитiti svoj obrazovni sustav od tih razornih utjecaja?

2. Ovog smo tjedna razmotrili neke ključne elemente kršćanskog pogleda na svijet — Božje postojanje, stvaranje, Bibliju, plan spasenja i Božji zakon. Koji bi još važni elementi trebali biti obuhvaćeni bilo kojom cijelovitom formulacijom kršćanskog pogleda na svijet?

3. Jedan misilic iz osamnaestog stoljeća napisao je: "O, savjesti! Savjesti! Ti koja si božanski nagon, pouzdani vodič neukim i ograničenima, premda razumnim i slobodnim bićima — ti si nepogrešivi sudac o dobru i zlu, koji čini da čovjek podsjeća na Božanstvo." Što je ispravno, a što pogrešno u tom stavu?

4. Razmotrimo ponovno sljedeću izjavu Ellen G. White: "Istinski je cilj odgoja obnoviti Božju sliku u duši." Što to znači? U kojem nam smislu to pokazuje zašto se adventističko obrazovanje u mnogočemu toliko razlikuje od načina na koji ovaj svijet promatra obrazovanje?

Najcrnja misionarova noć

Nikad nisam mislio da će jedna noć biti najmračnija u mojoj životu. Bilo je to tijekom te najmračnije noći kad mi je Bog pokazao svoje čudesno svjetlo. Obilna kiša probudila me iz ponoći.

Dijelio sam jednosobnu kuću sa suradnikom misionarom u pokrajini Samar na Filipinima. Preostala su još samo dva tjedna našeg jednogodišnjeg misionarskog rada madata u projektu *Pokret 1000 misionara*, a onda se dogodio veliki potres, ostavivši to područje u bespomoćnom stanju.

Nisam mogao ništa vidjeti, ali čuo sam čudne zvukove. Zgrabio sam svjetiljku i usmjerio je prema vratima. Nisam mogao nikoga vidjeti, ali bio sam siguran da je u kuću ušao pljačkaš. Trgnuvši se od straha, kleknuo sam ispod velike mreže protiv komaraca, koja je pokrivala moj krevet i krevet mojeg suradnika. "Gospodine, spasi nas, baš kao što si spasio Daniela i Josipa," molio sam. "Da nije Tebe, ne bismo bili ovdje."

Naslonio sam se na krevet i drhteći ponovio psalam 23,1: "Gospodin je pastir moj, ništa mi neće nedostajati..." Ponovno sam uzeo svjetiljku. Ono što sam vido bilo je grozno. Ugledao sam čovjeka s crvenim očima i mokrom kosom. Držao je veliki *bolo* nož i klečao unutar naše mreže protiv komaraca.

Užasnut, vrisnuo sam silinom pluća. Moj se kolega probudio i također povikao za pomoć. Uljez je nasrnuo na nas oštrim nožem. Pokušali smo ga otjerati. Odjednom me nešto teško pogodilo. Pao sam na tlo, a bol me šibala po tijelu. "Gospodine, hoću li umrijeti?" pomislio sam.

Cuvši nekoga kako pokušava otvoriti vrata kuće, povikao sam: "Otvori prozor!" Kad smo moj suradnik i ja čuli kako se prozor otvara, potrcali smo prema njemu i iskočili. Susjeda je vidjela moje izmučeno lice i upitala što se dogodilo. Kad je čula za napadača, pojurila je kući bojeći se za sebe i svoju djecu.

Moj suradnik i ja hodali smo bosonogi po mokrim pustim ulicama i dozivali pomoć. Činilo se da svi spavaju. Napokon, netko nas je odveo u bolnicu oko tri sata pred jutro. Moj prijatelj je imao blage posjekotine na ruci i nogama. Ja sam imao ozbiljan rez od lijevog oka do čeljusti. Liječnik mi je sašio brojne šavove i dao injekcije.

Najsretniji trenutak u toj mračnoj noći došao je s jutarnjim suncem. Kako se sunce dizalo, činilo se da sjaji samo za mene. Osmjehnuo sam se. Osjetio sam Isusovu duboku ljubav. Bio je sa mnom od početka i bit će sa mnom do kraja. Pastir bdije nad svojim ovcama. Napadač je uhvaćen tog jutra i zadržan je u zatvoru. Nisam se obeshrabrio.

Osam mjeseci kasnije, u dobi od dvadeset dvije godine, započeo sam drugu godinu u projektu *Pokret 1000 misionara*, ovoga puta na Jugu Koreje. Sada sam u svojoj trećoj godini službe u tom projektu. Zahvaljujem Bogu za svako iskustvo.

Gospodin je u Jeremiji 33,3 rekao: "Zazovi me, i odazvat će ti se i objavit će ti velike i nedokučive tajne o kojim ništa ne znaš." Moj pogled na život se promijenio. Moj život nije moj. On pripada Bogu.

Merry Grace Baloria

Isus kao Veliki Učitelj

“Zbilja, Bog koji je zapovjedio: Neka iz tame zasvijetli svjetlo, on je zasvijetlio u našim srcima da osvijetli spoznaju slave Božje na licu Kristovu.” (2. Korinćanima 4,6)

Biblijski tekstovi: Hebrejima 1,1-4; 2. Korinćanima 4,1-6; Ivan 1,14,18; 14,1-14; Filipijanima 2,1-11; 2. Korinćanima 5,16-21.

Billy Graham zabilježio je svoj doživljaj kad je posjetio vojнике u poljskoj bolnici u društvu njihovog generala. Jedan mladi vojnik “bio je tako teško ranjen da je ležao licem nadolje na ležaljci napravljenoj od platna i metala”. Liječnik je šapnuo Grahamu: “Sumnjam da će ikad više moći hodati.” Taj vojnik zamolio je generala: “Gospodine... borio sam se za vas, ali vas nikad nisam vidiо. Mogu li vam vidjeti lice?” General se spustio na zemlju, podvukao se pod ležaljku i razgovarao s vojnikom. Dok ih je Graham promatrao, na generalov obraz pala je vojnikova suza.

U trenutku Isusovog rođenja čovječanstvo je bilo teško ranjeno i krvario je u očajničkoj potrebi za iscjeljujućom objavom Boga. Kao da je preklinjalo: “O, Bože, možemo li Ti vidjeti lice?” Šaljući svojega Sina na ovaj planet, Otac je poslao najvećeg Učitelja sa zadatkom da pokaže čovječanstvu Njegovo lice. Otada mi imamo čudesnu prednost da promatramo “spoznaju slave Božje na licu Kristovu” (2. Korinćanima 4,6).

Dok promatramo kako se taj veliki Učitelj spušta na Zemlju, što možemo naučiti od Njega?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavila 10 i 11

OTKRIVENJE OCA (1)

Koje najvažnije pojedinosti o Isusu apostol iznosi na početku Poslanice Hebrejima? (Hebrejima 1,1-4)

Novozavjetni pisci na više mjesta naglašavaju značajnu misao da Isus dolazi na Zemlju pokazati ljudima Oca. U prošlim vremenima Bog se otkrivaо dјelomično preko proroka. U Isusu smo, međutim, dobili savršeno i potpuno otkrivenje Boga.

Osim toga, Isus je "odsjaj njegova sjaja" (Hebrejima 1,3). Kao ljudska bića mi ne možemo izdržati puni pristup Božjoj slavi. Kao utjelovljeni Sin, Isus je vjerni odraz te slave. Ipak, u Kristovoj ljudskoj naravi ona je prigušena tako da je možemo promatrati i jasno razumjeti Božji karakter.

Isus je također "otisak njegove biti" (Hebrejima 1,3). Grčka riječ karakter, koja je ovdje upotrijebljena, značila je otisak pečata u vosku ili lik utisnut na kovani novac. Dakle, Isus je "otisak [Božjeg] Bića" (Hebrejima 1,3 — Jeruzalemska Biblija).

Ako želimo upoznati Oca, moramo pažljivo slušati što Veliki Učitelj govori o Njemu. A moramo i promatrati toga Velikog Učitelja. Jer Otac se ogleda u Sinu.

Usporedite Hebrejima 1,1-4 i 2. Korinćanima 4,1-6. Prema 2. Korinćanima 4,1-6, tko je Isus i što možemo naučiti od Njega?

Dok su poučavali ljude o Bogu, Pavao i njegovi suradnici nastojali su vjerno odražavati Isusovu učiteljsku službu. Kao "slika Božja" (2. Korinćanima 4,4), Isus nam je donio spoznaju o Bogu Ocu. Tako i Pavao izbjegava prijevare i izvrтанje Božje riječi i umjesto toga jasno iznosi istinu (2. Korinćanima 4,2).

Kao što je Bog prigodom stvaranja upotrijebio svjetlost da bi odagnao tamu, tako nam je dao i svojega Sina, Isusa, da odagna pogrešno viđenje Boga i pokaže nam istinu o Njemu. Upravo "na licu Kristovu" mi stječemo najjasniju spoznaju Boga (2. Korinćanima 4,6).

Isus je bio vjeran odraz svojega Oca, a i mi smo na to pozvani, kao što nam je rečeno: "Ugledajte se, dakle, na Boga, kao ljubazna djeca." (Efežanima 5,1) Što to znači i što možemo naučiti od Isusa o ugledanju na Boga?

OTKRIVENJE OCA (2)

U dirljivom uvodu svojeg evanđelja (Ivan 1,1-18) Ivan opisuje Isusa kao vječnu "Riječ". Ivanove tvrdnje o Isusu nisu bojažljive ni suzdržane, već odvažne i duboke. Isus je postojao prije nego što je svijet stvoren — od vječnosti. Isus je aktivni sudionik u stvaranju (Ivan 1,2.3). On je "svjetlo ljudima" (Ivan 1,4) i kao Riječ koja je došla na svijet, On "ravjetljuje svakoga čovjeka" (Ivan 1,9).

Što se, prema Ivanu, dogodilo kada je Krist postao ljudsko biće? Kakvo je svjetlo On, kao Riječ, donio? Koje kvalifikacije posjeduje da bi to učinio (Ivan 1,14.18)?

"Svetlost se pojavila kad je tama u svijetu bila najdublja. ... Postojala je samo jedna nada za ljudski rod ... da se u svijetu obnovi znanje o Bogu. Krist je došao obnoviti to znanje i pobiti lažno učenje kojim su Boga pogrešno predočavali oni što su tvrdili da Ga poznaju. Došao je objaviti narav svojega Zakona i svojim vlastitim karakterom prikazati ljepotu svetosti." (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 63—65; u izvorniku 74—76)

Sve što je Isus činio u svojem životu na Zemlji imalo je jednu jedinu svrhu: "otkriti Boga da bi se uzdignulo čovječanstvo" (Isto, str. 70; u izvorniku 82).

Isus kaže: "Tko je video mene, video je i Oca." (Ivan 14,9) Na osnovi čega Isus iznosi takvu tvrdnju? Zašto On to čini? Vidi Ivan 14,1-14.

Možemo doći u napast da kritiziramo Filipovu nepromišljenu izjavu (Ivan 14,8) jer nakon višegodišnjeg bliskog zajedništva s Isusom, on još uvijek nije razumio bít utjelovljenja — činjenicu da je Isus došao pokazati Očev karakter. Današnji učitelji možda mogu naći nekakvu utjehu u tome što je i jedan učenik Velikog Učitelja napravio takvu pogrešku! Međutim, Filipova izjava vjerojatno je zabilježena ne da bi nam pružila razlog za kritiziranje, već da preispitamo sebe. Koliko dugo već mi hođamo s Isusom? I razumijemo li Ga imalo bolje nego što ga je Filip razumio? "Tko je video mene, video je i Oca."

ČITANJE MISLI VELIKOG UČITELJA

Kakve su brige pritiskale Pavlovo srce dok je pisao svoju poslanicu vjernicima u Filipi? Filipljanima 2,1-4; 4,2.3.

Uломak u Filipljanima 2,1-11 iznosi jednu od najdubljih poruka u cijeloj Bibliji. On govori o Kristovom prapostojanju, o Njegovom božanstvu, utjelovljenju, ljudskoj naravi i prihvaćanju smrti na križu. On opisuje dugačak, težak, strmi put kojim se Isus spustio s Neba do Golgote (Filipljanima 2,5-8). Ali tu je opisano i kako Otac uzdiže Isusa na položaj sveopćeg obožavanja (Filipljanima 2,9-11). U tim redcima sažeto je mnoštvo zadržavajućih istina.

Kako Pavao otpočinje ulomak u Filipljanima 2,5-11? Od svih dogadaja iz Isusovog života koje on tu veliča, za koje, po vašem mišljenju, Pavao očekuje da se ogledaju u životu vjernika? Vidi Filipljanima 2,6-11.

Pavao se nada da će vjernici u Filipi, koji su bili skloni prepiranju, naučiti nešto od Isusa i Njegovog utjelovljenja. Ako je Isus mogao prihvati ljudsko obliće — “uzevši narav sluge i postavši sličan ljudima” (Filipljanima 2,7) — pa čak se i podvrgnuti raspeću, koliko bi se više oni trebali pokoravati jedni drugima iz ljubavi?

Ti tekstovi podsjećaju nas da ima mnogo toga što trebamo naučiti od Velikog Učitelja, Isusa. Mi učimo iz poruka koje je On iznosio tijekom svoje ovozemaljske službe. Učimo na osnovi čuda koja je činio i načina na koji se odnosio prema drugima. Možemo pokušati i urediti svoje odnose s drugima po ugledu na Njegovo veliko milosrde i spremnost da nebesku slavu zamijeni za obične jasle (kakva pouka za nas!).

Suprotno tome, svijet nas prečesto poziva da veličamo sebe, da se hvalimo vlastitim dostignućima. Međutim, od betlehemske jasala i od Velikog Učitelja učimo sasvim suprotno — da se Božje veliko djelo poučavanja i spasenja ne ostvaruje veličanjem sebe, već poniznošću pred Bogom i služenjem drugima.

S kakovom se situacijom suočavate možda upravo sada, koja bi vam mogla pružiti odličnu priliku da ponizivši sebe budete Kristov odsjaj pred drugima?

VELIKI UČITELJ I POMIRENJE

Ljudski odnosi često se prekidaju. Mi se otuđujemo jedni od drugih. U osobu koja nam je nekad bila blizak prijatelj, s vremenom više nemamo povjerenja. Međutim, takav prekinuti odnos može se popraviti i mi doživljavamo čudo pomirenja. Malo je ljudskih iskustava koja su tako pozitivna.

U kojem smislu pomirenje leži u srži Kristovog utjelovljenja i Njegove uloge Velikog Učitelja? Vidi 2. Korinćanima 5,16-21.

Ako smo sretni kada se obnovi neki naš odnos s drugim ljudskim bićem, kako bismo se tek trebali osjećati zbog spoznaje da smo pomireni s Bogom? U 2. Korinćanima 5,16-21 Pavao jasno kaže tko vrši pomirenje — Bog Otac preuzeo je inicijativu u popravljanju našeg naorušenog odnosa s Njim, a to djelo pomirenja ostvario je “po Isusu Kristu” (2. Korinćanima 5,18 — Varaždinska Biblija). “Jer Bog je u Kristu svijet pomirio sa sobom” (2. Korinćanima 5,19 — Varaždinska Biblija).

Ali mi ne trebamo biti samo pasivni uživatelji radosti pomirenja. Trebamo učiti od Velikog Učitelja. Svojim utjelovljenjem Isus je uzeo aktivnog udjela u pomirenju. I mi smo pozvani da uzmemo udjela u tome. Bog nas je pomirio sa sobom preko Krista. I nama je sada, kao i Pavlu, povjerena “služba pomirenja” (2. Korinćanima 5,18).

Odlomak u Kološanima 1,15-20 još je jedan od sjajnih novozavjetnih tekstova o Kristovom utjelovljenju. Često nazivan hvalospjevom, prvi dio teksta govori o Kristovoj ulozi u stvaranju (Kološanima 1,15-17), dok se drugi dio usmjerava na Kristovu ulogu u spasenju (Kološanima 1,18-20). Preko Kristove uloge Stvoritelja-Otkupitelja, Bog je pomirio sve sa sobom. Djelo pomirenja koje Bog ostvaruje preko Krista ima značenje za cijeli svemir i utječe na “sve što je na zemlji ili na nebu” (Kološanima 1,20).

Premda mi nikad ne bismo uspjeli dosegnuti razmjere pomiriteljskog djela Velikog Učitelja, ipak smo pozvani da u “službi pomirenja” uzmemo udjela unutar svojega kruga utjecaja (2. Korinćanima 5,18). Nije li to ono što je Isus mislio kad se molio: “Kao što ti mene posla u svijet, i ja njih poslah u svijet” (Ivan 17,18)?

Na koje praktične načine možemo oponašati Božje pomiriteljsko djelo? U kojim situacijama u ovom trenutku (ako ih ima) možemo pomoći ljudima da se pomire jedni s drugima?

PRVI UČENICI VELIKOG UČITELJA

U jednom trenutku bila je to skupina običnih pastira koja se brinula o osrednjem stadu ovaca izvan gradića. U sljedećem trenutku oni su bili svjedoci veličanstvene pojave anđela koji su nosili zapanjujuću, čudesnu vijest koja će uzdrmati svijet. Pokrenuti tim prizorom, potražili su Dijete čiji su dolazak najavili anđeli.

Zamislite da stojite zajedno s tim pastirima i zurite u jasle. Što biste vidjeli? Pročitajte Luka 2,8-20.

Moramo se diviti prvim učenicima Velikog Učitelja — Josipu, Mariji i pastirima. Skromni uvjeti Isusovog rođenja nisu davali nikakvu naznaku da je u pitanju čudo utjelovljenja — da je preko tog Djeteta Bog postao jedno s čovječanstvom. Međutim, uz pomoć viđenja, snova i anđela, ovi Njegovi prvi učenici bili su sposobljeni da gledaju dalje od onog što se moglo vidjeti prigodom Isusovog rođenja. Pastiri su objavili ostalima identitet tog novorođenčeta — da je to "Spasitelj — Krist, Gospodin" (Luka 2,11; usporedi Luka 2,17).

Kako su mudraci reagirali na vijest o Isusovom rođenju? Kako je reagirao Herod? Vidi Matej 2,1-12.

Još prije nego što je izgovorio svoju prvu usporedbu i učinio prvo čudo, Veliki Učitelj bio je dostojan našeg obožavanja. Da bismo u potpunosti cijenili Isusovu kasniju službu kao Učitelja, moramo se pridružiti tim prvim učenicima — mudracima u njihovom obožavanju Velikog Učitelja. Jer Onaj čijem se nauku divimo, nešto je više od mudrog prosvjetitelja. On je Bog koji je došao prebivati među ljudima. Kršćansko poučavanje ukorijenjeno je u obožavanju Krista.

Zajedno s mudracima, pastirima i anđelima, i mi smo pozvani da obožavamo Krista, novorođenog Kralja — i da u djetešcu Isusu vidimo samoga Boga.

Razmislite o tome što Isusovo utjelovljenje znači kad je riječ o Božjem karakteru. Stvoritelj čitavog svemira, koji je prevelik da bismo ga mogli shvatiti — taj Bog je "ponizio sebe" došavši među ljude, živio je tako kao što je Isus živio, a zatim umro na križu uzevši na sebe kaznu za naše grijehe. Zašto je to tako radosna vijest?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Odgoj* pročitajte poglavlje pod naslovom "Učitelj od Boga došao".

"Svako pravo odgojno i obrazovno djelo ima središte u Učitelju kojega je Bog poslao. O tome djelu u naše doba i o djelu koje je utemeljio prije osamnaest stoljeća, Spasitelj govori ovim riječima: 'Ja sam Prvi i Posljednji, Onaj koji živi. ... Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak.' (Otkrivenje 1,17.18; 21,6)

U nazočnosti takvog Učitelja i takve prilike za stjecanje božanskog odgoja, nije li više nego besmisleno tražiti odgoj mimo Njega — težiti za mudrošću mimo Mudrosti, za istinom odbacujući Istinu, za prosvjetljenjem mimo Svjetla, za življenjem bez Života, okrenuti se od Izvora žive vode i kopati porušene zdence koji ne mogu držati vode?

On nas i sad poziva: 'Ako je tko žedan, neka dođe k meni; i neka pije tko vjeruje u me. Kako veli Pismo: Iz njegova tijela poteći će rijeke žive vode. ... Štoviše, voda koju ču mu ja dati postat će u njemu izvorom one vode što struji u život vječni.' (Ivan 7,37.38; 4,14)" (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 70,71; u izvorniku 83)

"Dragi učitelju ... da bi se najbolje pripremio za svoj rad, upućujem te na riječi, život i metode Velikog Učitelja. Pozivam te da razmišljaš o Njemu. On je tvoj pravi ideal. Promatraj Ga, razmišljaj o Njemu sve dok Duh božanskog Učitelja ne zavlada tvojim srcem i životom.

Ako 'odrazujemo kao ogledalo slavu Gospodnju, preobražavamo se u tu istu sliku' (2. Korinćanima 3,18). To je tajna tvojega utjecaja na učenike. Odrazuj Krista." (Isto, str. 232; u izvorniku 282)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Koje su vrijednosti i postupci posebno važni za kršćanske učitelje i učenike koji ozbiljno shvaćaju poziv da uče od utjelovljenog Velikog Učitelja?

2. Kršćanski roditelji i učitelji trebaju dosegnuti visoko mjerilo — odražavati Božji karakter kakav je otkriven Isusovim utjelovljenjem. Što bismo trebali raditi kad ne uspijemo dosegnuti to visoko mjerilo?

3. Razgovarajte u razredu o pitanju postavljenom pri kraju odsjeka za četvrtak. Čemu nas Isusovo rođenje, život i smrt uče u vezi s Božjim karakterom? Zašto bi to trebalo biti tako utješno za nas, pogotovo u trenucima velikih kušnji?

Pronalazak slobode u Ruandi

Ne znam zašto sam dobrovoljno propovijedala na programu *Potpuna uključenosti svih vjernika* na evandeoskim sastancima u Ruandi u svibnju 2016. Osim mene, dobrovoljno su se prijavili samo mladi ljudi, kad nas je na takvo sudjelovanje pozvao Duane McKey u adventističkoj crkvi u Parizu.

Bila sam slaba nakon duge bolesti, a moj 23-godišnji sin je nedavno počinio samoubojstvo. Ali potpisala sam pristupnicu. Zatražili su da nadgledam mlade, a ne da propovijedam.

Sve se promijenilo nakon našeg dolaska u mjesto Nyanza u Ruandi. Susreli smo se s mjesnim pastorima, a oni su od mene tražili da propovijedam. Požurila sam u svoju hotelsku sobu i pala na koljena. "Gospodine, nikad nisam propovijedala," molila sam. "Ali budući da si Ti rekao 'ne silom ni snagom, nego Duhom mojim', molim Te govori umjesto mene."

Počevši s prvim večernjim susretom, preplavila su me sjećanja iz djetinjstva dok sam govorila o snazi Evandelja da promijeni ljude. Stanovnici Ruande su pretrpjeli stravična silovanja i nasilja tijekom genocida 1990-ih. Prošla sam slične kušnje i govorila sam iz srca.

SVAKI PUT KAD BIH UPUĆIVALA POZIV NA ODLUKU I PREDAJU KRISTU, LJUDI BI PRILAZILI NAPRIJED, POSEBNO ŽENE KOJE SU BILE SILOVANE. MNOGI SU DOŠLI DA SE MOLIM ZA NJIH. ŠTO SAM VIŠE GOVORILA, VIŠE SAM I SAMA OZDRAVLJALA. IAKO SAM SVOJE SRCE PREDALA ISUSU MNOGO GODINA RANIJE, SHVATILA SAM DA SE I DALJE SAMA KAŽNJAVA. ZNALA SAM DA ME OSOBNO BOG NIJE LIŠIO DJETINJSTVA I MAJKE, ALI JA SAM GA IPAK KRIVILA ZA TO.

Otat me je silovao. Majci sam to rekla tek kad sam imala trinaest godina. Ona me je odvela ginekologu, a zatim me je poslala da živim kod rođaka. Ubrzo nakon toga posjetila me jednog petka. Nikad je više nisam vidjela. Moj očuh ju je ubio.

Moj očuh je proveo samo dvije godine u zatvoru, jer je bio visoki vojni časnik. Od trinaeste do devetnaeste godine živjela sam u sirotištu. Moj biološki otac je bio živ, ali nije želio ništa znati o meni. Osjećala sam se tako usamljeno. Pronašla sam izlječenje u Biblijci. Pročitala sam: "Silni spasitelj; on će se radovati tebi pun veselja... Tko vas dira, dira mi zjenicu oka... Iz daljine mu se Jahve ukaza: Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost." (Sefanija 3,17; Zaharija 2,12; Jeremija 31,3) Ali nisam voljela sebe. Čak i ako su mi ljudi rekli da sam lijepa, nisam se tako osjećala iznutra.

U Ruandi je ta mračna negativnost iščeznula. Prihvatala sam Kristovu ljubavnu izjavu da sam divno stvorena. Ukupno je u adventističkoj crkvi Cyegera bilo kršteno 390 ljudi. Danas imam šezdeset i šest godina, a u Ruandu sam se vratila mnogo puta. Moji prijatelji iz Ruande su moja obitelj i oni me zovu "mama". I dalje radim, i mnogi ljudi postaju nova stvorenja u Kristu.

Hvala vam na subotnjoškolskim darovima za misije. Ti darovi pomaže širiti Radosnu poruku po cijelom svijetu.

Lucette N'Diay Mitrac

Još nekoliko pouka Velikog Učitelja

“Hajde — reče mu Isus — tvoja te vjera spasila! Smjesta progleda i uputi se za njim.” (Marko 10,52)

Biblijski tekstovi: Postanak 3,1-11; Rimljanima 5,11-19; Postanak 28,10-17; Ivan 1,1-14; Matej 15,21-28; Marko 10,46-52.

Tko se među nama nikad nije postidio sebe? Tko među nama nije učinio nešto o čemu mu je bolno i razmišljati i zbog čega bismo ustuknuli užasnuti pri pomisli da bi drugi mogli to sazнати? Svi smo to doživjeli, zar ne?

Zamislite onda kako je bilo Adamu i Evi nakon što su jeli plod sa zabranjenog stabla. Ili Jakovu kad je prevario svojeg oca da bi zadobio prednost u odnosu na starijeg brata, i poslije kad je morao bježati od bratovog gnjeva. Kako je uopće mogao spavati noću? A zamislite tek da ste ona žena koja je bila uhvaćena u samom činu preljuba (Ivan 8,4). David je također doživio nešto slično, a Psalam 32 dirljiv je izraz i priznanje onoga što je tada osjećao.

Naravno, to je jedan od razloga što Evandgelje ima sveopće značenje i što je Krist umro za cijelo čovječanstvo. Bez obzira na naše razlike, nesumnjivo postoji nešto što nas povezuje — naša grešnost.

Zato nas pravi kršćanski odgoj i obrazovanje mora uputiti na jedino rješenje za naše prilično sumorno stanje. Ovog ćemo tjedna pobliže pogledati naše jedino rješenje — našeg Velikog Učitelja.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 12

UMJESTO SKRIVANJA

Pročitajte Postanak 3,1-11. Zašto je Bog pitao Adama: "Gdje si?"

U razgovorima o padu u grijeh uobičajeno je da se zabranjeni plod opisuje kao jabuka. Ali to u izvještaju ne stoji. To je jednostavno bio "plod stabla" (Postanak 3,3). Vrsta ploda nije bitna. Jedenje s tog stabla bilo je zabranjeno jer je to stablo nešto prikazivalo. Ono je prikazivalo kušnju da se Boga odgurne u stranu i kaže: "Ja mogu biti mjerilo za sebe. Mogu biti svoj Bog. Ja imam vlast nad Božjom riječu."

Ali kad je zmija navela Adama i Evu da jedu plod s tog stabla, njihov je život, sasvim sigurno, izgubio smjer. I onda, kad su osjetili da je Bog u blizini, pokušali su se sakriti "među stabla u vrtu" (Postanak 3,8).

Kako je neobično što je Bog pitao Adama: "Gdje si?" Bog je sigurno već znao gdje je on. Možda je Gospodin postavio to pitanje da bi pomogao Adamu i Evi da shvate što zapravo rade — da se skrivaju zbog onoga što su učinili. Pomagao im je da uvide tužne posljedice svojeg postupka.

Pročitajte Rimljanima 5,11-19, gdje Pavao višeput izravno povezuje ono što su Adam i Eva učinili u Edenu s onim što je Isus učinio na križu. Što nam to govori o činjenici da je Isus došao poništiti ono što je učinio Adam?

Moglo bi se reći da je plan spasenja Božji odgovor na čin Adama i Eve. Oni su se krili od Boga s osjećajem stida i krivnje zbog svojega grijeha, a On ih je došao izbaviti. I mi smo, na neki svoj način, učinili isto, ali Isus nas je došao spasiti. Zato bi se pitanje: "Gdje si?" moglo postaviti i nama. Gdje se mi nalazimo sa svojim grijehom i krivnjom u odnosu na Isusa, i što je On učinio da nas spasi?

Bez obzira na to što se podrazumijeva pod kršćanskim poučavanjem, zašto ono neizostavno mora obuhvatiti i čak naglasiti činjenicu da je skrivanje od Boga naše prirodno stanje i da je Isus jedino rješenje?

U BIJEGU

Pročitajte Postanak 28,10-17. Čemu nas ovaj izvještaj uči u vezi s Božjom milošću prema onima koji, u određenom smislu, pokušavaju pobjeći od svojih grijeha?

U odnosu prema ostalim članovima svoje obitelji, Jakov je, uz pomoć majke, počinio veliku prijevaru — i sad je plaćao za to. Brat mu je slao prijeteće poruke i on je postao bjegunac zaputivši se u Haran — mjesto gdje je živio njegov ujak. Sve je u tom trenutku bilo neizvjesno i zastrašujuće.

Jednog dana Jakov je hodao do sutona, a onda je pao mrak. Našao se usred bespuća, a nebo mu je bilo jedini krov nad glavom. Upotrijebivši kamen umjesto jastuka, utonuo je u san. Ali tupa nesvjesnost sna uskoro je bila prekinuta. Tada mu dolazi čuveni san i on vidi ljestve — ili stube — koje počivaju na Zemlji i pružaju se sve do Neba. Andeli se njima uspinju i spuštaju.

Zatim čuje glas koji kaže: "Ja sam Jahve, Bog tvoga praoca Abrahama." Glas tada počinje ponavljati obećanja koja su Jakovu dobro poznata iz njegove obiteljske predaje. Tvoje potomstvo bit će brojno. Ono će biti blagoslov svim obiteljima na Zemlji. "Dobro znaj: ja sam s tobom; čuvat će te kamo god podšeš te ču te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam ti obećao." (Postanak 28,15)

Ellen G. White pisala je kako Pavao mnogo kasnije "promatra ljestve iz Jakovljevog vidjenja što prikazuju Krista koji je povezao Zemlju s Nebom, prolaznog čovjeka s beskonačnim Bogom. Vjera mu jača kad se prisjeća patrijarha i proroka koji su se oslanjali na Onoga koji je njegova potpora i utjeha i za koga daje svoj život." (Djela apostolska, str. 322,323; u izvorniku 512)

Jakov se budi i sâm sebi kaže: "Zaista se Jahve nalazi na ovome mjestu, ali ja nisam znao!" (Postanak 28,16) To što se tu dogodilo bilo je "strašno". On nikad neće zaboraviti to mjesto i zato mu daje ime. I tada se zaklinje na doživotnu vjernost Bogu.

Što iz ovog izvještaja saznajemo o tome kako Bog u Kristu nastoji doprijeti do nas usprkos našim grijesima? Zašto kršćansko poučavanje mora imati ovo načelo u prvom planu?

RABBI ISUS

Od svih poglavlja u Novom zavjetu, nijedno nema tako slavan uvod kao sljedeće: "U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše kod Boga — i Riječ bijaše Bog." (Ivan 1,1) To nas ubrzo dovodi do nezaboravnog retka: "I Riječ tijelom postala i nastanila među nama. I mi smo promatrali slavu njegovu, slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca — pun milosti i istine." (Ivan 1,14)

Pročitajte Ivan 1,1-14. Što nam ti redci otkrivaju o Isusu i što je On ovdje radio? Što nam to govori o Isusu kao sjajnom primjeru učitelja?

.....
.....
.....
.....
.....

Isti Bog koji je razgovarao s Adamom i Evom u vrtu i s Jakovom usred bespuća, sada se pojavio kao Osoba. Bog se, kako kaže Novi zavjet, utjelovio u Isusu. Preko Isusa možemo upoznati Božju volju i Božje putove, jer Isus je Bog.

Ovo se poglavljje nastavlja izvještajem o Ivanu Krstitelju, koji je bio tako uvjerljiv propovjednik da su čak i vjerski vode iz Jeruzalema naslutili da bi on mogao biti netko poseban. Ali on je samo pripremao put za većega od sebe. Trebao se pojaviti netko zapanjuće poseban, kome on, Ivan Krstitelj, nije dostojan "odriješiti sveze na obući" (Ivan 1,27).

Sljedećeg dana Ivan je ugledao Isusa i izjavio da je On "Sin Božji". Tog dana, a i sutradan, nazvao je Isusa "Jaganjcem Božjim".

Osim toga, dvojica sljedbenika Ivana Krstitelja odlučila su i sama slijediti Isusa. A kad ih je Isus pitao što hoće, nazvali su ga "Rabbi, što znači Učitelju" (vidi Ivan 1,38).

Isus je, dakle, Učitelj, ali nikad nije postojao učitelj poput Njega jer kao što smo rekli, On je Bog. Drugim riječima, Bog je sišao među ljudi u ljudskom tijelu i kao takav je djelovao kao učitelj. Nije čudo što Ellen G. White kaže da je Isus bio "najveći učitelj koga je svijet ikada video" (*Signs of the Times*, 10. lipnja 1886.). Uostalom, taj Učitelj je Bog.

Zašto je logično da učimo od Isusa kako drugima govoriti o duhovnim istinama? Što možemo naučiti od Isusa kad je riječ o tome da u poučavanju nije važno samo ono što govorimo, već i ono što činimo?

ŽENIN ODGOVOR

Isus je najveći Učitelj. Iz Njegovog nauka kao i iz Njegovog života zrači Božji pravi karakter. To daje još veće značenje jednoj usporedbi iz evanđelja jer ona pokazuje da Isus sluša kad Mu se netko obrati.

Pročitajte izvještaj o Isusovom susretu sa ženom Sirofeničankom iz područja Tira i Sidona (Matej 15,21-28; Marko 7,24-30). Zapazite da su muškarci u Isusovom okruženju bili prilično nestrljivi, a činilo se da je čak i Isus odbacuje. Što mislite o ženinoj hrabrosti? Što nam taj izvještaj otkriva o tome kako je Isus poučavao druge?

Isus se nalazio u blizini Tira i Sidona. Prešao je u mjesto u kojem je bilo puno stranaca i gdje su međuetnički odnosi bili posebno napeti. Stanovnici gradova koji su govorili grčki gledali su s visine na židovske ratare iz unutrašnjosti, a židovski su ratari gledali s visine na njih.

Nedugo prije toga, Herod, marionetski vladar Galileje, Isusovog matičnog teritorija, pogubio je Ivana Krstitelja. A Ivan je bio čovjek kojega je Isus uvelike cijenio i to pogubljenje djelovalo je zloslutno. Isus se u svojem poslanju počeo suočavati s neposrednom opasnošću.

Osjećajući napetost, Isus je ušao u jednu kuću ne želeći, kao što Marko bilježi u svojem izvještaju, da itko sazna da je On tu (Marko 7,24). Ali ova Ga je žena pronašla.

U kulturi tog mjesta i vremena, žena se nije imala pravo isticati. Štoviše, ta žena pripadala je kulturi i etničkoj skupini za koju Židovi nisu imali mnogo vremena, što je nju dovodilo u još nepovoljniji položaj. Ali ženina kći bila je bolesna. Ona je tražila pomoć i ustrajala je u svojim zahtjevima.

Isus ju je odbio. "Nije pravo oduzeti kruh djeci i baciti ga psićima", rekao je (Matej 15,26). Ta izjava mogla je povrijediti njezine osjećaje.

Ali onda se dogodilo nešto izvanredno. Žena je odgovorila. Znala je nešto o psima — za razliku od Židova koji ih nisu željeli za kućne ljubimce — i zato je rekla: "Jest Gospodine! ... Jer i psići jedu mrvice što padaju sa stola njihovih gospodara." (Matej 15,27)

Njezino je zapažanje sve promijenilo. Bilo je neodoljivo. I Isus je izlijječio njezino dijete.

"Neka ti bude kako želiš!" (Matej 15,28) Kako mi razumijemo te riječi? Što činimo kad se stvari ne odvijaju onako kako bismo željeli?

UČENIK KOJI RAZUMIJE

Isus i Njegovi sljedbenici krenuli su u Jeruzalem. Kao što je Herod bio zabrinut zbog Ivana Krstitelja, sada su vlasti, uključujući Heroda, bile zabrinute zbog Isusa. Među Njegovim sljedbenicima bilo je siromašnih i drugih ranjivih ljudi koji su se očajnički nadali promjeni.

Isus je više od svega želio svijetu donijeti nadu. Ali sada je već bio siguran da će oni koji imaju najveću moć i prednosti učiniti sve što mogu kako bi onemogućili Njegovo poslanje. Oni nisu željeli da On uspije.

Što se tiče unutarnjeg kruga Isusovih učenika, Dvanaestorice, izgledalo je da žarko žele biti na Isusovoj strani. Ali istodobno je izgledalo i da su zbnjeni — ili čak slijepi. Na primjer, u Marku 8,31-33, Isus poziva svoje učenike da vide nešto što im je bilo teško vidjeti. Zapravo, oni su u mnogočemu još uvijek bili duhovno slijepi za ono što je važno (vidi Marko 8,37).

Sve se to nalazilo u pozadini Isusovog susreta s nekim tko je video.

Pročitajte izvještaj o iscjeljenju Bartimeja, slijepog prosjaka u Marku 10,46-52. Zapazite veliko milosrđe koje Isus pokazuje. Sada razmislite o tome kako je želja za vidom dovela slijepca do odluke da slijedi Isusa na putu u Jeruzalem. Mislite li da je Marko možda htio istaknuti suprotnost između Bartimeja i ostalih učenika? U svjetlu tog događaja, što za vas znači odazvati se Velikom Učitelju?

Bartimej je želio vidjeti uvojke bebine kose i boju pšenice prigodom žetve. Ali vid obuhvaća i nešto više od onoga što je samo fizičko. Taj događaj, drugim riječima, govori o duhovnom vidu. Tu je riječ o razumijevanju — o uviđanju onoga o čemu Veliki Učitelj govori. Fizički vid je jedno. On je važan i Isus to zna. Ali On isto tako zna da je najdublja želja svake osobe novi i bolji život.

Pročitajte Hebrejima 5,12-14. Čemu nas on uči u vezi s pravim obrazovanjem?

ZA DALJNE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Put Kristu* pročitajte poglavlje pod naslovom "Opredjeljenje", str. 58—68 (u izvorniku 57—65).

Kada se odazovemo Velikom Učitelju, piše Ellen G. White, "mi želimo nositi Njegov lik, udisati Njegov duh, ispunjavati Njegovu volju i ugoditi Mu u svemu" (*Put Kristu*, str. 59; u izvorniku 58). U društvu Isusa Krista, kaže ona, dužnost "postaje užitak" (*Put Kristu*, str. 60; u izvorniku 59). Sada u Bibliji pročitajte Matej 5—7. Tu je zapisan Govor na Gori, u kojem je na divan način sažeto sve ono što je Veliki Učitelj želio da Njegovi učenici znaju, i otkriveno bitno obilježje kraljevstva koje je On došao uspostaviti.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Kao što se obratio Adamu i Evi, a poslije i Jakovu, tako se Isus obraća i nama. On se povezuje s našim dubokim čežnjama i čini za nas nešto zapanjujuće (kao što je učinio za Bartimeja), da bi nas naveo da se zapitamo tko smo i kamo idemo. U svjetlu toga, razmislite kako mi poučavamo svoju djecu i jedni druge o Bibliji. U čemu je razlika između površnog i neodoljivo privlačnog proučavanja Biblije koje donosi promjenu u ljudskom životu?

2. Je li pitanje o tome gdje se vi točno nalazite na svojem životnom putovanju isključivo osobno, ili bi vam moglo pomoći da o tome porazgovarate s ljudima kojima vjerujete? Kako nam misao o crkvi kao "tijelu Kristovom" (1. Korinćanima 12,27) pokazuje da bi razgovor s drugima mogao biti jedan od načina da dodemo u dodir s onim što Krist želi da znamo?

3. U četvrtak smo proučavali o tome kako je Bartimej, istog trenutka kad je progledao — kad je bio izbavljen od svojeg tjelesnog (i duhovnog) sljepila — pošao za Isusom u Jeruzalem. Na tom je putu svakodnevno slušao mudrosti Velikog Učitelja. Možemo pretpostaviti da je on želio poprimiti Isusov lik, udisati Njegov duh, činiti Njegovu volju. Zašto netko nalazi "užitak", kao što piše u knjizi *Put Kristu*, u tome da se pridržava tako visokih mjerila kao što su ona o kojima je Isus govorio u Govoru na Gori?

4. Pozabavite se više pitanjem postavljenim na kraju odsjeka za četvrtak. Kako pravimo razliku između dobra i zla? Kako definiramo što je dobro, a što zlo? I zašto je ono što činimo s tim znanjem možda čak i važnije od samog posjedovanja tog znanja?

Čudo na cesti u Indiji

Suprug i ja smo oputovali u grad kupiti potrepštine za crkvu koju smo gradili u selu u Indiji. Takoder su nam bile potrebne zalihe hrane za studente volontere koji su nam pomagali u objavljivanju Radosne poruke u tom području.

Moj suprug je kupio električnu opremu za gradevinski projekt i pronašao petnaest gitara za volontere i stotinu bilježnica za nastavu. Bio je već dvadeset i jedan sat kad smo započeli trosatnu vožnju natrag u selo. Dok je moj suprug vozio, čavrjali smo i slušali glazbu.

Otprilike pola sata prije nego što smo stigli kući, začudio nas je čudan zvuk: *Dadadadada. Pang!* Buka je bila prilično glasna. Nismo bili sigurni što se dogodilo. Moj suprug zaustavio je automobil i izašao van da istraži. Guma je bila ispražnjena.

Kad smo ugledali ispražnjenu gumu, pogledali smo se i glasno nasmijali. "Koliko smo puta imali takvu gumu?" upitao je moj suprug.

"Pa, da prebrojim," rekla sam. "Ako ubrojim bicikl, onda mora biti da se dogodilo mnogo, mnogo puta. Naš život doista nije dosadan, dušo."

Nismo imali drugu gumu. Nasukani u nekom selu usred noći, nazvali smo pastora Abisheka u pomoć. Glazba je tiho svirala u automobilu s kvarom na kotaču, dok je moj suprug mirno sjeo na vozačko mjesto i čekao pastora. Automobil nije imao klima uređaj i ubrzo smo se počeli znojiti. Progonila sam komarce oko automobila.

Iznenada je bljesak obasiao tamno nebo, a gromovi su počeli tutnjati. Kišne kapi lijevale su po prozorima.

"Dušo", rekao sam. "Ovakve okolnosti su prilično nesretne, ali smiješne. Ovdje u Indiji život nije dosadan. Pogotovo kad ne povežeš rezervnu gumu."

Nakon nekog vremena stigao je pastor Abishek da nas pokupi. Premjestili smo petnaest gitara, stotinu bilježnica i električnu opremu u njegov mali kamion.

Dok smo se vozili prema kući, pastor nas je iznenadio. "Kad ste me nazvali, moj je mobitel bio utišan", rekao je. "Čak je i funkcija vibracije bila isključena kako bih mogao spavati. Ne znam kako to, ali dogodilo se da sam se probudio u ponoć i pogledao u svoj telefon baš u trenutku u kojem ste nazvali. Uobičajeno spavam cijele noći."

Srca su nam drhtala dok je govorio. Bog ga je probudio u dubokoj noći i potaknuo da provjeri svoj telefon. Bog je znao da tamo u mraku i pustoši dvoje od Njegove djece čeznu za domom.

Kiša je padala, munje su osvjetljavale cestu i grmljavina je odjekivala. Ali bili smo sretni jer smo išli kući. Hvala Ti, Bože! Hvala ti, anđele Abishek!

(Imena su promijenjena zbog zaštite djelovanja volontera koji služe u osjetljivom dijelu svijeta.)

Daisy Jung

Bogoštovlje u okviru obrazovanja

“Dajte Jahvi slavu imenu njegova, nosite prinose i dolazite pred njegovo lice!” (1. Ljetopisa 16,29)

Biblijski tekstovi: Daniel 3; Otkrivenje 14,6-12; Psalm 78,1-17; Ivan 4,7-26; 1. Ljetopisa 16,1-36; Marko 7,1-13.

Bogoštovlje je dio čovjeka, dio ljudske naravi, čak i pale ljudske naravi. Nema sumnje da smo mi stvorenici kao bića koja na osnovi slobode koju im je Bog dao, trebaju obožavati Gospodina zato što Ga ljube i zato što su svjesni da je On dostojan obožavanja. Takvo obožavanje bilo je prilično jednostavno prije pada u grijeh, kada su ljudi pristupali Bogu licem k licu u okruženju nenarušenom grijehom, smrću i uništenjem — kakvo mi, koji poznajemo samo ovaj pali svijet, jedva možemo i zamisliti.

Premda u nama još uvijek postoji unutarnja potreba za obožavanjem, ona je, kao i sve drugo na ovom svijetu, iskrivljena i izopačena grijehom, što između ostalog znači da se mi kao bića stvoreni da obožavaju možemo početi klanjati pogrešnim stvarima, ili čak slaviti Gospodina na pogrešan način (vidi na primjer Marko 7,1-13; Jeremija 7,4).

Dakle, budući da je bogoštovlje toliko bitno za kršćansko iskustvo, i kršćansko poučavanje mora se pozabaviti pitanjem bogoštovlja, što je tema naše pouke za ovaj tjedan.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlja 13 do 15

SVI MI NEŠTO OBOŽAVAMO

Ima nečega u nama — nečega što je nesumnjivo Bog utkao u nas u samom početku, a što je, kao i sve ostalo, izopazio grijeh — da nekoga ili nešto obožavamo. U početku smo trebali obožavati jedinoga koji je dostojan obožavanja, našega Gospodina i Stvoritelja. Međutim, nakon pada sve se promijenilo i to u velikoj mjeri.

Ali, da, svi mi obožavamo nešto ili nekoga — bilo što. To nam pomaže da objasnimo zašto ljudi kroz čitavu povijest, pa čak i danas, njeguju bogoštovlje. U starom Egiptu neki ljudi su obožavali faraona. U drugim okolnostima, u drugim zemljama, obožavali su kipove ribe, bića s više glava i druga navodna božanstva. Neki su obožavali Sunce, Mjesec i zvijezde.

Danas su ljudi većinom toliko prosvijećeni da se ne klanaju pred kipom neke žabe (ali ne i pred kipom Marije), što ne znači da svi oni — čak i svjetovni ljudi — ne obožavaju nešto: novac, moć, seks, sebe same, glazbene zvijezde, glumce, političare. Što god bilo ono što najviše volimo, čemu posvećujemo najviše pozornosti, za što živimo, mi to obožavamo. Ali kao što upozorava svjetovni pisac David Foster Wallace, ako obožavate pogrešnu stvar, ona će vas “pojesti živog”.

Čemu nas događaj iz Daniela 3 uči kad je riječ o važnosti ispravnog bogoštovlja?

.....
.....
.....
.....
.....

Trojica židovskih mladića očito su shvatila drugu zapovijed (Izlazak 20,4-6) upravo onoliko ozbiljno koliko je Bog želio. Uostalom, ona je sastavni dio Deset zapovijedi, kao i zapovijedi protiv ubojstva, pljačke i ostalog. Ispravno bogoštovlje toliko je važno da to postaje glavno pitanje u posljednjim danima pred Kristov drugi dolazak. Prema tome, kršćansko poučavanje mora obuhvatiti cijelokupno pitanje bogoštovlja: što je to, kako mu pristupamo, zašto je važno i kome mi zapravo služimo?

Pročitajte Otkrivenje 14,6-12. Čemu nas ovi redci uče kad je riječ o važnosti koju će pitanje bogoštovlja imati u završnoj krizi prije nego što se Krist vrati?

DA IH KAZUJU SVOJOJ DJECI

U Starom zavjetu vidimo da su Psalmi svojevremeno počeli igrati značajnu ulogu u vjerskom životu Izraelaca. Oni su govoreni i pjevani, često uz pratnju glazbala, posebno tijekom javnog bogoslužja, što je u Starom zavjetu bio ključni oblik bogoštovlja. Izrael je djelovao kao zajednica i kao zajednica je pristupao bogoštovlju.

Psalmi su u osnovi poezija, tekstovi pjesama. Hebrejska riječ za Psalme, *Tehillîm*, znači "pjesme hvale, hvalospjevi". A kad pjevamo hvalospjeve Bogu, mi Ga obožavamo.

Pročitajte Psalm 78,1-17. Koja je poruka ovih redaka i kako se ona uklapa u cijelokupno pitanje o poučavanju i bogoštovlju?

.....
.....
.....

U poruci Psalma 78 postoji određena nejasnoća. U 2. retku Asaf spominje "tajne iz vremena davnih". Taj se izraz ponegdje prevodi kao "mračne izreke starih", pri čemu se riječ "mračne" ne koristi u značenju "zloslutne", već prije "zamagljene" ili "sve bljeđe", kao što se može dogoditi i sa samom poviješću kako njezini ključni događaji postaju vremenski sve udaljeniji. U drugim prijevodima taj se izraz tumači kao "zagonetke odvijeka" ili čak "slatke stare istine" (Message). Ovdje je bitna poruka da je odgoj u Izraelu, između svega ostalog, uključivao i poučavanje djece o Gospodnjem postupanju prema izabranom narodu.

Pročitajte Psalm 78,6-17. Koje su konkretnе pouke Izraelci trebali iznositi svojoj djeci? Koji je bio glavni cilj takvog odgoja?

.....
.....
.....

Cilj poučavanja bio je, između ostalog, kao što vidimo na osnovi ovog teksta, da se djeca nauče uzdati u Boga i držati Njegove zapovijedi. Na koji način Otkrivenje 14,12 upućuje istu poruku nama danas?

U DUHU I ISTINI

Jedan od najljepših novozavjetnih izvještaja o tome kako je Isus služio ranjenim dušama nalazimo u zapisu o Isusu i ženi kraj zdanca.

Pročitajte Ivan 4,7-26. Što Isus kaže toj ženi u vezi s bogoštovljem? Kako su oni uopće došli na temu bogoštovlja?

Premda je ona tom pričom samo pokušavala promijeniti temu razgovora, Isus je iskoristio njezinu taktiku da bi joj iznio neke duboke istine u vezi s bogoštovljem i onim što ono obuhvaća. Za nas je možda najvažnije ono što je On rekao u Ivanu 4,24: "Bog je Duh i koji mu se klanjaju, moraju mu se klanjati u duhu i istini."

Pravo štovanje Gospodina mora biti "u duhu", mora proistjecati iz Božje ljubavi, iz osobnog poznanstva s Njim. "Vjera koja dolazi od Boga jedina je vjera koja vodi k Bogu. Da bismo Mu pravilno služili, moramo biti rođeni od božanskog Duha. To će očistiti srce i obnoviti um, omogućavajući nam da bolje upoznamo i više volimo Boga. To će nam dati dragovoljnu poslušnost svim Njegovim zahtjevima. To je pravo bogoslužje. To je plod djelovanja Duha Svetoga." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 139; u izvorniku 189)

Istodobno, bogoštovlje mora biti "u istini". Moramo imati ispravno znanje o Bogu, o tome tko je On i što On zahtijeva od nas. Drugim riječima, obuhvaćena je i doktrina. (Koliko je značajno, primjerice, znati da mi služimo Bogu koji ne osuđuje ljude da gore u paklu svu vječnost.)

Dakle, tu vidimo dva elementa bogoštovlja: iskustvo koje proistječe iz poznavanja Boga i poslušnosti Njemu, kao i objektivne istine koje su nam otkrivene o Bogu. Duh bez istine može odvesti u plitki sentimentalizam, zasnovan više na nestalnim emocijama nego na bilo čemu drugom. Suprotno tome, istina bez Duha vodi u beživotni formalizam. Prema tome, potrebno nam je oboje.

Kako biste pokušali naučiti nekoga da služi Bogu u "duhu i istini"? U kojim slučajevima jedno treba naglasiti više od drugog?

LJEPOTA SVETOSTI

Pročitajte 1. Ljetopisa 16,1-36. Pokušajte si dočarati taj prizor. Zamišljate li ga kao ozbiljan i zastrašujući, ili kao svečan i veseo? U kojem bi smislu mogao biti kombinacija jednog i drugog? Što možemo naučiti iz tog prizora o bogoštovlju, o tome kako bismo trebali poučavati o njemu, pa čak ga i doživjeti?

Mjesto održavanja bogoslužja bilo je Šator sastanka, gdje je Bog prebivao među Izraelicima i gdje im je bio otkriven plan spasenja. Dakle, u središtu bogoslužja i bogoslužnog poučavanja mora biti Isus i plan spasenja, što je sve bilo simbolično prikazivano i prorečeno službom u Svetištu. Da je Bog učinio za nas bilo što drugo što zaslužuje hvalospjeve i štovanje, to ne bi značilo ništa bez nade u vječni život koji nam je ponuđen na osnovi Njegove žrtvene i zamjeničke smrti na križu.

Zapazite također "evandeoski" naglasak tog teksta — cijeli svijet trebao je saznati za Izraelovog Boga.

"Dajte Jahvi slavu imena njegova, nosite prinose i dolazite pred njegovo lice! Poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove!" (1. Ljetopisa 16,29) U sjaju svetosti njegove? Što bi to moglo značiti?

Za početak, pomislite koliko je grijeh ružan, štetan i ponižavajući. Osim toga, nama je teško uopće zamisliti koliko su bili zli, strašni i ponižavajući vjerski običaji naroda koji su okruživali Izrael, običaji koji su između ostalog uključivali žrtvovanje djece. A sve to se nesumnjivo odražavalo i na karakter ljudi koji su održavali te običaje.

Nasuprot tome, Izraelci su trebali biti sveti narod, odvojen od zlih običaja onih koji su ga okruživali. Trebali su biti sveti u srcu i umu, i to je ono što je njihovom bogoštovlju davalо smisao i ljepotu pred Bogom. Starozavjetni proroci stalno su podizali glas protiv onih koji su navodno služili Gospodinu, dok su im srca bila daleko od Njega, a oni sami upleteni u nečasna djela.

KLANJANJE IDOLIMA KAO DIO ODGOJA

Stari Izrael bio je okružen vrlo religioznim narodima, toliko posvećenim vjerskim obredima i umirivanju svojih bogova da su im bili spremni žrtvovati čak i svoju djecu. To je posvećenost, zar ne?

Stoga je bogoštovlje — pravo štovanje pravog Boga — imalo važnu ulogu u zaštiti Izraelaca od opasnosti klanjanja idolima i lažnog bogoštovlja koje se njegovalo svuda oko njih. Pa ipak, usprkos svim opomenama, oni su se priklanjali poganskim običajima, protiv čega su bili posebno upozorenji.

A što je s nama danas? Zašto je služenje pravom Bogu, podsjećanje na sve što je On učinio za nas, toliko važno — pogotovo u suočavanju s opasnostima suvremenog klanjanja idolima?

Pročitajte Marko 7,1-13. Koje načelo nalazimo u Marku 7,7-9 koje bismo danas mogli primijeniti u kontekstu kršćanskog odgoja i opasnosti od lažnih učenja preuzetih iz svijeta, koja bi mogla negativno utjecati na naš vjerski život?

Brojne velike intelektualne ideje u svijetu danas se zasnivaju na naturalističkom viđenju stvarnosti. Mnogi predmeti koje poučavaju u školama polaze s tog stajališta, što često znači da je ono što se uči u suprotnosti sa Svetim pismom. Možemo biti u napasti da se priklonimo tim idejama koje se prihvaćaju kao istinite, o kojima se teoretizira i koje se primjenjuju u praksi. Možemo početi idealizirati briljantne umove filozofa, znanstvenika i matematičara koji su došli do tih ideja. Problem je što se te ideje često sukobljavaju sa Svetim pismom, ali zato što se trenutačno proučavaju i smatraju istinitima, ljudi ih pokušavaju uključiti u kršćansko poučavanje. Međutim, tada se kompromitira vjera, što često podrazumijeva izvrтанje Pisma u pokušaju da se ono uskladi sa suvremenim shvaćanjima.

Koja su suvremena popularna vjerovanja u sukobu sa Svetim pismom, i kako se mi kao Crkva možemo zaštititi od njihovog uključivanja u naš obrazovni sustav?

ZA DALJNE PROUČAVANJE

"Podmuklje od svega je srce. Oni koji se izjašnjavaju kao pobožni nisu uvijek spremni ozbiljno preispitati sebe kako bi vidjeli jesu li doista u vjeri. Zastršujuća je činjenica da se mnogi oslanjaju na lažnu nadu. Neki se oslanjaju na stara iskustva koja su imali prije puno godina. Ali kada nastupi trenutak preispitivanja srca, kad svima bude potrebno svakidašnje iskustvo, oni se neće imati na što osloniti. Oni misle da će ih spasiti isповijedanje istine. Ali tek kad ti griesi koje Bog mrzi budu sviladani, Isus će ući i večerat će s vama i vi s Njim. Tada ćete crpiti božansku snagu od Isusa, rast ćete u Njem u moći ćete pobjedonosno reći: 'Hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!' Gospodinu bi bilo draže da ti mlaki zagovornici vjere nikad nisu ni prizvali Njegovo ime. Oni su stalan teret onima koji bi bili vjerni Isusovi sljedbenici. Oni su kamen spoticanja za nevjerne, a zli anđeli likuju nad njima i rugaju se Božjim andelima zbog njihovih krivih putova. Takvi su prokletstvo za djelo u zemlji i u inozemstvu. Oni se približavaju Bogu svojim usnama, a srce im je daleko od Njega." (Ellen G. White, *Spiritual Gifts*, sv. 2, str. 227)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Na osnovi teksta u Marku 7,1-13, saznajemo da se u osnovi lažnog bogoštovlja nalazi problem srca. Bog ne cjeni izraze obožavanja koji silaze s naših usana ako oni ne dolaze iz srca. Zašto je Evandelje i Isusova smrt radi nas najmoćniji način da se srca otvore za iskrenu ljubav prema Bogu?

2. Istražite detaljnije misao o služenju Bogu "u duhu i istini". Može li jedno postojati bez drugog, ili pravo bogoštovlje zahtijeva oboje? Zašto?

3. Da, naše srce treba biti ispravno da bismo iskreno služili Bogu, ali što to znači? Morate li čekati da se potpuno povežete s Gospodinom, da vam život bude u savršenom redu prije nego što pristupite bogoslužju? S druge strane, kako vam pravo bogoštovlje može pomoći da dovedete svoje srce u ispravan odnos s Bogom?

Molite za Božje djelo u Francuskoj

Abdelkader Henni se nije zanimalo za kršćanstvo, i iznenadio se kad mu je kapelan govorio o Isusu u školi u kojoj je sudjelovao u aktivnostima nakon svojeg školovanja, s drugim mladim ljudima u Francuskoj.

“Dolaziš često,” primijetio je kapelan. “Što te prijeći da postaneš kršćaninom?”

Abdelkader, koji je veći dio svojeg života proveo u Francuskoj, nakon što su mu roditelji došli iz Alžira, prestao je dolaziti na školske aktivnosti. Ali nije bio siguran što učiniti. Završio je srednju školu i nije mogao naći posao. Nedugo zatim susreo je adventista sedmog dana iz Alžira.

Abdelkaderovo srce bilo je dirnuto dok je slušao adventnu vijest. Shvatio je da Alžirac može postati kršćanin, i počeo je čitati o kršćanstvu. Otpriklike u to vrijeme susreo je staru srednjoškolsku prijateljicu.

Crystal je u srednjoj školi bila sva nesretna, ali sada ju je okruživala radost. Abdelkader se pitao što se s njom dogodilo. I kao da mu čita misli, Crystal mu je rekla:

“Upoznala sam Nekoga, i ta Osoba mi je potpuno preobrazila život,” rekla je.

“Koga si upoznala?” upitao ju je Abdelkader.

“Upoznala sam Isusa Krista,” odgovorila je.

Abdelkader se pitao može li Isus preobraziti njegov život. Pošao je s Crystal na crkveni molitveni sastanak te večeri. Na satanku su pitali ima li tko molitvenih potreba. On je rekao: “Treba mi posao.” Molili su se za tu njegovu potrebu.

Sljedećeg jutra zazvonio mu je telefon.

“Vi ste Abdelkader?” upitao ga je nepoznati glas.

“Da,” odgovorio je.

“Tražite li posao?” slijedilo je pitanje.

Kasnije tog jutra pozivatelj je razgovarao s Abdelkaderom u svojem automobilu, i odvezao ga na njegov novi posao.

Bio je zaprepašten! Prijavio se za posao tjednima prije, ali primili su ga tek nakon molitve. Vjerovao je da Isus može preobraziti njegov život.

Vraćajući se kući molio se: “Želim znati koju crkvu odabrat.”

Tri dana kasnije čuo je na radiju čovjeka kako govorio o suboti kao sedmom danu tjedna. Čovjek je čitao iz Knjige proroka Izajie 56,1.2: “Blago čovjeku koji poštuje subotu da je ne oskrvni.”

Abdelkader je dobio ime jednog adventista iz Alžira i pošao s njim u crkvu u subotu, sedmog dana u tjednu. Pridružio se adventističkoj crkvi.

Danas je Abdelkader, čije ime znači “sluga svemogućeg Boga”, 51-godišnji adventistički pastor, koji radi s nekršćanima u Francuskoj.

“Svakog dana hvalim Boga za djelo koje mi je povjeroeno da činim”, kaže on.

Hvala vam na subotnjoškolskim darovima kao podrški misiji koja pomaže ljudima u Francuskoj i širom svijeta da uče o Isusu.

Andrew McChesney

Obrazovanje i spasenje

“Svako je Pismo od Boga nadahnuto i korisno za pouku, za karanje, za popravljanje i odgajanje u pravednosti.” (2. Timoteju 3,16)

Biblijski tekstovi: Postanak 1,26.27; Izaja 11,1-9; 2. Timoteju 3,14-17; 1. o kraljevima 4,29-34; Ivan 14,17; 1. Korinćanima 2,1-16.

Biblija iznosi dugu povijest o Bogu i Njegovom narodu.

Katkad se na nju gleda kao na ljubavnu priču koja je krenula nao-pako, barem privremeno. Ili se na nju može gledati kao na priču o ocu i njegovoj buntovnoj djeci koja mu se na kraju vraćaju.

Ali za potrebe ove pouke otkrit ćemo u biblijskom izvještaju još jednu temu, naime, temu o učitelju i njegovim učenicima. Oni uporno padaju na ispitima, ali on ih strpljivo poučava dok ih konačno ne nauči.

Biblijski zapis ne razlikuje se mnogo od naših osobnih ljudskih priča koje su nam tako dobro poznate — s jednom iznimkom. Zapis o Bogu i Njegovom narodu ima sretan kraj i postizanje cilja. Božansko milosrđe prema Njegovom narodu jamči takav ishod. Ljudska odgovornost u tom odnosu često se pogrešno shvaća, a mnogi je se čak i plaše jer je smatraju mukotrpnom. Ali biblijski zapis je u bîti poziv da upoznamo Boga i shvatimo Njegovu volju. Naučiti upoznati Boga naš je krajnji odgovor na Njegovu milost. Mi ne možemo zaslužiti takvu milost, ali možemo učiti o njoj. I što je zapravo kršćansko obrazovanje ako ne poučavanje o toj milosti?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlja 16 i 17

NA SLIKU BOŽJU

Pročitajte sljedeće tekstove: Postanak 1,26.27; 5,1.3. Što iz njih možemo naučiti o tome kako je Bog u početku stvorio ljude i što se dogodilo s čovječanstvom nakon pada u grijeh?

Iraz "na sliku Božju" stoljećima zaokuplja biblijske tumače. Kako je to slika na koju su prvi ljudi stvoreni? Na primjer, znači li to da se Bog pogledao u ogledalo i oblikovao svoje novo stvorenje tako da liči na Njega? Ili to znači da ljudi liče na Boga više nego ostali oblici života? Ili se to odnosi na duhovnu i intelektualnu sličnost i podudarnost između Stvoritelja i Njegovog ljudskog stvorenja? Sveti pismo ne daje nam nikakvo pobliže objašnjenje tog izraza, premda su učenjaci iz biblijskog teksta izveli mnoga tumačenja što bi to moglo značiti. Međutim, možemo vidjeti da se nakon pada u grijeh ta slika promjenila, zbog čega je Ellen G. White pisala da je cilj odgoja da se u čovjeku obnovi slika njegovog Stvoritelja. (*Odgoj*, str. 13—15; u izvorniku 14—16)

Kako odgoj i obrazovanje može dostići tako visok cilj?

Prvo, trebamo imati na umu da nas je Bog stvorio da bismo bili u određenom odnosu s Njim, kao roditelji sa svojom djecom. Stvorio nas je na svoju sliku kao što roditelji dobivaju djecu nalik sebi (Postanak 5,1), da bi nas mogao odgojiti kao članove svoje obitelji. On može komunicirati i uspostavljati trajnu vezu s nama. Božja slika je, prema tome, nešto više od "umne slike" koja osposobljava dva bića — jedno božansko i jedno ljudsko — da ostvare susret umova. Upravo to događa se tijekom odgoja i obrazovanja, najprije u domu između roditelja i djece, a poslije u školi kad učitelji preuzmu poučavanje. Očito je Bog osmislio taj proces odgoja i obrazovanja koji tako dobro poznajemo kad nas je, izdvojivši nas od mnogih drugih oblika života, načinio na svoju sliku — On je to učinio da bi nas mogao poučavati i da bismo mi mogli učiti od Njega sve dok se Njegova slika (Njegov um) ne bude ogledala u nama.

Povijest spasenja povijest je odgoja i obrazovanja od stvaranja do utjelovljenja, i od utjelovljenja do novog stvaranja. Bog je Učitelj, a Nebo je škola za sva vremena (vidi Ellen G. White, *Odgoj*, str. 247; u izvorniku 301). Što to znači za našu posvećenost kršćanskom odgoju i obrazovanju kod kuće, u crkvi, u školi, na fakultetu i tijekom čitavog života?

ISUS KAO UČITELJ

Biblija opisuje Isusa brojnim izrazima. On je Božji Sin, Mesija, Sin Čovječji, Spasitelj, Otkupitelj, Gospodin, Jaganjac Božji — spomenimo samo neke. Ali za one koji su Ga najbolje upoznali tijekom tri i pol godine Njegove javne službe u Judeji i Galileji, On je bio Učitelj. Zvali su Ga "Učitelju" ili "Rabbi". Oba ta izraza znaće jedno te isto.

Prema tome, zanimanje učitelja i posao poučavanja bio je posebno pogodan način za vršenje Njegove javne službe. U određenom smislu, Njegovo djelo spasenja sroдno je poslu poučavanja. Štoviše, to je i pretkazao prorok-evangelist.

Pročitajte Izajija 11,1-9. Što nam Izajija otkriva o Isusovoj učiteljskoj ulozi?

Jedno od najneobičnijih mesijanskih proročanstava u Svetome pismu nalazi se u 11. poglavlju Knjige proroka Izajije. U Izajiji 11,1-3 dolazeći Mesija opisuje se obrazovnim terminima — kao netko tko donosi znanje, savjet, mudrost i razumijevanje. Cijeli taj odlomak završava sljedećim značajnim obećanjem: "Zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvnom kao što se vodom pune mora." (Izajija 11,9) Možda je upravo takvo učenje Svetoga pisma nadahnulo Ellen G. White da u svojoj knjizi koja se bavi odgojem i obrazovanjem, zapazi da je djelo odgoja i djelo spaseњa jedno te isto (vidi *Odgoj*, str. 26; u izvorniku 30).

Pročitajte Ivan 3,1-3. Nikodem se obraća Isusu kao Učitelju, a zatim priznaje da Njegov dar poučavanja sigurno potječe od Boga zbog znakova koje je pokazao — zbog Isusovih čuda i tumačenja smisla života. Isus to prihvata, ako ne samu titulu koja Mu je dana, onda sigurno podrijetlo Njegovog dara poučavanja, odgovorivši Nikodemu da bi se morao nanovo roditi kako bi vidio (razumio, kao i ušao u) Božje kraljevstvo. To znači da autoritet za poučavanje drugih, čak i u Isusovom slučaju, dolazi od Boga.

Nesumnjivo, poučavanje je dar od Boga. Njega je dao Bog, prihvatio ga je Isus, a prepoznali su ga oni koji su slušali Njegove pouke iznošene s božanskim autoritetom.

Kakvu ulogu mi imamo u ispunjenju proročanstva o spoznaji Boga koja se treba proširiti po cijelom svijetu?

MOJSIJE I PROROCI

Pročitajte 2. Timoteju 3,14-17. Što nas ovaj tekst uči o ulozi Svetoga pisma u kršćanskom obrazovanju?

.....
.....
.....

Prvi dio Biblije — Tora — katkad se prevodi i kao "Zakon", dijelom i zato što u tim knjigama ima mnogo zakona. Ali Tora zapravo znači "učenje" ili "nastava". Takvo se shvaćanje razlikuje od onoga što mnogi smatraju "zakonom" u Bibliji — da su to, naime, pravila i propisi koje moramo slijediti da bismo ostali u Božjoj milosti. Ali nije tako. Zakon je trebao biti nastavni materijal koji pokazuje kako živjeti uspješno i sigurno u zavjetnom odnosu kakav je Bog zamislio još kad nas je stvorio.

Prvi od sljedeća dva dijela hebrejske Biblije — "Proroci" — izvještavaju koliko je dobro Božji narod svladao taj nastavni materijal i živio po njemu (rani proroci, ili povijesne knjige), ali i što su trebali naučiti iz tog nastavnog materijala (kasniji proroci). Ostatak Starog zavjeta (pod nazivom "Spisi") pun je primjera uspješnih i manje uspješnih učitelja i učenika usporedo s njihovim odgojno-obrazovnim iskustvima. Primjeri obrazovnog uspjeha u tim knjigama bile bi knjige o Esteri, Ruti, Danielu i Jobu. Među neuspješnima našli bi se Jobovi prijatelji. Naravno, knjiga Psalama je pjesmarica, ali čak i u njoj se nalaze najmanje tri poučna psalma: Psalm 1, Psalm 37 i Psalm 73.

Evangelija obiluju građom s odgojno-obrazovnim ciljevima, posebno Isusove usporedbe. Mnoge Pavlove poslanice počinju moćnom objavom Evangelja, ali završavaju odgojnim materijalom — praktičnim poukama o svakidašnjem životu kršćana. Otkrivenje je puno obrazovne građe. Primjerice čitava budućnost Kristove crkve otkrivena je u knjizi koju može otvoriti samo Jaganjac Božji — Isus, Veliki Učitelj (Otkrivenje 5,1-5).

Neki će možda reći da odgojno-obrazovna građa iz Petoknjižja nije primjenjiva u naše vrijeme, i to je točno. Odlomak u Ponovljenom zakonu 17,14-20, gdje su iznesene upute u vezi s kraljevima, sadrži neke vrlo određene smjernice o izboru onoga tko će obavljati kraljevsku dužnost. Danas, naravno, mi u svojoj crkvi ne postavljamo nikakve kraljeve. Kako određujemo koja bi u naše vrijeme bila ispravna primjena cijelokupnog tog poučnog materijala iz Svetoga pisma?

MUDRI MUŠKARCI I ŽENE

Riječi kao što su škola, učenje i obrazovanje danas se jasno razumiju, ali one nisu uobičajene u Bibliji. Postoji jedna riječ — mudrost/mudrac, koja je mnogo uobičajenija. U Starome zavjetu spominju se, primjerice, mudri muškarci i žene (2. Samuelova 14,2; Izreke 16,23).

Pročitajte 1. o kraljevima 4,29-34. Čemu nas ovi redci uče o važnosti mudrosti?

Kralj Salomon ističe se kao vrlo mudar čovjek koji je govorio o životinjskom i biljnem svijetu i skovao mnoge mudre izreke, znači, kao obrazovan čovjek (1. o kraljevima 4,29-34). Knjige Mudre izreke i Propovjednik, koje sadrže mnoge mudre misli o brojnim temama, pripisuju se Salomonu, ali i drugim mudrim učiteljima iz davnih vremena (Izreke 1,1; 25,1; 30,1; 31,1).

Prema Bibliji, mudrost je u velikoj mjeri slična današnjem obrazovanju. To je nešto što čovjek uči od roditelja i učitelja, posebno dok je mlađ (Propovjednik 12,1), ali mudrost se zapravo nagomilava tijekom cijelog života. Osim toga, mudrost uglavnom ima svoju praktičnu stranu. Na primjer, treba učiti od mrava koji štede ljeti da bi imali dovoljno za zimu (Izreke 6,6-8).

Ipak, mudrost nije samo praktična. Ona ima i svoju teoretsku stranu jer počinje vjerom u Boga i slijedi određena temeljna načela (Izreke 1,7). Mudrost nam pomaže da živimo odgovorno i u korist drugih, a također nas štiti i od mnogih nevolja. Naposljetku, baš kao i današnje obrazovanje, mudrost nam ne odgovara na sva pitanja koja postavljamo, ali nas osposobljava da budemo zadovoljni onim što znamo dok istražujemo ono što je još nepoznato, a to je dobro polazište s kojeg možemo učiti kako da upoznamo Boga i uzdamo se u Njegovu milost. Prema Jeremiji 18,18, uloga mudrog učitelja smatra se podjednako važnom kao i uloga svećenika i proroka. Svi oni prenose Božje riječi Njegovom narodu u obliku uputa i zapovijedi, savjeta i poruka od Gospodina.

Kako možemo steći mudrost, a onda je prenijeti onima koji dolaze nakon nas? Zašto je toliko važno da to činimo?

OBRAZOVANJE U PRVOJ CRKVI

Jedno od značajnih načela obrazovanja u Svetome pismu dolazi do izražaja u trenutku kad se Isus, Veliki Učitelj, pripremao napustiti svoje učenike. Oni su proveli s Njim tri i pol godine, što otprilike odgovara vremenskom razdoblju koje mi odvajamo za srednjoškolsko ili fakultetsko obrazovanje. Po završetku jednog od tih stupnjeva obrazovanja, ovisno o pojedincu, učenici i studenti obično se smatraju spremnima da se samostalno snalaze.

Ali Isus je znao da to nije baš tako i zato je svojim sljedbenicima omogućio trajno ili kontinuirano obrazovanje pod mentorstvom Duha Svetoga. Na drugim mjestima taj učitelj ili vodič prepoznaje se kao Utješitelj ili Branitelj (grč. *parakletos*), koji će Isusovim sljedbenicima biti dodijeljen trajno (Ivan 14,16.17). On se označava kao Duh istine. Premda se Duh Sveti ne spominje kao prosvjetitelj, Njegovo je djelo nesumnjivo obrazovne naravi, pogotovo kada se odnosi na traženje i nalaženje istine.

Pročitajte 1. Korinćanima 2,1-16. Što je prema Pavlu važno u obrazovanju?

Pavao počinje time što podsjeća crkvu u Korintu da im prvi put kad je došao k njima nije govorio ni o čemu drugom, osim o Isusu Kristu i to raspetom (1. Korinćanima 2,2) — nije im došao s nekom velikom mudrošću, već im je samo objavio Evandelje. Ali to nije bilo sve (1. Korinćanima 2,6). Jer kada ti novi kršćani sazre, apostol će se vratiti i učiti ih mudrosti — stvarima koje je Bog sakrio još prije postanka svijeta (1. Korinćanima 2,7), dubinama Božjim (1. Korinćanima 2,10). Tada će svi učiti pod vodstvom Božjeg Duha, jer se On pridružuje duhu učenika.

Kako će duboko biti to proučavanje i koliko će znanja biti dostupno onima koji su vođeni Duhom? To poglavje završava citatom iz Knjige proroka Izajie: "Tko je pokrenuo Duh Jahvin, koji ga je uputio savjetnik?" (Izajija 40,13) Ovdje prorok, misleći na običan narod svojeg vremena, kaže da to nitko ne može. Ali Pavao ispravlja takvo viđenje stvari zaključivši: "Ali mi posjedujemo Kristovu misao" (1. Korinćanima 2,16), što znači da Duhom vođeni kršćani imaju pristup čak i Božjem umu, a samim tim i svakoj količini znanja i razumijevanja (1. Korinćanima 2,10-13) koji su im potrebni da bi spoznali put pravednosti.

ZA DALJNE PROUČAVANJE

Veliki evanđeoski nalog (Matej 28,18-20) pokrenuo je snažan vjerski pokret širom svijeta. Mali broj apostola ili misionara (te dvije riječi znače isto — “oni koji su poslani”) obišao je čitav svijet i okupio slušatelje, pretvorio ih u učenike, pozvao ih da vjeruju u Isusa, krstio ih i nastavio ih poučavati o svemu što im je Isus zapovjedio. Tu imamo sliku kršćanskih obraćenika iz cijelog svijeta koji, predstavljajući različite kulture i govoreći različitim jezicima, izlaze iz vode krštenja da bi ušli u školu i otpočeli svoje obrazovanje. To nas ne iznenađuje jer je bilo još mnogo toga što su trebali naučiti.

Razlog što kršćani stalno uče nije samo intelektualna radoznalost niti želja za nekim nadmoćnim znanjem, već što kršćanski život i vjera prožimaju svaki kutak svakidašnjeg života. Ima tako mnogo toga što treba naučiti. Zato novozavjetne poslanice sadrže i istinu o Isusu (što se katkad označavalo novozavjetnim izrazom *kerigma*) i pouke o svemu što kršćani moraju naučiti (što se obično označavalo novozavjetnim izrazom *didahe*). Dobar primjer objavljuvanja istine vidi se u 1. Korinćanima 2,2, dok poučavanje počinje u 4. poglavljiju i nastavlja se s prekidima do kraja poslanice. Dakle, što kršćani moraju naučiti?

Rad, odmor, društvena pitanja, odnosi u zajednici, crkva i bogoslužje, upravljanje novcem, čovjekoljublje, odnos prema vlastima, savjetovanje, obiteljski život, bračni odnosi i odgajanje djece, pripremanje hrane, odijevanje, čak i priprema za starost i završetak života. Biti kršćanin znači naučiti nešto o svemu tome, pa i više od toga. Razumijevanje svega toga nije nešto što dolazi samo od sebe. To se mora naučiti.

PITANJA ZA RAZGOVOR

- 1. Koliko je obrazovni rad važan za poslanje Crkve?**
- 2. Što je Ellen G. White mislila kad je napisala: “Nebo je škola” (*Odgoj*, str. 247; u izvorniku 301)?**
- 3. Pročitajte ponovno 1. Korinćanima 2,1-16. Pogledajte što nam Pavao govori o onome što nam Bog otkriva putem nadahnuća. Razmislite o njegovoј tvrdnji da vladari i mudrost ovoga svijeta prolaze. Ako je on to mogao reći tada, što tek možemo reći mi za neke “mudrosti” našeg doba?**

Oživljena djevojčica u Indoneziji

Dvojica studenata-misionara pozdravili su svojeg nadglednika, Sungbae Geea, s uzbuđenjem kad je stigao u njihovo selo u džungli na indonezijskom otoku Papua.

“Pastore, imamo jako lijepo iskustvo!” rekao je Santos, 22-godišnji student-misionar s adventističkog sveučilišta Klabat na dalekom otoku Sulawesi. “Molili smo se za mrtvu osmogodišnju djevojčicu i ona je uskrsnula!”

Sungbae, južnokorejski misionar koji služi kao direktor projekta *Pokret 1000 misionara* u Indoneziji, letio je u malom avionu, nakon čega su pješačili još dva dana i noći kako bi stigli do sela u okrugu Samir Papua.

Došao je oposobljavati studente-misionare, koji su bili na pola puta od godinu dana službe u misiji, ali prvo je želio čuti o toj djevojčici.

Studenti-misionari rekli su da se to dogodilo prije nekoliko groznih dana. Po povratku iz jednog kućnog posjeta susreli su seljane koji su plakali i naricali pred jednosobnom kolibom seoskog poglavice. Oplakivali su smrt poglavičine kćeri Naomi, koja je umrla dva sata ranije i ležala na podu kolibe. Nadriliječnica-vještica vodila je seljane u naricanju.

Studenti-misionari su počeli plakati. Čeznuli su da seljane odvrate od njihovih mrtvih bogova i obožavanja drveća i životinja te da se pouzdaju u živog nebeskog Boga. Santos i njegov prijatelj sjedili su uz Naomi. Odjednom ju je Santos nježno podigao s poda i obgrlio rukama.

“Dragi Bože, molim Te, pokaži čudo seljanima,” molio se. “Govorili smo im o Tebi u biblijskim proučavanjima, i oni su slušali. Pokaži im da si moćniji od drveća i životinja koje oni smatraju božanstvima i obožavaju ih.”

Misionari su se dva sata plačući molili držeći Naomino tijelo. Pjevali su evanđeosku pjesmu o Bogu koji živi. Seljani su bili dirnuti njihovim suzama, molitvama i pjesmom.

Odjednom se Naomi probudila i okrenula svojoj zadivljenoj majci. “Mama, gladna sam,” rekla je. Njezin otac, seoski poglavica, bio je zgranut. Svojim je očima video da ima Netko snažniji od izmišljenih bogova drveća i životinja.

Seoski poglavica okupio je seljane na redovita proučavanja Biblije kad je Sungbae stigao među njih. Svi pedeset i sedmero odraslih mještana predalo je svoja srca Isusu.

“Bilo je to čudo,” kaže Sungbae, sada predsjednik Pakistanskog adventističkog koledža. “Neki ljudi misle da su se uskrsnuća događala samo prije dvije tisuće godina, ali takva se čuda događaju i danas — kad i ako imamo punu vjeru u Boga.”

Hvala vam na podršci misiji vašim subotnjoškolskim darovima. Tako pomažete širiti Radosnu poruku po svijetu.

Andrew McChesney

Crkva i obrazovanje

“Nismo tražili od ljudi slave, niti od vas niti od drugih, iako smo mogli nastupiti u svojstvu apostola Kristovih. Naprotiv, bili smo među vama blagi. Kao majka koja s ljubavlju njezuje svoju djecu, tako smo vam, ovladani ljubavlju prema vama, jer ste nam omiljeli, htjeli predati ne samo Radosnu vijest Božju nego i svoj život.” (1. Solunjanima 2,6-8)

Biblijski tekstovi: Luka 10,30-37; Matej 5,14-16, Luka 4,18-23, Jeremija 29,13; Matej 7,7; 1. Solunjanima 2,6-8.

Od najranijih vremena, otkad se vjerni okupljaju i obožavaju Boga — u sinagogama, domovima i crkvama — Biblijka govori o narodu koji preko proučavanja Svetoga pisma i bogoslužja želi upoznati Boga i razumjeti Njegovu volju za svoj život. Biblijka također višeput otkriva da je crkva mjesto na kojem se trebaju voditi ozbiljni i značajni razgovori i gdje ljudi mogu rasti u spoznavanju Boga i Njegove volje za svoj život.

Katkad se plašimo postavljati pitanja. Međutim, u Biblijici često vidićemo da su pitanja služila tome da ljudi jasnije razumiju Boga. Na sličan su način usporedbe u Biblijici pružale ljudima priliku da preispitaju svoje prioritete. Isus je posebnu pozornost posvećivao toj vrsti poučavanja u radu sa svojim učenicima i sljedbenicima.

Ako je crkva mjesto poučavanja, ona mora osigurati prostor za odvijanje dijaloga. Kao što stalno govorimo svojim učenicima u školi: “Nema glupog pitanja”, i unutar crkve moramo osigurati sigurno okruženje u kojem će svaka osoba moći rasti u milosti i razumijevanju Boga i Njegovog plana za njezin život.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 18

PRAVO KRŠĆANSKO OBRAZOVANJE

Priča se da je neki rabin, gledajući pospane oči mladića u svojoj učionici, postavio pitanje: "Kako znamo da je noć završena i da je otpočeo dan?"

Nekoliko učenika oprezno je podiglo ruku. "Je li to onda", pitao je jedan, "kad možemo uočiti razliku između stabla smokve i stabla masline?"

"Ne."

Drugi učenik je podigao ruku: "Je li to onda kad možemo razlikovati ovcu od koze?"

Pošto je saslušao mnoštvo odgovora, rabin je izjavio: "Čovjek zna da je noć završila i da je otpočeo dan kad može pogledati lice koje nikad prije nije vidio i tog neznanca prepoznati kao brata ili sestru. Do tog trenutka, koliko god dan bio vedar, još uvijek je noć."

Pročitajte Luka 10,30-37. Kakvu je poruku Isus uputio u ovoj usporedbi? I što bi na osnovi toga moralo biti dio svakog pravog kršćanskog odgoja i obrazovanja?

Kao adventisti sedmoga dana, blagoslovjeni smo obiljem doktrinar-nog svjetla i istine (stanje mrtvih, subota, 1844. godina i sud, velika borba — da navedemo samo neke od tih doktrina) koje čak većina kršćanskog svijeta još uvijek ne razumije. A opet, koliko god da su bitne te istine, kakvu korist imamo od njih ako nismo ljubazni prema ljudima, ako pokazujemo predrasude prema drugima i ako dopustimo da nas kulturne i društvene predrasude naše sredine navedu da se prema drugima ophodimo kao prema manje vrijednima?

Pravo kršćansko obrazovanje, ako ništa drugo, mora nas pokrenuti da se izdignemo iznad ljudske pokvarenosti i zloće i da druge gledamo onako kako ih Krist vidi — kao bića za koja je On umro, čije je grijeha ponio na križ i za koja je platio beskrajnu cijenu. Ako uzdižemo križ, kao što bismo morali, vidjet ćemo vrijednost svakog ljudskog bića i u idealnom slučaju ophoditi se prema ljudima onako kako zasluzuju, u skladu s vrijednošću koju im je dao sâm Bog. Kršćansko obrazovanje mora obuhvatiti to učenje, u protivnom neće biti dostojno naziva "kršćansko".

Koje predrasude njeguje vaša kultura i društvo, bilo prikriveno ili čak otvoreno, iznad kojih se vi kao kršćanin, morate izdignuti?

POZVANI DA ŽIVIMO KAO SVJETLO

Kamo god pogledamo, izgleda kao da se naš planet okreće protiv sebe samog zamjenjujući svjetlo tamom. Ali s tamom se susrećemo i na mnogo osobnjem planu kad razmotrimo vlastita iskustva u ovom tegobnom svijetu punom izazova. Jer i mi razumijemo užase koje nam ovaj svijet donosi kad se borimo s bolešću, kad se suočavamo s gubitkom voljenih, kad promatramo kako se obitelji raspadaju, dok se trudimo pronaći smisao u mnogim lošim stvarima u našem društvu i kulturi.

Pa ipak, usred tog krajolika moralnog propadanja i duhovne tame, usred sve te izvanske i unutarnje buke, čujemo riječi koje Isus upućuje svakome od nas:

“Vi ste svjetlo svijetu. Nije moguće sakriti grad koji leži na gori. Ne žeže se svjeća da se stavi pod varićak, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. Vaše svjetlo neka tako zasja pred ljudima da vide vaša djela ljubavi te slave vašeg Oca nebeskog.” (Matej 5,14-16) Čemu nas ti redci uče o tome kako trebamo živjeti i kako kao kršćani trebamo utjecati na sliku o Bogu kakvu drugi imaju?

Kako su Isusovi slušatelji, sjedeci na obali Galilejskog jezera tog dana pod vrelim suncem, razumjeli Njegove riječi? Oni koji su slušali, znali su mnogo o svjetlu i tami. Sasvim sigurno bilo je mnogo tame koje se trebalo plašiti. Živjeli su pod rimskom okupacijom, u militariziranom društvu koje je i bez telefona, računala i interneta u mnogočemu bilo isto tako učinkovito kao i naše, a u određenom smislu čak je zadavalo više straha.

Rimljani su se nalazili svuda, podsjećajući mnoštvo na obroncima da će se oni koji budu pravili probleme brzo naći u rukama mučitelja — i gole smrti na rimskom križu.

A opet, tu je bio Isus koji ih je pozivao da žive kao svjetlo. Da budu milosrdni. Da budu čisti u srcu. Da budu graditelji mira. Prema tome, kršćansko poučavanje mora obuhvatiti osposobljavanje naših učenika da budu svjetlo svijetu, da donose prave odluke koje će otkrivati Božje postojanje i Njegovu dobrotu.

Na koji način možemo uputiti druge na Božje postojanje i Njegovu dobrotu?

ŽIVJETI KAO UČENIK

Ako crkva ima ozbiljnu namjeru da postane sila u kršćanskom obrazovanju, moramo početi od Isusa. Isus je pozivao učenike. On ih je pripremao za misiju tako što je hodao s njima. Pružao im je priliku da se uključe u život ljudi o kojima su se trebali brinuti i koje su trebali voljeti. Svakodnevno im je upućivao izazov iznoseći svoje videnje o tome kako bi ovaj svijet mogao izgledati kad bi se ljudi počeli ophoditi jedni prema drugima kao braća i sestre.

Pročitajte Luka 4,18-23. Koju poruku Krist upućuje svima nama kao svojim sljedbenicima?

Tri godine učenici su promatrali kako je Isus, njihov Učitelj, ostvario ideale kraljevstva — ideale objavljene u Njegovoj prvoj propovijedi u sinagogi u Nazaretu. Oprost, milosrde i ljubav išli su ruku pod ruku s usamljenošću, posvećenjem i teškoćama. Ako je postojala neka pouka koju je trebalo izvući, bila je to pouka da učeništvo nije nešto što treba olako shvatiti. Vi ste učenik za cijeli život — ne samo za jedan dan.

“Spasiteljev nalog obuhvaća sve vjernike. On do kraja vremena obuhvaća sve koji vjeruju u Krista. Evandelje je povjerenito svima koji dobiju nadahnuće s Neba. Svi koji primaju Kristov život određeni su da rade na spašavanju svojih bližnjih. Crkva je osnovana za takav rad i svi koji preuzimaju na sebe sveti zavjet obvezuju se da postanu Kristovi suradnici.” (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 679; u izvorniku 822)

Kao Isusovi učenici, mi se moramo već danas potruditi da Isus uvijek bude u središtu našeg zajedništva i bogoslužja. Dobro je imati na umu da je Isus bio začetnik učeništva. Premda su rabini Njegovog vremena privlačili sljedbenike, Isus je bio taj koji je pozivao muškarce i žene da Ga slijede. Rabini nisu mogli ni zamisliti poziv koji bi bio tako radikalан da tvrdi kako je biti s Isusom važnije od svih njihovih zapovijedi.

A kao Isusovi učenici, ne samo što moramo poštovati sve ljude, već i raditi na tome da osiguramo takvo mjesto na kojem će svi ljudi moći rasti i napredovati.

Prema tome, cjelokupno kršćansko obrazovanje mora obuhvatiti misiju i imati svrhu ne samo da bi se zaradilo za život, već da bi se u vlastitom krugu utjecaja radilo ono što nas je Isus pozvao da radimo — da Ga slijedimo u objavlјivanju Radosne vijesti i u služenju onima kojima je potrebna pomoć.

TRAGANJE ZA ISTINOM

Albert Einstein, koji se često smatra ocem suvremene fizike, napisao je: "Važno je da ne prestanemo postavljati pitanja. Radoznanost postoji s razlogom. Ne možemo a da ne osjetimo strahopštovanje kad razmišljamo o tajnama vječnosti, života i čudesne strukture stvarnosti. Dovoljno je ako svakog dana pokušamo shvatiti samo djelić te tajne. Zato nikad ne gubite svetu radoznanost."

Mi živimo u svijetu tajni, zar ne? Suvremena znanost pokazala nam je nevjerojatnu složenost koja se ogleda na skoro svakoj razini postojanja. A ako to vrijedi za čisto fizičku stvarnost, što tek da kažemo za ono što je duhovno?

Čemu nas sljedeći tekstovi uče o traganju za istinom, za odgovorima? Jeremija 29,13; Matej 7,7; Djela 17,26.27; Psalam 25,5; Ivan 16,13; 17,17.

Biblijia je puna izvještaja o radoznalim ljudima koji u velikoj mjeri podsjećaju na svakog od nas — o muškarcima i ženama koji imaju pitanja, strahove, nade i radosti — o ljudima koji na neki svoj način tragaju za istinom, za odgovorima na najteža životna pitanja.

"Sve je učinio da je lijepo u svoje vrijeme, i misao o vječnosti metnuo im je u srce, ali da ne može čovjek dokučiti djela koja Bog tvori, ni početka ni kraja." (Propovjednik 3,11) Na što je Salomon tu mislio? Neki prevode hebrejsku riječ 'olam' kao "vječnost", a neki kao "svijest o prošlosti i budućnosti". Dakle, prema tom retku, Bog je u ljudsko srce i um usadio svijest o prošlosti i budućnosti — o samoj vječnosti. To jest, kao ljudska bića sposobni smo razmišljati o "velikim pitanjima" o životu i našem postojanju uopće.

I, naravno, upravo tu Sveti pismo igra središnju ulogu. Tko smo mi? Zašto smo ovdje? Kako bismo trebali živjeti? Što se događa kad umremo? Zašto postoji zlo i patnja? To su pitanja koja tragaoci za istinom postavljaju otkad postoji pisana povijest. Kakva je prednost i kakva odgovornost što sada možemo uputiti te tragaoce na neke odgovore! Što je kršćansko obrazovanje ako ne upućivanje ljudi na te odgovore koje nalazimo u Božjoj riječi?

Zašto Sveti pismo mora imati glavnu ulogu u pružanju odgovora na velika životna pitanja?

DIJELITI ŽIVOT

Pročitajte 1. Solunjanima 2,6-8. Što Pavao ovdje govori što bismo mi mogli i što bismo trebali primjenjivati u našim školama i crkvama?

Suočeni s krizom zajedništva u društvu, mi živimo u doba u kojem biblijsko razumijevanje crkve nikad nije imalo veće značenje. Kao što nas podsjeća tekst u Mateju 18,20: "Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima." Novozavjetni pojam crkve oblikovao se prvenstveno u domovima vjernika. Upravo tu se zajednica okupljala u malim skupinama, molila se, održavala Gospodnju večeru, učila i govorila o Isusovim riječima među sobom.

Te skupine vjernika postale su i prve crkvene škole budući da je to bilo mjesto na kojem su se novi članovi upoznavali s Biblijom i novim životom u Isusu. Pavlovi spisi, kao što vidimo u Rimljanima 12,2: "Nemojte se prilagodjavati ovomu svijetu! Naprotiv, preobličavajte se obnovom svoga uma da mognete uočavati što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno!", pokazuju da je Crkva najozbiljnije shvatila to svoje obrazovno djelo.

Ti prvi vjernici ubrzano su otkrili da se Evandelje može najbolje provesti u život upravo u zajednici. U zajednici imamo razloga da pjevamo glasnije, da se molimo svesrdnije, da budemo brižljiviji i suočječajniji. Kad slušamo kako drugi govore o Božjoj dobroti, mi osjećamo koliko je On dobar prema nama. Kad slušamo o tudim borbama i stradanjima, osjećamo Božje iscjeljenje u vlastitom životu i u nama se obnavlja želja da budemo oruđe Njegove milosti i iscjeljenja.

U današnjem uvodnom retku Pavao tvrdi da je Božje Evandelje sve — sila križa, Gospodnje uskrsnuće, obećanje o Njegovom povratku. Jednostavno nije bilo radosnije vijesti u čitavom svijetu i Pavao se cijeli život posvećivao izazovu da prije i iznad svega objavljuje izvještaj o Isusu, i to s najvećim poštenjem i posvećenošću.

Ipak, Pavao ovdje napominje da se evandeoska poruka može najbolje razumjeti i doživjeti kad dijelimo život s drugima. Nikad ne smijemo zaboraviti da ljudi pomno promatraju prikazuje li naš život u pravom svjetlu poruku o milosti koja se nalazi u Bibliji.

Dobro razmislite o svojem životu i zapitajte se: Kakav sam ja svjedok onima oko sebe?

ZA DALJNE PROUČAVANJE

"Krist je razočarao nadu u svjetovnu veličinu. U Govoru na Gori pokušao je raskopati djelo stvoreno pogrešnim odgojem i svojim slušateljima dati pravi dojam o svojem kraljevstvu i svojem vlastitom karakteru. Ipak, nije neposredno napao zablude naroda. On je vidio bijedu svijeta zbog grijeha, pa ipak nije pred njih iznosio živu sliku njihove nesreće. Poučavao ih je o nečemu neusporedivo boljem od onoga što su oni poznавали. Ne sprečavajući njihove zamisli o Božjem kraljevstvu, govorio im je o uvjetima pod kojima mogu ući u njega, dopuštajući im da sami donesu zaključke o njegovoj naravi. Istine što ih je učio nisu manje značajne za nas nego što su bile za mnoštvo koje Ga je slijedilo. Ništa manje nije potrebno nama nego što je bilo njima da naučimo osnovna načela Božjega kraljevstva." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 236; u izvorniku 299)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Robert Louis Stevenson rođen je u Edinburghu u Škotskoj 1850. godine. On se svojevremeno prisjetio kako se jedne noći, dok ga je dadilja pripremala za krevet, iskrao i otišao do prozora, gdje je ugledao zadivljujući prizor. Bio je to fenjeraš koji je išao od svjetiljke do svjetiljke. S djetinjim ushićenjem pozvao je dadilju i povikao: "Pogledaj tog čovjeka! On buši rupe u mraku!" Kakvu je ulogu Bog vama povjerio kad je riječ o donošenju svjetla i ljubavi vašoj zajednici?

2. Ako kao crkva trebamo suradivati s Bogom u evangelizaciji svijeta, moramo prigriliti Isusove riječi i službu. Samo utjelovljenje — stvarnost o Bogu koji je došao među nas i živio u našem svijetu, borio se, smijao i plakao s nama — podsjeća nas da smo pozvani da se brinemo o ljudima koji nas okružuju. Kako ćete to učiniti? Kako biste mogli uposlitи mlade ljude u vašoj crkvi da vam pomognu?

3. Razmišljajte o odgovornosti koju mi kao adventisti sedmoga dana imamo — da naučimo druge o čudesnim istinama koje su nam dane. Na koji bi način mjesna crkva mogla i trebala odigrati ključnu ulogu u poučavanju drugih o tim istinama? U isto vrijeme, kako crkva može postati sigurno mjesto za razgovor o tim istinama s onima koji postavljaju teška pitanja? Kako možete stvoriti okruženje u kojem je moguće pozabaviti se ozbiljnim pitanjima?

4. Razgovarajte u razredu o glavnim kulturološkim predrasudama društva u kojem živate. Na koji bi način vaša crkva mogla naučiti druge kako da se uzdignu iznad tih predrasuda i da umjesto toga slijede nauk Svetoga pisma?

Kriza na stažiranju u Francuskoj

Elisabeth Birba otpuštena je bez objašnjenja samo tjedan dana prije anketiranja tijekom osmotnjednog stažiranja u bolnici u Francuskoj. Bila je nesretna. Trebala je staž za polaganje ispita druge godine. Ako ne uspije, izgubit će stipendiju, a s tim i hranu i stanovanje. Njezina obitelj živjela je daleko na Karibima.

Elisabeth je pala na zemlju i plakala. Dok je plakala, sjetila se da bi trebala nazvati prijateljicu. Tri puta je osjetila kako joj Bog govori da je nazove. Napokon je nazvala. "Izgubila sam stažiranje," rekla je.

Prijateljica se iznenadila. "Vjeruješ li u Boga?" pitala je.

Kad je Elisabeth potvrdila da vjeruje, prijateljica joj je dala telefonski broj — za drugu bolnicu. "Ako vjeruješ u Boga, nazovi ovaj broj," rekla je.

Elisabeth je znala da će biti teško dobiti drugo mjesto za stažiranje. Pitala se što učiniti.

Tada se sjetila da ima telefonski broj za hitne slučajeve. Prije odlaska u Francusku dobila je broj jedne žene koja je bila adventistica sedmog dana na Karibima. "Ako ikada budeš imala problema u Francuskoj, nazovi moju sestru Vivian," rekla je žena.

Elisabeth je prihvatile hitni broj iz uljudnosti. Ali sad je bila toliko uznemirena da je nazvala Vivian i ispričala joj o svojem stažiranju.

"Samo ti Bog može pomoći," rekla je Vivian. "Jedino što možemo učiniti jest moliti se."

Pitala je ima li Elisabeth Bibliju. Bila joj je prekrivena prašinom, ali je ipak imala svoj primjerak. "Čitaj Psalm 91," rekla je Vivian. "Učini ga svojim psalmom. Kad to ponoviš, sjeti se da je riječ o tebi."

Elisabeth je plakala dok je čitala Psalm 91. Suze su joj padale na stranice Biblije.

Potom je nazvala bolnicu kako bi se rasipitala o stažiranju "u posljednji trenutak".

"Nazovite za tri dana da čujete našu odluku," rekla joj je službenica.

Molila se i postila tri dana. Plakala je. Zapamtila je Psalm 91.

Trećeg dana službenica je ponudila Elisabeth stažiranje. "Imate sreće," rekla je, "šef vas nije želio, ali se predomislio u posljednjem trenutku."

Osjećaji su preplavili Elisabeth. Te noći nije mogla spavati. Uvidjela je da joj je Bog dao to stažiranje. Nazvala je Vivian.

"Nešto nije u redu?" pitala je Vivian.

"Ne brini se," rekla je Elisabeth. "Molim te, odvedi me u Adventističku crkvu."

Elisabeth je uskoro krštena i magistrirala je u Francuskoj.

"Da se nisam predala Bogu onog dana kad sam pozvala broj za hitne slučajeve, moje obrazovanje bi bilo završilo," kaže Elisabeth. Tada je imala dvadeset i sedam godina. "Bog može učiniti sve. S Isusom sam uspjela."

Hvala vam na subotnoškolskim darovima za misiju, koji pomažu ljudima u Francuskoj i širom svijeta da uče o Isusu.

Andrew McChesney

Odgoj u umjetnosti i znanosti

“Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih.” (Psalam 19,2)

Biblijski tekstovi: Rimljanima 1,18-21; Psalam 19,2-7; 96,9; Postanak 3,6; 1. Timoteju 6; Izreke 1; Job 38.

Obrazovanje obuhvaća područja koja nazivamo “umjetnošću i znanostu”. Ali kad učimo ili poučavamo o umjetnosti i znanosti iz biblijske perspektive, što to zapravo podrazumijeva? Nudimo li jednostavno odabrane biblijske retke koji se primjerice odnose na određene aspekte suvremene medicine ili povijesti umjetnosti? Tako možemo povezati naše praktične pouke s Božjom nevjerojatnom silom koja se pokazala prigodom stvaranja našeg složenog svijeta. Ali jednostavno dodavanje biblijskih tekstova u naše udžbenike samo je mali dio istinskog obrazovanja o spasenju i otkupljenju.

Da bi takvo obrazovanje bilo djelotvorno, Božju riječ treba uključiti u izučavanje svake discipline, od humanističkih znanosti do molekularne biologije. Bez toga možemo izgubiti iz vida Božju pravu veličinu kao Onoga koji je stvorio i održava ovaj svijet. Nastojeći shvatiti kako Bog gleda na djela svojeg stvaranja kao bitna i svrhovita, približavamo se razumijevanju načina na koji bi se određene discipline mogle i trebale izučavati.

Ovog ćemo tjedna razmotriti neka načela koja nas trebaju voditi dok govorimo o umjetnosti i znanosti iz kršćanske perspektive i s kršćanskog pogleda na svijet.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlja 19 i 20

JEDINO BOG

Postoje dokazi o živom Bogu u svim djelima Njegovog stvaranja. Ta tvrdnja je toliko puta ponovljena da je postala klišej. Kada primjerice razmišljamo o Božjim osjećajima prigodom stvaranja ovoga svijeta, koji ljudi uporno uništavaju i kvare, možemo približnije razumjeti na koji je način najbolje izučavati umjetnost i znanost.

Uzmimo za primjer embrionalni razvoj čovjeka. Biologija nam kaže da novi inteligentan ljudski život nastaje iz jednog oplođenog jajeta i dostiže puni razvoj nakon devet mjeseci. Tragovi Stvoritelja punog ljubavi mogu se zapaziti tijekom čitavog tog ciklusa. Božja milost može se vidjeti i na samom mjestu na kojem se zametak razvija — odmah ispod majčinog srca koje postojano kuca. Kako se zametak uvećava, tako raste i majčin trbuh, točno ispred nje, tako da je trudnica uvijek svjesna svojeg djeteta, baš kao što je i naš nebeski Otac uvijek svjestan svoje djece.

Pročitajte sljedeće tekstove: Rimljanima 1,18-21; Psalm 19,1-6; Nehemija 9,6. Što nam ti tekstovi govore o djelovanju Boga kao našeg Stvoritelja?

Čak i nakon šest tisuća godina grijeha, i više tisuća godina nakon sveopćeg razaranja u vrijeme potopa, još uvijek postoji neodoljivo snažan dokaz ne samo o Bogu kao Stvoritelju, već i o sili, ljubavi i čovjekoljublju tog Boga kao našeg Stvoritelja. Tako je snažno to što Pavao kaže u Rimljanima 1,18-21 da oni koji odbacuju takvog Boga neće imati izgovora u dan suda, jer se o Njemu može dovoljno naučiti na osnovi onoga što je stvorio. Drugim riječima, oni se neće moći opravdavati svojim neznanjem!

Pogotovo u ovo doba, kad su mnogi ljudi počeli obožavati stvorena umjesto Stvoritelja, bitno je da kršćansko obrazovanje u znanosti i umjetnosti uvijek polazi od činjenice da je Bog Stvoritelj i održavatelj svega što postoji. Naposljetku, sve ideologije i prepostavke koje niječu ili isključuju Boga mogu voditi samo u zabludu. Svjetovno obrazovanje uglavnom se zasniva na prepostavci da Boga nema, ali kršćansko obrazovanje ne smije upasti u tu zamku niti se u svojem djelovanju i u najmanjoj pojedinosti pozivati na prepostavku da Boga nema. U oba slučaja ljudi će neizbjegno završiti u zabludi.

Razmišljajte o nevjerojatnim čudima i ljepoti našeg svijeta, čak i nakon dolaska grijeha. Kako možemo crpiti nadu i utjehu iz svega toga, pogotovo u trenucima kušnje i patnje?

LJEPOTA SVETOSTI

Psalam 96,9 glasi: "Poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove. Strepi pred njim, zemljo sva!" Kako razumijemo pojam "u sjaju svetosti"? Što bi to trebalo značiti za jednog kršćanina i kako to utječe na ono što učimo o umjetnosti i ljepoti koja se često povezuje s njom?

Premda se kaže da je "ljepota u oku promatrača", ne smijemo zaboraviti tko je taj koji je stvorio oko (vidi Izreke 20,12). I premda moramo voditi računa da ne obožavamo stvorenja (vidi jučerašnji odsjek pouke), na osnovi ljepote stvorenog svijeta možemo saznati nešto o Bogu i Njegovoj ljubavi prema ljepoti. Ako naš pali svijet još uvijek tako lijepo izgleda, tko može i zamisliti kako je on izgledao prije pada? A to nas uči da je Bog Stvoritelj lijepog.

Proučavanje umjetnosti i znanosti, dakle, može i trebalo bi nas približiti Božjem srcu i karakteru. Budući da smo dio Božjeg umjetničkog djela i znanstvenog fenomena, možemo također saznati nešto više o vlastitom identitetu u Kristu.

"Bog bi želio da se Njegova djeca dive Njegovim djelima i da uživaju u jednostavnoj i tihoj ljepoti kojom je ukrasio naš zemaljski dom. Bog je ljubitelj ljepote, ali više od svake vanjske privlačnosti voli ljepotu karaktera; On bi želio da njegujemo čistoću i jednostavnost, tihe vrline cvijeća." (Ellen G. White, *Put Kristu*, str. 88,89; u izvorniku 85)

Pročitajte Postanak 3,6. Kako nas ovaj redak uči o tome da ljepota sama po sebi nije nužno dobra i sveta? Vidi također Izreke 6,25; 31,30.

Kao i sve ostalo što je Bog načinio, i mi imamo neprijatelja koji to iskorištava i izvrće. Stoga nas ne treba iznenaditi što se i ljepota i shvaćanje ljepote može upotrijebiti protiv nas. Prema tome, posebno u umjetnosti kršćansko obrazovanje vodeno Svetim pismom mora nam pomoći u razumijevanju da nije sve što je lijepo nužno dobro i sveto.

Koje su to "lijepe" stvari koje nisu nužno svete i dobre? Ili koje to lijepe stvari mogu postati nesvete i loše, ovisno o okolnostima? Kojim se mjerilom služimo da bismo uočili te razlike?

STRUČNJACI ZA ZABLUDU

Znamo da na svijetu ima više toga, osim umjetnosti i filozofije, čime se pokazuje nepoštovanje prema Bogu. Mnogi bi se složili da kršćani nikad ne trebaju stupiti na to tlo. Zato adventistički kršćani moraju pažljivo razmisliti o svojem bavljenju određenim poslovima, o pokroviteljstvu nad određenim ustanovama i praćenju određenih medija.

U 1. Timoteju 6 dana nam je jasna uputa što bismo trebali izbjegavati, ali i opsežno objašnjenje u vezi s tim. Koje su to težnje protiv kojih nas Pavao opominje u 9. i 10. retku?

Pročitajte ostatak 1. Timoteju 6. Koje ključne težnje Pavao odobrava?

Zapazite kako nas u 1. Timoteju 6,20 Pavao upozorava na "lažno nazvanu spoznaju". Premda ga on koristi u drugačijem kontekstu, to je načelo još uvijek primjenjivo. Sjetite se svih informacija, svih učenja i svih vjerovanja ne samo sada, već kroz čitavu ljudsku povijest koja su bila potpuno pogrešna. Ljudi mogu biti pravi stručnjaci za zabludu.

Skoro dvije tisuće godina najpametniji ljudi na svijetu, stručnjaci, vjerovali su da je Zemlja nepokretna i da je središte svemira, dok se sve zvijezde i planeti okreću oko nje u savršenim krugovima. Kao potpora tom vjerovanju upotrijebljena su neka vrlo složena matematička i znanstvena objašnjenja, premda se ispostavilo da je ono bilo pogrešno u skoro svakoj pojedinosti. Zato bismo mogli reći da su ti ljudi doslovno bili stručnjaci za zabludu i da je to učenje nesumnjivo bilo "lažno nazvana spoznaja".

Biološka znanost u današnje vrijeme, primjerice, polazi od pretpostavke da je život nastao prije više milijardi godina na osnovi čiste slučajnosti, bez ikakvog Boga i krajnje svrhe. Istodobno se pojavila nevjerojatna količina komplikirane, iscrpne znanstvene literature zasnovane na tom učenju. Kako iz ovoga možemo zaključiti da ljudi mogu biti stručnjaci za zabludu? Kako bi ta činjenica trebala utjecati na kršćansko obrazovanje uopće, a posebno na poučavanje u području znanosti?

LUDOST I MUDROST

Pročitajte Izreke 1. Čemu nas ovo poglavlje uči o biti pravog kršćanskog obrazovanja?

Biblijna stalno uspoređuje mudrost i ludost. Salomonove Mudre izreke uporno nas podsjećaju na opasnosti nesmotrenog ponašanja i kretanja u društvu bezumnika. Razlika je jasna: Bog želi da Njegov narod traži mudrost, da je visoko cijeni i da obiluje njome.

Studenti umjetnosti i znanosti koriste svoje talente da bi stekli znanje i postigli uspjeh na svojim studijima. Predavači iz tih disciplina čine slično. Zahvaljujući znanju i sposobnostima, mi možemo postići umjetničku vještinsku i velike uspjehe u znanosti.

Medutim, iz kršćanske perspektive, što znanje o umjetnosti i znanosti uopće znači ako ne uključuje i poznavanje razlike između ispravnog i pogrešnog, dobra i zla, istine i zablude? Primjerice, samo trebamo pročitati nešto o životu nekog velikog umjetnika pa da shvatimo kako posjedovanje iznimnih vještina i talenata ne podrazumijeva i moralan, ispravan život. Moglo bi se također zapaziti da su veliki znanstvenici koji su uključeni u stvaranje biološkog i kemijskog oružja za masovno uništenje visokoobrazovani i vrlo talentirani, ali kakav je plod njihovog rada? Kao što je rečeno, znanje samo po sebi nije nužno dobro.

Pročitajte Izreke 1,7. Što je prema ovom retku ključ pravog kršćanskog obrazovanja?

Jedan dobitnik Nobelove nagrade, ateist, čovjek koji proučava svemir i fizičke sile koje ga pokreću, napisao je: "Što se svemir čini razumljivijim, to se čini i besmislenijim." Kako nam to pokazuje da znanje samo po sebi ne samo što može biti besmisленo, nego, što je još gore, može dovesti do grube pogreške?

BOG JE ODGOVORIO JOBU

Pročitajte Job 38. Čemu nas ovo poglavje uči o Bogu ne samo kao Stvoritelju, već i kao Održavatelju svekolikog života? Kako bi ta važna istina trebala utjecati na naše razumijevanje umjetnosti i znanosti?

"Mnogi uče da materija posjeduje životodavnu silu, da tvar prima određena svojstva koja je onda prepuštena da djeluje svojom vlastitom energijom, te da se djelovanje prirode odvija u skladu s nepromjenjivim zakonima na koje ni sâm Bog ne može utjecati. Ovo je lažna znanost koju ne potvrđuje Božja riječ. Priroda je sluga svojeg Stvoritelja. ... Priroda svjedoči o inteligenciji, prisutnosti, aktivnoj energiji koja djeluje preko njezinih zakona. U prirodi se vidi neprekidno djelovanje Oca i Sina. Krist kaže: 'Otac moj neprestano radi, zato i ja radim.' (Ivan 5,19)" (Ellen G. White, *Patrijarsi i proroci*, str. 87,88; u izvorniku 114)

Nažalost, kao što je rečeno, znanost se velikim dijelom zasniva na ateističkim, materijalističkim prepostavkama. To onda znači da bi jedan znanstvenik mogao promatrati neku pojavu izvanredne ljepote, ili izvanredne složenosti, ili čak pojavu koja je istodobno izvanredno lijepa i složena, a ipak tvrditi kako je ona nastala sasvim slučajno, bez ikakvog prethodnog promišljanja ili namjere.

To znanost, zapravo, tvrdi sve vrijeme. Život na Zemlji u svojoj ljepoti i složenosti — od leptira do ljudi — objašnjava se kao običan spoj određenih kemikalija koje su se prije više milijardi godina slučajno povezale oblikujući jednostavne oblike života, a koji su onda, nasumičnim mutacijama i prirodnom selekcijom, evoluirali u sve ono što danas živi, diše i kreće se.

Današnja znanost tvrdi da je i sama misao o natprirodnom Stvoritelju "neznanstvena" budući da se ne može znanstveno ispitati, pa se prema tome tim pojmom znanost ne može baviti. Ta prepostavka nije nešto čemu nas uči sama znanost (čini se zapravo da znanost uči sasvim suprotno jer sva ljepota i složenost ovoga svijeta upućuje na Stvoritelja), već je to filozofsko stajalište nametnuto određenim znanstvenim disciplinama od strane samih znanstvenika.

Problem je, međutim, što nas Sveti pismo uči da Bog nije samo sve stvorio, već da On sve i održava. To znači da svako pravo kršćansko obrazovanje na području znanosti mora poći od radikalno drugačijih prepostavki u odnosu na one kojih se znanost uglavnom drži. Dakle, do sukoba će neizbjegno dolaziti, pogotovo kad je riječ o podrijetlu života.

ZA DALJNE PROUČAVANJE

Dva su razloga zbog kojih znanost, koja toliko toga tumači ispravno, toliko griješi u pitanju podrijetla života. Prvo, znanost koja proučava prirodnji svijet, mora tražiti odgovore samo u prirodnom svijetu. Drugo, znanost polazi od pretpostavke da prirodni zakoni moraju ostati nepromjenjivi. Međutim, obje pretpostavke su pogrešne kad je riječ o podrijetlu života.

Podimo od prve pretpostavke prema kojoj prirodne pojave imaju prirodno podrijetlo. To je sasvim u redu kad pratimo pojavu uragana, ali je više nego beskorisno kad je riječ o postanku svijeta za koji se kaže: "U početku stvori Bog nebo i zemlju." (Postanak 1,1) Čemu nas znanost, koja nijeće bilo što natprirodno, može poučiti o postanku svijeta koji je bio u potpunosti natprirodan?

A kad je riječ o nepromjenjivosti prirode? To naizgled ima smisla, osim što tekst u Rimljanim 5,12 — "Prema tome, kao što po jednom čovjeku ude grijeh u svijet a po grijehu smrt, tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješiše." — podrazumijeva postojanje prirodnog okruženja koje je potpuno nespojivo sa svim što pozajmimo i kvalitativno drugačije od bilo čega s čim se znanost danas suočava. Svijet u kojem smrt nije postojala bitno je drugačiji od svega što mi danas možemo proučavati, a pretpostaviti da su tadašnji i današnji svijet slični, iako nisu, također bi dovelo do pogrešnih zaključaka.

Prema tome, znanost pogrešno shvaća podrijetlo života zato što nijeće dva ključna aspekta stvaranja — natprirodnu silu u njegovoj pozadini i radikalnu fizičku nespojivost između prvobitno stvorenog svijeta i svijeta kakav danas vidimo.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razgovarajte u razredu o ljepoti. Što je ljepota? Kako je definiramo? Kako bi krščanin mogao definirati i razumjeti ljepotu različito od nekog nekršćanina?

2. Krist je mogao doći na Zemlju kao sjajan znanstvenik i biti bogato nagrađen za svoje revolucionarno istraživanje. Mogao je steći veliku slavu i kao glazbenik. Ali umjesto toga, On je došao i bio obični drvodjelja. Bio je prisutan prigodom stvaranja, ali je poučavao druge kao laik i poslušno je ispunjavao svoje dužnosti. Kakvo nam to ohrabrenje pruža bez obzira na našu naobrazu i zvanje?

3. Premda nije svatko od nas pozvan da poučava u školi, kršćani bi mogli uvijek poučavati druge svojim riječima i djelima, s namjerom ili potpuno nesvesno. Koje bi navike zato krščanin trebao njegovati kao Kristov učenik i kao učitelj ovoga svijeta?

Održavanje dvojice dječaka mirnima

Održavanje tištine u crkvi postalo je pravi izazov kad je moja nećakinja, koja se borila s drogom, predala svoja dva sina mojem mužu i meni.

Petogodišnji Omarion i njegov šestogodišnji brat Diamonte nisu imali nikakva očekivanja niti iskustva s crkvom. Bili su puni snage i nisu bili navikli kleknuti za vrijeme molitve. Štoviše, činilo se da se njihovo nemirno ponašanje za vrijeme molitve nastavlja i napreduje.

Kako ih održati mirnima i tihima? — pitala sam se dok su se dečki nemirno smjenjivali tijekom molitve jedne subote. Što ih želim naučiti o molitvi? Dok sam plakala i molila Boga za pomoć, rodila mi se nova zamisao. Zašto se ne bih molila tiho s dječacima? Odmah sam se počela tako moliti.

“Oh, Bože, hvala puno za Diamontea i Omariona, za školu, njihove učitelje, njihove cipele, igračke i za sve Tvoje blagoslove,” šaptala sam.

Dječaci su se prestali vrpoltiti.

“Molim Te, Gospodine, budi s njihovom majkom,” rekla sam. “Ona ih toliko voli. Molim Te, izlijeći je od droge i budi danas kraj nje. Ti najbolje znaš što joj treba.”

Dječaci su mirno slušali. Razmišljali su o svojoj majci koja im je toliko nedostajala i koju su voljeli. Molitva se nastavila u prednjem dijelu crkve.

“Gospodine, molim Te, budi s Diamontovim ocem koji je u zatvoru,” rekla sam. “Molim Te, daj mu dobrog sobnog kolegu. O, Bože, molim Te, budi blizak Omarionovom ocu. Znaš i sam što mu treba! Daj mu do znanja da si odmah uz njega.”

Molila sam tako dok molitveni dio nije završio. Dječaci su ostali mirni sve vrijeme. Nikada ni jednom od njih nije trebalo reći: “Drži se!” ili “Budi miran!”

Slijedeće subote ponovno sam šapnula posebnu molitvu za svoje nećake. Vrijeme svećane molitve je uvjek bilo najprije u programu. Dječaci su pozorno slušali. Moja molitva odnosila se na njihove živote i njihove najmilije. Njima je to bilo važno. Molila sam se s dječacima svake subote dok nisu naučili biti tiki i pobožni tijekom svečanog vremena molitve u crkvi. Naravno, nastavili smo se moliti i kod kuće.

Tko bi mogao pomisliti da tako jednostavno rješenje smiruje vrpoljenje dječaka? S tim rješenjem Gospodin mi je dopustio da budem misionarka u najvažnijem misijskom polju — u domu.

Ellen G. White piše: “Roditelji ne smiju zaboraviti da dom za njih predstavlja široko misijsko polje rada. Svaka majka terba znati da joj je Bog povjerio njezinu djecu kao sveti zalog. ‘Uzmi svojeg sina i svoju kći’, kaže Bog ‘i odgoji ih za mene. Izgradi u njima karakter koji će biti poput stupovlja prekrasno izgradenog u dvoru i sjati u Gospodnjim dvorima kroz vječnost.’” (*Testimonies for the Church*, sv. 9, str. 36,37)

Bog je tako dobar! Daje nam misaona usmjerena kad ih najviše trebamo.

*Marci Evans, adventistica sedmog dana
u Milton-Freewateru u američkoj saveznoj državi Oregon*

Kršćanin i rad

“Prema tome, braćo moja ljubljena, budite čvrsti, nepokolebljivi, uvijek napredujte u djelu Gospodnjem, sujesni da vaš trud u Gospodinu nije uzaludan.” (1. Korinćanima 15,58)

Biblijski tekstovi: Postanak 3,19; Ponovljeni zakon 16,15; Izlazak 25,10—30,38; Galaćanima 5,22-26; Propovjednik 9,10; 1. Korinćanima 10,31.

Rad je Božja zamisao. U idealnom svijetu prije grijeha Bog je Adamu i Evi dao zadatak da se brinu o vrtu (Postanak 2,15). Kao i njihov Stvoritelj na čiju su sliku načinjeni, trebali su biti uključeni u stvaralački rad i službu iz ljubavi. Dakle, čak i u neiskvarenom svijetu, svijetu bez grijeha, smrti i patnje, ljudi su trebali raditi.

A u međuvremenu (nakon idealnog i prije obećanog svijeta), pozvani smo da na rad gledamo kao na jedan od Božjih blagoslova. Među Izraelcima svako dijete izučilo je neki zanat. Govorilo se čak da otac koji ne nauči svojeg sina nekom zanatu, zapravo odgaja kriminalca. U skladu s tim Isus, Božji Sin, proveo je mnoge godine vršeći Očevu volju i radeći pošteno kao vješti drvodjelja, pri čemu je stanovnicima Nazareta vjerojatno izradivao potrebnii namještaj i oruđa za obradu zemlje (Marko 6,3). To je bio sastavni dio Njegove poduke i pripreme za službu koja Ga je čekala. Apostol Pavao je isto tako obavljao Gospodnje djelo kad je zajedno s Akvilom i Priscilom godinu i pol dana pravio šatore, kao i kad je subotom vodio rasprave u sinagogi (Djela 18,1-4; 2. Solunjanima 3,8-12). Ovog ćemo tjedna razmotriti cjelokupno pitanje rada i njegovu ulogu u kršćanskom odgoju i obrazovanju.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlja 21 i 22

BROJNE STRANE RADA

“Znam da nije druge sreće čovjeku osim da se veseli i čini dobro za svojega života. I kad čovjek jede i pije i uživa u svojem radu, i to je Božji dar.” (Propovjednik 3,12.13)

“Rad” je jednostavna riječ bez ikakvih suvišnih ukrasa. Sastoje se od jednog sloga, a ipak ima brojna značenja. Mi radimo iz nužde da bismo iznijeli hranu na stol, da bismo platili račune i uštedjeli nešto za teška vremena. Gubitak posla često je gori od mirenja s teškom situacijom na poslu.

Posao može dati osobi osjećaj vrijednosti. Posao je uobičajen odgovor na pitanje: “Čime se bavite?”, ili čak: “Što ste po zanimanju?” Većina umirovljenika nastavlja povremeno raditi dokle god su u mogućnosti, bilo da su za to plaćeni ili volontiraju. Posao nam daje razlog da ujutro ustanemo. Dajte tinejdžeru posao i imat će jednog kandidata manje za delikvenciju.

Pročitajte Postanak 3,19. Kakav je ovdje kontekst i što nam to govori o još jednoj strani rada, barem za neke?

Posao koji je čovjeku dan prije pada, odjednom se mijenja. To nas upućuje na još jednu stranu rada. Za neke rad znači samo mukotrpan svakidašnji napor koji će završiti smrću. Oni obavljaju posao koji prepiru nadajući se samo da će otici u mirovinu prije nego što izgube zdravlje. Kod nekih opet rad potpuno preuzima njihov život i tako postaje središte cjelokupnog postojanja i osnovni izvor osobnog identiteta. Izvan svojeg posla ti ljudi se osjećaju potišteno i izgubljeno, nesigurni su što trebaju raditi i kamo se okrenuti. Po umirovljenju propadaju tjesno i duševno i često prerano umiru.

Međutim, kršćani trebaju naučiti raditi onako kako je to odredio Bog. Rad je nešto više od ekonomске nužnosti. Čovjek je više od zaposljenika. Ispravno shvaćeno, nečije životno djelo je široki pristup službi, izraz nečijeg odnosa prema Bogu. Dio je zadatka onoga koji poučava da pomogne učenicima pronaći posao u kojem će se njihove vještine i Bogom dane sposobnosti poklopiti s potrebama ovoga svijeta.

Što vi radite? Što radite sa svojim životom i kako možete bolje proslaviti Gospodina?

RAD I NJEGA

Zvanje ili posao podrazumijeva "bavljenje" životom. Čak i oni s najumnijim zanimanjima u krajnjem smislu obavljaju i neki fizički posao, makar se to svodilo samo na pritiskanje računalnih tipki.

Čemu nas sljedeći redci uče o radu koristeći se "rukama" kao simbolom?

Ponovljeni zakon 16,15 .....

.....
Propovjednik 9,10 .....

.....
Izreke 21,25 .....

.....
Jeremija 1,16 .....

Bog nam je dao "djelo naših ruku" da bismo mogli doživjeti ispunjenje i radost (vidi Izreke 10,4; 12,14). U psihologiji "samoefikasnost" (osobni doživljaj uspjeha) znači da je svaka osoba sposobna postići nešto značajno u životu. Samoefikasnost se ne uvećava pukim ponavljanjem riječi: "Ja to mogu! Ja to mogu!" Samo konkretno bavljenje nekim poslom povećava samoefikasnost.

Premda je "djelo naših ruku" Božji blagoslov za nas (vidi Psalm 90,17) i omogućava nam da živimo smislenim životom, Božji je konačni plan da "djelo naših ruku" bude blagoslov za druge. Pavao piše da mi moramo raditi, činiti nešto korisno svojim rukama, da bismo imali što podijeliti s drugima. On se u svojem životu nesumnjivo vodio tim načelom:

"Vi sami znate da su ove ruke providjele mojim i mojih sudrugova potrebama. U svemu sam vam dao primjer da se tako treba truditi i pritjecati u pomoć nemoćima te se sjećati riječi Gospodina Isusa koje on sam reče: 'Blaženije je davati nego primati.'" (Djela 20,34.35)

Nehemijina jednostavna molitva trebala bi biti i naša: "Zato sad, Bože, ukrijepi ruke moje!" (Nehemija 6,9 — Varaždinska Biblija)

Kakav stav vi imate prema svojem poslu? Na koji biste način mogli iskoristiti svoj posao da bude više na blagoslov drugima?

RAD I IZVRSNOST

Bacite brz pogled na ulomak u Izlasku 25,10—30,38. Koliko je precizan bio Bog kad je od Mojsija tražio da podigne šator za bogoslužje? Što nam to govori o Božjem karakteru?

Kad je Bog rekao Mojsiju da načini šator za Njega, on je mogao reći: "Nema problema, Gospodine! Ja podižem šatore još otkad sam pobjegao iz Egipta prije četrdeset godina. Daj mi samo koju minutu!" Za svakog muškarca koji je živio u polunomadskoj midjanskoj kulturi u ono vrijeme, podizanje šatora bilo je jednostavna stvar. Mogao bi to učiniti vezanim očiju, automatski, dok bi mu misli lutale k drugim, važnijim stvarima. Ono što Mojsije možda nije očekivao, bio je vrlo detaljan nacrt (za inače vrlo jednostavnu arhitektonsku konstrukciju) zajedno s dugom listom uputa o svakom komadu namještaja koji se trebao naći unutra, kao i o svećeničkoj odjeći — skoro stotinu pedeset detaljnih uputa. Da bi napravio običan stol, Mojsije je morao slijediti postupak sklapanja od sedam koraka (Izlazak 25,23-30).

Smisao za detalje koji je Bog pokazao prigodom podizanja Njegovog šatora (kao i poslije prigodom davanja uputa za žrtvene obrede), otkriva duh izvrsnosti, želju da se načini pravo remek-djelo. Materijali su bili najbolje kvalitete, nacrt besprijekoran, izrada je morala biti izvanredna. Poruka je bila jasna: "Kod Boga površan rad ne prolazi!"

Međutim, iako su mjerila bila visoka, Bog je osobno osigurao ne samo poticaj, već i sposobne ljude da bi se ona dostigla. U Izlasku 31,1-6; 35,30—36,1 čitamo da je sâm Bog dao tim ljudima potrebne vještine. Ti ljudi bili su "puni duha Božjega", što im je davalo sposobnost i poznavanje svake vještine, tako da se izrada šatora i namještaja u njemu odvijala onako "kako je Jahve naredio" (Izlazak 36,1). Štoviše, ista dvojica glavnih izvođača radova bila su obdarena i sposobnošću "da poučavaju druge" (Izlazak 35,34), kako bi se njihovo znanje i vještine sačuvali unutar izraelske zajednice. Premda su ta dvojica pojedinaca izdvojena u izvještaju kao vode koje je Bog odabrao, i drugi ljudi primili su slične darove i pridružili se poslu (Izlazak 36,2).

Prema tome, s obzirom na svoju palu narav, grešni ljudi nemaju valjan izgovor da se prema bilo kojem zadatku odnose bez krajnje posvećenosti. Bog očekuje od nas da uvijek radimo najbolje što možemo ispravno koristeći svoje sposobnosti, vještine, vrijeme i znanje za velika djela.

RAD I DUHOVNOST

“Ako imamo život po Duhu, slijedimo Duha!” (Galaćanima 5,25) Čovjekov rad i duhovnost neodvojivi su. Kršćanstvo nije odjeća koja se može obući ili svući kako netko mijenja raspoloženja ili prolazi kroz različite životne faze. Naprotiv, kršćanstvo stvara novo biće koje se otkriva u svakoj dimenziji života uključujući i posao.

Pročitajte Galaćanima 5,22-26. Koji darovi koje Pavao nabrala opisuju vas i vaš rad?

Jedan novozavjetni rječnik definira “duhovnu” osobu kao osobu koja “donosi plodove Duha na vlastiti način”. Na osnovi toga možemo zaključiti da ćemo mi, ljudska bića, zahvaljujući svojoj povezanosti s Kristom, djelovati kao vjernici u svim područjima svojeg života.

Jedan bolesnik ležao je na samrti u bolnici na Floridi, dok je njegov najbliži prijatelj bio pokraj njegove postelje. Medicinske sestre ulazile su i izlazile iz prostorije vodeći računa o bolesnikovim potrebama. Nastojeći zapodjenuti razgovor, pitao je sestre gdje su se školovale. Mnoge od njih rekle su da su pohađale Florida Hospital College.

To je ostavilo dubok dojam na ovog čovjeka. On je poslije nekoliko puta posjetio taj koledž da bi video kako izgleda. Zašto? Zato što mu se činilo, kako je govorio drugima, da su sestre koje su se tu školovale pokazivale više brižnosti i pažnje njegovom umirućem prijatelju u odnosu na sestre koje su se školovale negdje drugdje. Dakle, on je zapazio veliku razliku između njih i ostalih kad je riječ o njihovom stavu prema njegovom prijatelju koji je umirao.

Zato se potanko raspitao o tom koledžu i njegovoј misiji i konačno je posvetio dar od stotinu tisuća dolara za školovanje više medicinskih sestara kao što su bile one koje je video na djelu. Da, duhovnost je način života.

Kako vi pokazuјete svoju duhovnost obavljujući svakidašnje životne dužnosti? Kakav dojam ostavljate (jer u svakom slučaju ostavljate određeni dojam)?

RAD I UPRAVITELJSKA SLUŽBA

"I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš." (Propovjednik 9,10) Najmudriji među ljudima primjenjuje ovaj savjet u vezi s upraviteljskom službom na sva životna područja.

Kada nešto trebaju reći o upraviteljskoj službi, mnogi odmah pomisle na kršćansku finansijsku odgovornost. Premda je novac neprijeporno važan aspekt upraviteljske službe, ograničiti je isključivo na njega bilo bi preusko shvaćanje. U okviru teorije organizacije upraviteljstvo se odnosi na odgovornost uprave da razvija i pravilno koristi sva raspoloživa dobra.

Kada je riječ o crkvi, koja su to dobra kojima nas je Bog blagoslovio? Petar jasno tvrdi da svaka osoba posjeduje darove od Stvoritelja, a on tako obdarene kršćane naziva "sveto svećenstvo" (1. Petrova 2,5) i smatra ih odgovornima pred Bogom za način na koji upravljaju svim Božjim darovima: novcem, vremenom, energijom, talentima i drugim.

Pročitajte Propovjednik 9,10; 1. Korinćanima 10,31. Koju poruku nalazimo u tim redcima o tome kako bismo trebali raditi i kako učiti ljude da rade?

Jedna od uobičajenih zamki današnjice jest sklonost da se različita životna područja razgraniče. Tako netko ima poslovni život, obiteljski život, duhovni život, pa čak i zabavni život. Sklonost da se ta životna područja odvoje tako da među njima ima vrlo malo ili nimalo preplitanja, u nekim slučajevima može biti poželjna. Na primjer, nije dobro donijeti kući svoj posao tako da se on upliće u obiteljske odgovornosti. Niti bi želja za zabavom trebala skraćivati vrijeme koje provodimo s Bogom.

Međutim, takva ograničenja ne bi trebalo primijeniti na ulogu koju duhovnost mora igrati u našem cijelokupnom življenju. Kršćaninov posao izrasta iz zajedništva i suradnje s Bogom. Rad je jedan od načina na koji možemo doći u Božju prisutnost. Ograditi naš vjerski život, ograničiti Boga na jedan dan ili sat, ili čak na samo jedno životno područje, znači odbaciti Božju prisutnost u svim ostalim područjima.

Postavljaju se dva pitanja: Prvo, zapitajte se ogradujete li svoj duhovni život. Drugo, ako to činite, što možete učiniti da duhovnost vlada nad svime što radite?

ZA DALJNJE PROUČAVANJE

Procitajte sljedeće tekstove: Postanak 3; Propovjednik 2,18-23; Efemanija 6,5-8; U knjizi Ellen G. White *Patrijarsi i proroci*, procitajte poglavlje pod naslovom "Kušnja i pad", str. 32—41 (u izvorniku 52—62).

Rad — blagoslov ili prokletstvo? Može izgledati da je on postao dio prokletstva zbog grijeha (Postanak 3,17). Međutim, pozornije čitanje otkriva da je bila prokleta zemlja, a ne rad. Ellen G. White tvrdi da je Bog odredio rad kao blagoslov: "Život napora i brige koji je otada trebao biti čovjekovo nasljeđe određen je iz ljubavi. To je bila disciplina koju je zahtijevao njegov grijeh, da bi se nadziralo popuštanje apetitu i nagonima te da bi se razvila navika samokontrole. Bio je to dio Božjeg plana za čovjekovu obnovu od uništenja i poniženja prouzročenih grijehom." (*Patrijarsi i proroci*, str. 39; u izvorniku 60)

Jesmo li ga mi možda pretvorili u prokletstvo zbog jednoličnosti, prekomjernosti ili precjenjivanja njegove uloge u našem životu? Bez obzira na našu situaciju, na rad moramo naučiti gledati iz prave perspektive. A kršćansko obrazovanje mora doprinijeti tome da ljudi shvate vrijednost rada a da ga u isto vrijeme ne pretvore u idola.

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Procitajte Propovjednik 2,18-24. Kako to da Salomon ocjenjuje rad istodobno kao blagoslov i kao prokletstvo, i to u istom odlomku? Koje nagovještaje nalazimo u samom tekstu o tome kako naš pristup radu može donijeti tu razliku?

2. Zahvaljujući radu, mi pokazujemo brigu za svoju obitelj. Kako možemo pozitivan stav prema radu prenijeti na svoju obitelj?

3. Granica između savjesnog obavljanja posla i radoholizma katkad je teško uočljiva. Kako da je ne prekoračimo? Vidi Propovjednik 2,23.

4. Pavao je vrlo jasno izjavio: "Zbilja, kad smo bili kod vas, naredili smo vam ovo: ako tko neće da radi, neka i ne jede!" (2. Solunjanima 3,10) To je, naravno, potpuno logično. Međutim, u kojim se slučajevima to ne bi moglo primjeniti? Zašto moramo paziti da to ne pretvorimo u pravilo koje se nikad ne smije prekršiti?

Velika nada u liječničkoj ordinaciji

Niz velikih životnih promjena uznenirio je Hélène Iborra u Parizu, u Francuskoj.

Nakon podizanja dvoje djece, izgubila je majku. Želeći učiniti nešto novo u svojem životu, zaposlila se u trgovini s luksuznim stvarima. Ali tada je povrijedila stopalo, što je zahtijevalo operaciju. Nakon operacije morala je redovito posjećivati liječnika za pregledе stopala.

Tijekom jednog od tih posjeta ugledala je malu knjigu koja je ležala na stolu u liječničkoj čekaonici. Naslov je bio *Velika nada*.

“To je baš ono što mi treba!” pomisnila je Hélène. Kod kuće je pročitala *Veliku nadu* tog istog dana. Bila je oduševljena spoznajom o posljednjim danima i drugom Isusovom dolasku. Shvatila je da nije slučajno naišla na knjigu u liječničkoj ordinaciji.

Vidjela je primjedbu u *Velikoj nadi* da je to odlomak iz veće knjige nazvane *Velika borba*, i poziv da naruči knjigu u cijelosti. Otišla je na mrežu i naručila *Veliku borbu* autorice Ellen G. White.

U knjizi je vidjela riječi: “Crkva adventista sedmog dana.” Ona tada još nije bila upoznata s tom crkvom. Ali tada se sjetila da je nekad imala baku koja je u starosti postala adventisticom. Nikada nije susrela adventiste.

Hélène je odlučila da je sljedeće što će učiniti — pročitati Bibliju.

“Nakon što sam pročitala ovu knjigu, sada svakako moram pročitati Bibliju,” odlučila je.

Imala je mnogo pitanja o svojem životu, ali nije znala gdje da pogleda za odgovore u Bibliji. Nije se osjećala za to sposobnom niti dobro upućenom. Tada se sjetila da je njezina baka postala adventisticom nakon što je proučavala Bibliju s adventističkim pastorom. Trebala je dakle pronaći adventističkog pastora.

Na internetu je pronašla adventističku crkvu i započela dva puta tjedno proučavati Bibliju s pastorom. Kako su mjeseci prolazili, saznala je za sedmi dan subotu i za krštenje uronjavanjem. Ona i njezin suprug su potom kršteni.

Hélène nema pojma tko je ostavio *Veliku nadu* u čekaonici njezinog liječnika, ali zna da to nije bio liječnik, jer on nije adventist. Danas ona odlazi i ostavlja primjerke *Velike nade* u liječničkim ordinacijama diljem Pariza.

“Vrlo sam zahvalna što sam naišla na tu knjigu”, kaže Hélène. “Uvjeren sam da to nije slučajno. Moje samopoštovanje je poraslo, a ja moram još više naučiti kako proučavati Bibliju i spise Ellen G. White. Bog je imao plan. Volim svoju crkvu.”

Hvala vam na misijskim subotnoškolskim darovima koji pomažu da se Evangelje širi literaturom i na druge načine.

Andrew McChesney

Subota — doživljaj Božjeg karaktera i življenje u skladu s njim

*“Tada im nastavi: ‘Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.’”
(Marko 2,27.28)*

Biblijski tekstovi: Postanak 1; Postanak 2; Izlazak 16,14-29; Izaija 58,1-14; Matej 12,1-13; Luka 13,10-17.

Jodie je bila jedina adventistica na postdiplomskom studiju, a zbog svoje odluke da ne prisustvuje nekim društvenim događajima subotom njezina je vjera bila vrlo uočljiva.

Jednog dana pozvala ju je Gayle, njezina priateljica. Gaylein suprug trebao je otploviti iz grada na šest tjedana, pa je ona pozvala Jodie da u tom vremenu provodi petak uvečer s njom jer je znala da Jodie tada ionako ništa ne radi.

Tako su iduća četiri petka uvečer njih dvije večerale zajedno, slušale glazbu, razmjenjivale kršćanska iskustva i uživale u uzajamnom druženju. Petog vikenda Gayle je rekla Jodie da je bila u kupnji u gradu i kad je pogledala na sat, pomislila je: uskoro počinje subota. Iznenada je shvatila da je tijekom njihovih susreta petkom uvečer doživjela nešto novo u svojem vjerskom životu. Uzrasla je, naučila više o svojem Bogu i produbila svoju vjeru. Subota je bila prilika za učenje i osobni razvoj.

Ova zanimljiva priča govori o tome kako o suboti možemo razmišljati ne samo kao o vremenu za odmor, već i kao o prilici za učenje.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 23

VRIJEME ZA DIVLJENJE

Jeste li se ikad pitali zašto nam je Bog dao dva usklađena izvještaja o stvaranju u prva dva poglavlja Postanka? U Postanku 1 nalazimo osrvt na tjedan stvaranja i sve veća čuda na Zemlji koja je najprije dobila oblik, a zatim bila ispunjena životom, što je dostiglo vrhunac stvaranjem muškarca i žene šestoga dana. Drugo poglavje Postanka iznosi isti izvještaj, ali iz drugačije perspektive, s posebnim naglaskom na šesti dan. Adam je sada u središtu slike i sve je opisano kao da je tu zbog njega — vrt, rijeke, životinje i, naravno, žena.

Stvaranje je preduboko za samo jedan izvještaj. Zato prvo saznajemo za moćnog, maštvitog Stvoritelja koji ima oko za savršenu ljepotu. Zatim upoznajemo Boga koji uređuje međusobne odnose, koji želi da se ljudi vole, da se brinu jedni za druge i za ostatak stvorenog svijeta.

Pročitajte 1. i 2. poglavlje Postanka, a zatim razmislite kako prva subota (Postanak 2,1-3) povezuje oba izvještaja o stvaranju. Kako vam vaši zaključci pomažu da razumijete zašto je Bog blagoslovio subotu i posvetio je?

Zamislite sebe kao Adama ili Evu te prve subote. To je prvi dan vašeg života, prvi dan s vašim bračnim drugom i vaš prvi dan s Bogom. Kakav dan za učenje! Počinjete učiti o Bogu koji je stvorio takvu ljepotu. Divite se promatrajući slona u jednom trenutku, a žabu u sljedećem, i svako od tih bića je jedinstveno. Smiješite se promatrajući ludorije žirafe ili bivola. Zanijemjeli ste pri pogledu na te brojne boje i oblike, praćene razdraganom simfonijom zvukova. Oduševljeni ste obiljem mirisa i okusa, uživate istražujući različite teksture. Što je najvažnije od svega, počinjete učiti o uzajamnim odnosima — o odgovornosti, brižnosti, ljubavi. Sve to doživljavate u odnosu sa svojim Stvoriteljem, a onda počinjete primjenjivati na ostatak stvorenog svijeta.

Prva subota nije mogla biti pasivno iskustvo za Adama i Evu. Bila je to Bogom dana prilika da usmjere pozornost na svojega Stvoritelja i sav stvoren svijet. Za njih je to bilo vrijeme čuđenja i divljenja.

Navedite različite prilike za učenje koje su Adam i Eva imali tijekom te prve subote. Koje bi od tih prilika mogle biti značajne i danas, premda u drugačijem obliku? Kako bi one mogle obogatiti vaše subote?

VRIJEME ZA NOVA OTKRIĆA

Kad je od Mojsija zatraženo da izvede Izraelce iz Egipta, bilo je jasno da su oni izgubili svoju prepoznatljivost kao Božja djeca. Trebali su ponovno otkriti tko je taj Bog koji ih poziva da Mu služe i koji im daje tako mnogo obećanja o svijetloj budućnosti. Subota je bila ključno poučno iskustvo na tom putovanju ponovnih otkrića. Ona je postala i jasan znak ostalim narodima o posebnom odnosu koji je postojao između Boga i tog naroda. Iskustvo s manom jezgrovitom prikazuje način na koji je Bog poučavao narod.

Prema Izlasku 16,14-29, koje su pouke Izraelci trebali naučiti?

Bog je za Izraelce činio čudo s manom dajući im točno onoliko hrane koliko im je bilo potrebno svakog dana. Da im je davao više od te količine, možda bi zaboravili tko je taj koji se brine za njih. Tako je Bog svakog dana ponavljaо čudo i oni su shvatili da je Njemu stalo do njih. Subotom je, međutim, bilo drugačije, baš kao što je i taj dan trebao biti drugačiji. Sada su se zbivala dva čuda: dvostruka količina hrane petkom koja se nije kvarila preko noći. Tako su se Izraelci u subotu imali vremena diviti tom Bogu koji ih je izbavljao i ponovno otkriti što znači biti Božji narod.

Izraelci su jeli manu četrdeset godina (Izlazak 16,35). Osim toga, Bog je uputio Mojsija da sačuva gomer mane koji bi podsjećao narod na to kako ih je On hranio u pustinji (Izlazak 16,32. 33). To je također trebalo biti podsjetnik na posebno iskustvo koje su imali subotom.

Bilo je i drugih prigoda kada je Bog Izraelcima jasno stavljao do znanja da je subota posebna.

Preko subote Bog je pomogao Izraelcima da ponovno otkriju svoj identitet i svojeg Boga. Bili su pozvani da poštiju i svetuju subotu, ali sve je to bilo u kontekstu razvijanja dubljeg razumijevanja karaktera njihovog Stvoritelja i izgrađivanja trajnog odnosa zasnovanog na obećanju.

Zamislite da razgovarate s nekim tinejdžerom koji subotu smatra "dosadnom". On je svetkuje samo zato što mu Biblija i njegovi roditelji kažu da mora. Kako biste mu pomogli da otkrije subotu kao pozitivno iskustvo učenja?

VRIJEME ZA UČENJE O PRIORITYIMA

Usponi i padovi u životu Izraelaca bili su usko povezani s njihovim odnosom prema suboti. Bog je njihovu nespremnost da poštiju subotu video kao znak da im je On nebitan u životu (Jeremija 17,19-27). Obnovljena posvećenost suboti bila je također dio njihove obnove — pokazatelj da su prioriteti ispravno postavljeni. Izajia 58 iznosi zanimljiv kontrast.

Pročitajte Izajia 58,1-14. Što Bog ovdje govori svojem narodu što je bitno i za nas danas?

.....
.....
.....
.....

Izraelci su se javno pokazivali kao Božji sljedbenici — prigodom bogoslužja i za vrijeme posta — ali način na koji su živjeli nakon bogoslužja pokazivao je da su oni samo mehanički činili ono što je ispravno. Nije bilo iskrene, svesrdne posvećenosti Božjem zakonu.

Izajia u 58. poglavlju nastavlja otkrivati što Bog očekuje od svojeg naroda.

Ali to nije sve. (Pročitajte Izajia 58,13.14 — KS i Varaždinska Biblija.) Zašto se Bog na kraju jednog takvog poglavlja usredotočuje na subotu? Prorok se ovdje koristi sličnim izrazima kao i u ostatku tog poglavlja. Čuvaj se “da ne pogaziš subotu”; ne “postupaj po svojim putovima”; izbjegavaj zlo, “ne udovoljavaj svojim prohtjevima ni govoreci svoje riječi” — upozorava prorok. Drugim riječima, subota nije vrijeme za rutinsko pristupanje bogoslužju dok se mi nastavljamo baviti vlastitim mislima i voditi život koji nema nikakve veze s bogoslužjem. Subota treba biti “milina” i treba je učiniti “slavnom”. U ostatku tog poglavlja, bít subote je uživanje u učenju o Božjem karakteru i Njegovim namjerama, a zatim ponašanje u skladu s tim karakterom i namjerama u odnosu prema drugima. Nije dovoljno održavati obličeje svetkovanja subote. Učenje mora utjecati na život. Subota je vrijeme za učenje o tome što nam je u životu najvažnije i za življene u skladu s tim.

Uživate li u suboti? Ako ne, kako to možete promijeniti? Jeste li spoznali “slavu” subote? Razgovarajte u vašem subotnjoškolskom razredu što bi to moglo značiti. Budite što je moguće praktičniji.

VRIJEME ZA NALAŽENJE RAVNOTEŽE

Isus je poštovao i uzdizao Božji zakon (Matej 5,17.18). Međutim, On je također dovodio u pitanje način na koji su vjerski vođe tumačili taj Zakon. Ali nijedan izazov koji im je upućivao nije toliko prijetio njihovom ustaljenom poretku koliko Njegov način svetkovanja subote. U sinagogama se u subotu učilo — Tora se čitala i tumačila bez pogreške. Književnici i farizeji poznavali su slovo Zakona. Međutim, Isus je išao mnogo dalje u poučavanju svojih sljedbenika tijekom subotnjeg dana.

Pročitajte Matej 12,1-13; Luka 13,10-17. Na osnovi ovih događaja, čemu je Isus učio narod u svoje vrijeme, a i nas danas?

.....
.....
.....
.....
.....

Rasprave u vezi s Isusovim liječenjem subotom dovele su do važnih duhovnih rasprava o naravi grijeha, razlozima za svetkovanje subote, odnosu između Isusa i Oca i o Isusovom autoritetu.

Isusov stav prema suboti može se prikladno sažeti našim ključnim retkom za ovaj tjedan: "Tada im nastavi: 'Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote. Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.'" (Marko 2,27.28) Želio je naglasiti da subota ne bi trebala biti teret. Ona je "stvorena" kao jedinstvena prilika da ljudi nešto saznaju o karakteru Boga koji je stvorio subotu i da uče iz vlastitog iskustva diveći se djenama Njegovog stvaranja.

Isus je svojim postupcima pokretao pitanja i time poticao svoje učenike, židovske vođe i narod da dublje razmišljaju o Svetom pismu i o tome što im njihova vjera i Bog uopće znače. Svatko od nas lako se može uplesti u pravila i propise koji sami po sebi nisu loši, ali je loše ako oni postanu cilj sami po sebi, umjesto da budu sredstvo koje vodi do cilja — a taj cilj trebao bi biti poznavanje karaktera Boga kojem služimo. To nas onda vodi k poslušnosti Njemu, zasnovanoj na našem povjerenju u zasluge Kristove pravednosti.

Kako vi svetkuјete subotu? Jeste li je pretvorili u dan kad se ne smije raditi ovo ili ono, umjesto da počivate u Gospodinu i bolje Ga upoznajete? Ako je tako, kako se možete promijeniti da biste primili više od onoga što vam je Bog namijenio?

VRIJEME ZA ZAJEDNIŠTVO

Isus je ostavio učenicima kao primjer svoj običaj odlaženja u sinagogu. Nakon Njegovog uskrsnuća, oni su nastavili slijediti Njegov primjer, kao i ostali Isusovi učenici. Sinagoga je postala jedno od glavnih mjesto na kojem su apostoli mogli postavljati pitanja o uskrsnuću, a subota je pružala odličnu priliku da se zajednica okupi i da nešto nauči. Uostalom, Isus je bio židovski Mesija — Mesija prorečen u Starome zavjetu, koji se čitao u sinagogi svake subote. Koje je mjesto moglo biti bolje i prikladnije za veličanje Isusa nego što je to bila sinagoga, pogotovo što su učenici tu svjedočili Židovima i drugima "koji priznaju pravoga Boga" (Djela 13,16.26)?

Razmotrite sljedeće tekstove: Djela 13,14-45; 16,13.14; 17,1-5; 18,4. Što nam oni govore o tome kako su Isusovi sljedbenici svjedočili na javnim mjestima? Dok budete čitali navedene tekstove, razmišljajte o tome gdje su oni govorili, kome su se obraćali, što je bilo rečeno i kakvi su bili rezultati.

Svjedočenje apostola bilo je i osobno, ali i zasnovano na Svetom pismu. Pavao je detaljno iznosio povijest Izraela počevši od "naših očeva" (Djela 13,17) u Egiptu prateći njihovu povijest od naseljavanja, preko razdoblja sudaca i kraljeva, do Davida kojega je mogao lako povezati s Isusom.

Pavao i ostali apostoli također su pokazivali kako njihovo osobno iskustvo i razumijevanje dobivaju smisao u kontekstu Svetog pisma. Oni su iznosili činjenice i dokaze i razgovarali. To povezivanje osobnog iskustva sa Svetim pismom putem propovijedanja, poučavanja i razgovora dalo je silne rezultate. Kao što biblijski tekstovi pokazuju, neki vjerski vode zavidjeli su apostolima na njihovom ugledu i utjecaju koji su vršili na ljude — Židove i pogane.

Crkva adventista sedmoga dana također ima bogatu prošlost kad je riječ o ohrabrujućem svjedočenju i izlaganju Svetog pisma putem propovijedanja i poučavanja/objavljivanja istine. Povezivanje subotne škole sa službom riječi (propovijedanjem) i ostalim okupljanjima tijekom subote (kao što su, primjerice, sastanci mladeži), pruža snažan obrazovni temelj adventističkom bogoslužju. Premda se treba dopuniti drugim oblicima učenja, sve je to od presudnog značenja za obrazovno iskustvo koje pruža subota.

ZA DALJNE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Isusov život* pročitajte poglavje pod naslovom "Subota", str. 220—227 (u izvorniku 281—289).

"Nijedna druga ustanova koja je povjerena Hebrejima nije tako cijelovito odvajala Hebreje od okolnih naroda kao što je to bila subota. Bog je odredio da ih njezino poštivanje imenuje za Njegove štovatelje. Ona je trebala biti znakom njihova odvajanja od idolopoklonstva i njihove veze s pravim Bogom. Međutim, da bi subotu držali svetom, ljudi i sami moraju biti sveti. Vjerom moraju postati sudionici u Kristovoj pravednosti. Kad je izdana zapovijed Izraelu: 'Sjeti se da svetkuješ dan subotni', Gospodin im je također rekao: 'Budite narod meni posvećen.' (Izlazak 20,8; 22,30) Jedino je na taj način subota mogla obilježiti Izraelce kao one koji služe Bogu." (Ellen G. White, *Isusov život*, str. 222; u izvorniku 283)

"Tada je subota znak Kristove sile da nas učini svetima. ... Kao znak Njegove sile koja posvećuje, subota je dana svima koji po Kristu postaju dio Božjeg Izraela." (*Isusov život*, str. 227; u izvorniku 288,289)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Adventisti sedmoga dana često razgovaraju o tome što je prihvatljivo raditi subotom. Umjesto toga, osmislite niz pitanja koja bi pozornost poštovatelja subote usmjerila k idealima o kojima smo raspravljali u ovoj pouci i naglasila subotu kao obrazovno iskustvo. Na primjer: "Što ja to radim subotom što mi omogućava da naučim nešto više o Božjem karakteru?"

2. Razmotrite navedene citate Ellen G. White. Ona napominje da se svetkovatelji subote ne razlikuju od ostalih ljudi po formalnom svetkovavanju. Kakvi bi trebali biti ljudi koji su "sudionici u Kristovoj pravednosti" i koji su učinjeni "svetima"? Kakve to veze ima sa subotom?

3. Na koje načine možete obogatiti svoje subotne iskustvo? Postavite sebi tri cilja što biste htjeli naučiti tijekom svetkovavanja subote u sljedećih godinu dana.

Bijeg od goropadnog oca

Rodena sam u nekršćanskoj obitelji u Alžiru, ali nisam živjela onako kako bi ljudi moje vjere trebali živjeti. Roditelji su me ostavili kod bake i preselili se u Francusku kad sam imala tri godine. Nakon što sam navršila osamnaest godina, otac me doveo u Pariz da se brinem o njegovoj novoj ženi i djeci.

Moje vrijeme s njima bilo je pakao. Otac je bio težak čovjek. Ne samo da je naredio meni da sređujem kuću i brinem se za djecu, nego me koristio kao da sam mu žena. Kad sam to odbila, pretukao me. Nakon nekoliko godina pokušala sam počiniti samoubojstvo.

Otac mi je zabranio da izlazim iz kuće, osim kad sam vodila djecu u školu. Jednog dana, dok sam pratila djecu do škole, susrela sam mladića, našega susjeda, koji se sažalio na mene. Vidjevši modrice na mojoj licu dao mi je papirić s telefonskim brojem njegove majke.

Ali nisam zvala za pomoć. Umjesto toga, provodila sam puno vremena gledajući kroz prozor i želeći biti slobodna.

Mladić me video i rekao svojoj majci: "Jesi li vidjela djevojku koja uvijek gleda kroz prozor? Jednog dana bit će moja žena."

Nisam čula njihov razgovor, ali sam osjetila da me mladić želi oženiti. Odbacila sam tu misao; nisam se mogla udati za nekoga izvan moje vjere.

Život mi je dostigao točku da više nisam mogla prestati plakati. Otac bi dolazio u moju sobu svake večeri. Nisam željela živjeti. Jedne noći pogledala sam kroz prozor na tamno nebo i izlijjevala svoje srce Bogu. Bila sam sigurna da Bog živi na Nebu. Sjetila sam se kako mi je baka pričala o Bogu.

"Udat ću se za tog mladića," rekla sam sebi. "Imat ću kuću i djecu."

Sljedećeg dana otac me opet pretukao i napustio kuću. Njegova supruга me vrijedala i otišla nešto obaviti. Djeca su bila u školi. Nazvala sam mladića: "Želim poći s tobom," rekla sam mu.

"Doći ću po tebe za sat vremena," rekao je.

Spakirala sam sve svoje stvari. Ušavši u njegov automobil, saznala sam da mu je ime Juleen i da je adventist podrijetlom s Kariba. Njegova majka Simone dogovorila se da boravim u jednoj adventističkoj obitelji kako me otac ne bi našao u Parizu. Ta obitelj je također bila iz Alžira.

Tako sam upoznala Isusa. Danas Juleen i ja imamo svoj dom i djecu. Svake subote smo na bogoslužju u crkvi. Moj otac me na kraju našao i plačući zamolio da mu oprostim.

Oprostila sam mu. Otac je potom umro, a ostatak moje obitelji me odbacio jer sam postala kršćanka. Crkva je moja nova obitelj.

Hvala vam što svojim subotnjoškolskim darovima podupirete adventističku misiju koja širi Evandelje po svemu svijetu.

Malika Leocadie

Nebo, obrazovanje i vječno učenje

“Što oko nije vidjelo, što uho nije čulo, na što ljudsko srce nije pomislilo: to je Bog pripravio onima koji ga ljube.” (1. Korinćanima 2,9)

Biblijski tekstovi: Ivan 3,16; 1. Ivanova 5,13; 1. Timoteju 1,16; 1. Korinćanima 13,12; Zaharija 13,6.

U strahu od smrti, jedan pjesnik pitao se kako netko može živjeti “ne znajući zasigurno kakva zora, kakva smrt, kakva sudbina čeka svijest iza groba?” On je u toj svojoj poemi zamislio nešto što je nazvao IPV — Institut za pripremu za vječnost. Međutim, kako se čovjek može pripremiti za nešto što tek dolazi ako čak i ne zna što će se tada s njim dogoditi? Srećom, Biblija nam daje jasan uvid u Nebo, novu Zemlju i način na koji ćemo živjeti i učiti čitavu vječnost. Kao što smo vidjeli tijekom ovog tromjesečja, IPV se nalazi ovdje i sada, u ovom životu, i sve naše obrazovanje — bez obzira na područje proučavanja — trebalo bi nas pripremiti za ono što ima doći.

Uostalom, svaka škola može prenijeti mnogo dobrih informacija, mnogo praktičnog i korisnog znanja. Ali kakva je korist od svega tog znanja ako čovjek izgubi vječni život? Ovog ćemo se tjedna osvrnuti na ono što nadahnuće govori o najvećoj školi — školi koja će trajati zauvijek i u kojoj ćemo učiti i razvijati se kroz vječnost. U toj budućoj školi učit ćemo o stvarima koje u sadašnjem svijetu ne možemo čak ni zamisliti.

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavljia 24 do 26

SUDBINA MRTVIH

U sedamnaestom stoljeću francuski pisac Blaise Pascal razmišljao je o stanju čovječanstva. Prema njemu, koliko god dugo čovjek živio (a tada se nije baš dugo živjelo) i koliko god dobar život imao (a život i nije bio baš tako sjajan u to vrijeme), prije ili poslije će umrijeti.

Osim toga, bez obzira na ono što dolazi nakon smrti, to će trajati duže, beskrajno duže od kratkog životnog vijeka na ovom svijetu koji prethodi smrti. Stoga je prema Pascalu najlogičnija stvar koju bi netko mogao i trebao saznati kakva sodbina čeka umrle. On je bio zapanjen vidjevši koliko se ljudi uz nemiravaju zbog nečega takvog kao što je "gubitak položaja ili neka navodna uvreda časti", a skoro nikakvu pozornost ne posvećuju pitanju što će biti s njima nakon smrti.

To o čemu je Pascal pisao ima smisla. I to je nesumnjivo razlog što Biblija troši mnogo vremena govoreći o obećanju upućenom onima koji će naći spasenje u Isusu — obećanju o tome što ih čeka u budućnosti.

Pročitajte sljedeće tekstove: Ivan 6,54; 3,16; 1. Ivanova 5,13; 1. Timoteju 1,16; Ivan 4,14; 6,40; Juda 1,21; Titu 3,7. Kakva nam je nada ovdje ponuđena?

Vječni život ima tako mnogo smisla u svjetlu križa. I ništa osim vječnog života nema smisla. To što je Stvoritelj svemira, Onaj koji "je stvorio svijet" (Hebrejima 1,2), Onaj po kojem "živimo, mičemo se i jesmo" (Djela 17,28), to što se On, Bog, javio u ljudskom tijelu i u tom tijelu umro... čemu sve to? Da bismo mi na kraju trunuli kao životinja uginula kraj puta?

Upravo je zbog toga Novi zavjet protkan obećanjima o vječnom životu, jer jedino ono što je vječno jamči povratak u stanje kakvo je bilo na početku. Ni u milijun, pa čak ni u milijardu godina možda ne bi bilo dovoljno lijepih trenutaka da bi se nadoknadili oni loši. Samo vječnost može dovesti u ravnotežu sve stvari, a zatim i neke pojedinačne, jer je beskonačno uvijek više od konačnog, i to uvijek beskonačno više.

Pascal je bio u pravu. Naše vrijeme na ovome svijetu tako je ograničeno u usporedbi s onim što dolazi. Kako je nerazumno ne biti spremjan za vječnost koja nas očekuje.

Što možete reći nekome tko pokazuje potpunu ravnodušnost prema onome što se događa nakon smrti? Kako možete pomoći toj osobi da uvidi koliko je zapravo nelogičan takav stav?

NOVO POSTOJANJE

“I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih, i smrti više neće biti; ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti — jer prijašnje prođe.” (Otkrivenje 21,4 — Varaždinska Biblijia) Što nam ovaj redak govori o tome koliko će drugačije od ovog svijeta biti to naše novo postojanje u kojem više neće biti ni smrti, ni boli, ni tuge?

Jedan je kršćanin razgovarao s prijateljem o nadi koju donosi Evanđelje — obećanju o vječnom životu u Isusu Kristu. Čovjek je reagirao negativno na cijelu tu zamisao. “Vječni život?” — rekao je otresavši se. “Kakva užasna pomisao! Sedamdeset-osamdeset godina ovdje dovoljno je loše. Tko bi želio da se ovo produži zauvijek? To bi bio pakao.”

To što je rekao moglo bi imati smisla, samo što on nije razumio da obećanje o vječnom životu ne podrazumijeva jednostavno nastavak ovog života ovdje. Molim vas, pa tko bi to želio? Ali kao što kaže naš uvodni tekst, staro će proći i sve će postati novo.

Što nam sljedeći tekstovi govore o tom novom životu koji će nastati?

2. Petrova 3,10-13 .....

Otkrivenje 21,1-6 .....

Važno pitanje za nas u svemu ovome glasi: Što je potrebno da bismo bili dio tog novog postojanja? Kako dospijevamo tamo? Kako možemo biti sigurni da ćemo biti dio toga? Što bi nas u našem životu, ako takvo nešto uopće postoji, moglo spriječiti da budemo dio onoga što nam je Bog obećao preko Isusa?

TADA ĆEMO ZNATI

“Nebo je škola, svemir je područje njezinog proučavanja, a Beskonačni je u njoj Učitelj. Ogranak te škole bio je otvoren u Edenu. Kad se plan spasenja ostvari, obrazovanje će biti nastavljeno u edenskoj školi.” (Ellen G. White, *Odgoj*, str. 247; u izvorniku 301)

Ako ste i vi poput većine ljudi, imate mnogo pitanja — pitanja o grijehu, patnji, bolesti, smrti, o tome zašto se događa ovo ili ono, ili zašto se događaju neke druge stvari.

Mi imamo pitanja i o svijetu prirode i svim njegovim tajnama. Bez obzira na nevjerljiv napredak koji je postigla znanost u pokušaju da bolje razumijemo ovaj svijet i svemir u cijelini, toliko toga je još uvijek izvan našeg domaćaja.

Od najjednostavnijih oblika života do neba nad našim glavama, od kretanja subatomskih čestica do kruženja galaktika razbacanih po cijelom svemiru, suočeni smo sa stvarnošću koja je mnogo šira i dublja nego što naš um sada može pojmiti, pogotovo u kratkom vremenu koje ovdje imamo da bismo sve to sami proučili.

Ali kad budemo imali cijelu vječnost za proučavanje, mnoge tajne nesumnjivo će nam biti razjašnjene.

Što ćemo prema sljedećim tekstovima učiti kad se cijela ova žalosna epizoda s grijehom, patnjom i smrću napokon završi?

1. Korinćanima 13,12 .....

---

1. Korinćanima 4,5 .....

Obećano je da će nam biti dano da razumijemo ono što zasad ostaje skriveno od nas. Kako je divna ta nada da ćemo jednom kad sagledamo i razumijemo ono što nam sad izgleda tako teško, imati samo hvale za Boga! Sada je najvažnije da se držimo svoje vjere, da se uzdamo u Božja obećanja, da živimo u skladu sa svjetлом koje imamo i da izdržimo do kraja. A dobra je vijest da sve možemo “u Isusu Kristu”, koji nam “daje snagu” (Filipljanima 4,13).

Koja vam teška pitanja leže na srcu? Što vam to sada izgleda toliko neshvatljivo? Kako nam oslanjanje na Boga u onome što razumijemo može pomoći i u vezi s onim što zasad ne razumijemo?

ŠKOLA U VJEĆNOSTI

"Uistinu, naša nam sadašnja ali kratkotrajna i mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu, nama koji ne smjeramo na vidljivo, nego na nevidljivo, jer je vidljivo prolazno, a nevidljivo je vječno." (2. Korinćanima 4,17-19) Kakvu nam nadu ovaj tekst nudi? Koje bi to mogle biti nevidljive, vječne stvari koje čekamo, koje su nam obećane preko Isusa? Vidi i Otkrivenje 21,1.2; 2,7; 7,14-17.

Koliko god bila stvarna obećanja koja su nam ponudena u Isusu, koliko god dobrih razloga imamo da u njih vjerujemo, ostaje činjenica da nam Biblija daje samo nagovještaje, samo bliju sliku onoga što nas čeka. Međutim, možemo biti sigurni da će to biti divno, jer pomislite samo kako bi divan bio život bez pustošenja koje donosi grijeh!

Sve naše боли, sva naša patnja, sve s čim se ovdje borimo izazvao je grijeh i njegove posljedice. Krist je sve to došao ukinuti i On će obnoviti Zemlju u skladu s onim što je Bog prvo bitno namjeravao, prije nego što se pojavio grijeh. Ona će zapravo biti još bolja jer ćemo usred sve te slave moći zauvijek promatrati ožiljke na Isusovim rukama i nogama — cijenu našeg spasenja.

"Kakvo li će nam se područje istraživanja otvoriti kad bude uklonjena koprena koja nam sada zastire vidik, kad nam oči ugledaju svijet ljepote koji sad letimice gledamo mikroskopom, kad budemo gledali slavu nebesa koju sada izdaleka promatramo teleskopom, kad bude uklonjen zlokočban utjecaj grijeha, kad se cijela Zemlja pojavi 'u krasoti Gospodina, Boga našega' (Psalam 90,17 — Varaždinska Biblija). Svaki će znanstvenik moći čitati izvještaje o stvaranju, a pritom neće otkriti ništa što bi ga podsjetilo na zakon zla. Slušat će glazbu glasova prirode ne otkrivši nijednu notu tugovanja, nijedan prizvuk žalosti. U svemu što je stvoreno pratit će samo jedan rukopis — u beskrajnom svemiru gledat će Božje ime napisano velikim slovima, a ni na zemlji, ni na moru, niti na nebu neće vidjeti nijedan zaostali trag zla." (Ellen G. White, *Odgovor*, str. 248,249; u izvorniku 303)

Pokušajte sebi dočarati kako će izgledati vječni život u potpuno novom svijetu — u svijetu bez svega onoga što život ovdje čini tako teškim. Kako ga zamišljate? Kojim se stvarima posebno radujete?

VELIKI UČITELJ

Kao što smo vidjeli tijekom cijelog ovog tromjesečja, osnovni oblik Kristove službe ovdje na Zemlji bilo je Njegovo djelovanje kao Učitelj. Od početka svoje službe Isus je riječima i djelima neprestano učio svoje sljedbenike istinama o sebi, o Ocu, o spasenju i o nadi koja nas čeka (vidi Matej 5,2; Marko 4,2; Luka 19,47; Ivan 6,59).

Ako prelistavate neko evanđelje, bilo koje, stalno ćete nailaziti na Isusa kako poučava. I premda nas čak i sada Gospodin poučava preko svoje Riječi, to učenje nastaviti će se i u novom svijetu. Ali zamislite koliko će drugačije to izgledati u svijetu nenarušenom grijehom i svim onim ograničenjima koja nam on nameće.

“Ako li ga tko upita: ‘Kakve su ti to rane po tijelu?’ on će odgovoriti: ‘Izranjen sam kod prijatelja.’” (Zaharija 13,6) O čemu je prema vašem mišljenju riječ u ovom retku?

“I kako odmiču, godine će vječnosti donositi sve bogatija i slavnija otkrivenja o Bogu i Kristu. Kako napreduje znanje, tako će rasti ljubav, štovanje i sreća. Što ljudi više nauče o Bogu, to će biti veće njihovo divljenje Njegovom karakteru. Kako Isus pred njima otkriva bogatstvo otkupljenja i zadivljujuća dostignuća u velikom sukobu sa Sotonom, srca otkupljenih plamte snažnjom predajom i s još većim ushitom diraju strune zlatnih harfi, a tisuće se tisuća i mirijade glasova udružuje i prerasta u silan zbor hvale. ...

Veliki je sukob završen. Grijeha i grješnika više nema. Cijeli je svemir čist. Bilo neizmjerna svemira kuca istim otkucajem sklada i radosti. Od Onoga koji je sve stvorio teče život, svjetlost i radost kroz prostranstva beskrajnog svemira. Od najmanjeg atoma do najvećeg svijeta, sve, živo i neživo, u svojoj nepomućenoj ljepoti i savršenoj radosti objavljuje da je Bog ljubav.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 582,583; u izvorniku 678)

Od svih nevjerojatnih istina o kojima ćemo učiti u vječnosti, nijedna nas neće moći očarati više od istine o Kristovoj žrtvi umjesto nas. Zamislite koliko je duboko i bogato to što ćemo proučavati čitavu vječnost. Kako možemo čak i sada naučiti više cijeniti ono što je Isus učinio za nas na križu?

ZA DALJNE PROUČAVANJE

U knjizi Ellen G. White *Odgoj* pročitajte poglavlje „Škola u vječnosti”, str. 247—253 (u izvorniku 301—309), a u knjizi *Velika borba* poglavlje pod naslovom „Sukob je završen”, str. 569—583 (u izvorniku 662—678).

„Lav koji ovdje izaziva najveći užas i strah, tada će ležati zajedno s janjetom i sve na novoj Zemlji bit će mirno i skladno. Drveće će biti uspravno i raskošno, bez ikakvog oštećenja. ... Neka nas sve što je lijepo u našem ovozemaljskom domu podsjeća na kristalnu rijeku i zelena polja, na lelujavo drveće i žive izvore, blistavi grad i pjevače u bijelim haljinama — na naš nebeski dom — taj svijet ljepote koji nijedan umjetnik ne može dočarati i nijedan smrtni jezik opisati. Neka vaša mašta zamišlja dom spašenih, ali imajte na umu da će on ipak biti slavniji nego što i najživljja mašta može prikazati.” (Ellen G. White, *Heaven*, str. 133,134) „Strah da buduća baština ne izgleda previše materijalno, naveo je mnoge na simbolično tumačenje upravo onih istina koje nas navode da u njoj vidimo svoj dom. Krist je svojim učenicima potvrdio da im ide pripremiti stanove u kući svog Oca. Oni koji prihvate učenja Božje riječi neće biti potpuno neupućeni u vezi s nebeskom domovinom. ... Ljudski jezik nije sposoban opisati nagradu pravednih. Ona će biti poznata samo onima koji je budu vidjeli. Nijedan ograničeni um ne može shvatiti slavu Božjeg Raja.” (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 580; u izvorniku 674,675)

PITANJA ZA RAZGOVOR

1. Razmišljajte više o Pascalovom zapažanju, o ljudima koji izgledaju tako nezainteresirano za ono što donosi vječnost. Što mislite, zašto su ljudi takvi? Zašto je to tako nerazuman stav?

2. Razmišljajte više o tome zašto je neda u vječni život toliko važna za našu vjeru. Zašto bez nje nemamo ništa?

3. Razmislite o nevjerojatnim tajnama koje postoje u prirodi. Bilo da je riječ o biologiji, geologiji, astronomiji, fizici ili kemiji — pokazalo se da je sve mnogo složenije nego što se mislilo. Znanstvenici više ne govore o „jednostavnim oblicima života” jer, kako se ispostavilo, čak ni najjednostavniji oblici života uopće nisu toliko jednostavni. Čini se da svako novo otkriće samo otvara nova pitanja na koja treba odgovoriti. Kako nam sve to pomaže da shvatimo koliko ćemo toga još trebati naučiti u toj „školi u vječnosti”?

OIKOS: Ovog tjedna čitamo iz knjige Ellen G. White,
Služba liječenja, Znaci vremena, 2014., poglavlje 27

Nema niti tihog rada subotom

Moji građevinski radnici imali su sve spremno za krov Essential Life Centera, urbanog središta utjecaja koje smo gradili. Bili smo u drugom po veličini gradu Kambodža, Battambangu, pa sam za postavljanje krova nazvao tvrtku u glavnom gradu, Pnom Penu. Prije potpisivanja ugovora objasnio sam im da smo kršćanska crkva i da ne radimo subotom. Bio sam uvjeren da će krov biti gotov prije subote.

Ali nakon što su radnici stigli, ubrzo sam uvidio da neće završiti prije subote. Elektroničkom poštrom poslao sam u glavni ured podsjetnik o uvjetima našeg ugovora. Zazvonio mi je telefon dok sam razgovarao s jednim od svojih radnika, Koyom Sopaonom, na gradilištu u srijedu.

“Zovem u vezi s vašom poštrom,” rekao je izvršni direktor tvrtke. “Trebam završiti u subotu. Ako momci ne mogu raditi u subotu, morat ćemo im dodatno platiti da čekaju do ponedjeljka.”

“O tome smo razgovarali ranije,” odgovorio sam. “Ne možemo raditi u subotu.”

Izvršni direktor promijenio je pristup. “Mi ćemo biti tihi,” obećao je. “Nećemo praviti buku. Ne trebamo koristiti čekiće ili druge bučne alate u subotu. Nitko neće niti znati da smo na krovu.”

“Ako imate nekoliko minuta, dopustite mi da objasnim zašto ne radimo subotom”, rekao sam. Izvršni direktor pristao je saslušati.

“Kršćanska sveta knjiga Biblija kaže nam da je Bog stvorio ovu Zemlju u šest dana,” rekao sam. “Sedmog dana prestao je s radom, odmarao se i taj dan je učinio svetim. To je učinio kako bi nas podsjetio da je On naš Stvoritelj. On nam je naredio da ne radimo bilo koji posao — mi ili bilo tko tko radi za nas — na svaki sedmi dan, koji je subota. Na taj se način možemo sjećati i klanjati Njemu.”

“Ohhh, razumijem,” rekao je direktor. “U subotu ćemo se odmarati.”

Moj radnik Sopaon znatiželjno je slušao telefonski razgovor. Na kraju me je pogledao i upitao: “A zašto moja crkva svetuju nedjelju?”

Pozivajući Sopaona da sjedne, ispričao sam mu činjenice iz povijesti o promjeni subote. Kasnije, na stanci za ručak, video sam Sopaona kako pretražuje svoju Bibliju. Bio je zaprepašten kad je saznao da Biblija uči da je sedmi dan subota.

U petak sam rekao Sopaonu: “Vidjeli ste novu istinu o Božjem danu u Njegovoj Riječi. Ne biste li Ga htjeli slijediti u Njegovoj istini i svetkovati subotu?”

“Da, bih!” uzviknuo je Sopaon. Sudjelovao je u bogoslužju u poluzgradenom središtu utjecaja te subote. Nitko nije radio krov nad glavom. Danas je on dekan i učitelj u subotnoj školi — u dovršenoj crkvi.

Gary Rogers (63) radio je u Kambodži kao graditelj od 1996. godine, na projektu Globalne misije, gradeći to središte utjecaja uz pomoć sredstava trinaeste subote u 2018. godini.

Gary Rogers
Iskustva preveo Ivan Đidara

Posredničke molitve

Moj molitveni popis:

Moja molitvena iskustva:

"Dio je Božjeg plana da nam kao odgovor na molitvu vjere dade ono što nam ne bi dao da ga nismo molili." (Ellen G. White, *Velika borba*, str. 415) "Razvijajte naviku da razgovarate sa Spasiteljem. ... Neka se vaše srce uvijek diže u tihoj molitvi za pomoć, za svjetlost, za snagu, za mudrost. Neka svaki vaš dah bude molitva." (Ellen G. White, *Služba liječenja*, str. 328)

JUTARNJI REDCI — LISTOPAD 2020.

Prijenosnici blagoslova

1	Č	Ivan	1,12	Mi smo Božja oruđa Spremni odazvati se na Božji poziv Snaga preobražavajuće milosti
2	P	Rimljanima	12,2	
3	S	Luka	11,1	
4	N	Matej	25,14	Svakom čovjeku njegov posao
5	P	Matej	22,36	Najveća zapovijed
6	U	1. Timoteju	5,4	Pripremajmo se za život na Nebu
7	S	1. Petrova	3,15.16	Snaga za pobjedu
8	Č	Kološanima	3,2-4	Usmjerimo misli prema Nebu
9	P	Efežanima	2,4-6	Oponašanje Uzora
10	S	Ivan	6,51	Gozba Božje riječi
11	N	Izajija	54,13	Djetetova prva škola
12	P	2. Korinćanima	6,15	Nemojmo izbjegavati križ
13	U	Izajija	1,25	Božanski oplemenitelj
14	S	Propovjednik	12,14	Sud dolazi
15	Č	Matej	28,18.19	Božanski nalog
16	P	Kološanima	2,6	Ispražnjeni od oholosti i samopouzdanja
17	S	Izajija	58,10	Pobožnost na riječima
18	N	Psalam	1,6	
19	P	Ivan	4,10	Mislimo o ovome
20	U	Psalam	116,15	Životodavna voda
21	S	Luka	12,37	Kako se suočiti s teškim gubitkom
22	Č	Filipljanima	4,4	Prijenosnici blagoslova
23	P	Psalam	43,5	Nemojmo sumnjati
24	S	Rimljanima	5,3.4	Kad smo obeshrabreni
25	N	Hebrejima	2,13	Izgubimo sebe iz vida
26	P	Otkrivenje	16,15	Važnost vjere u domu
27	U	Otkrivenje	12,9	Završna bitka
28	S	Matej	18,3	Mi smo na neprijateljskom tlu
29	Č	Psalam	19,8	Djetinja vjera
30	P	Ivan	17,15	Kršćani vođeni Duhom
31	S	Psalam	37,25	Sotona nije mrtav
				Počivajmo u Gospodinu

JUTARNJI REDCI — STUDENI 2020.

Priprema za besmrtnost

1	N Ivan 12,42.43	Spoznajmo istinu radi sebe
2	P Hebrejima 10,22	Prednosti ostvarene molitvom
3	U 1. Solunjanima 5,5	Kršćani koji svijetle
4	S Djela 17,11	Kao za skrivenim blagom
5	Č Matej 5,48	Savršeni kao On
6	P Marko 14,54	Poigravanje s grijehom
7	S Marko 3,35	Nebo u našem srcu
8	N Izlazak 3,1	Upravitelji Božje milosti
9	P Djela 9,6	Nastavimo upoznavati Gospodina
10	U Postanak 28,11.12	Nebo je otvoreno za nas
11	S Luka 8,16	Od Krista potječe sva istina
12	Č Izajia 56,6,7	Po cijelom svijetu
13	P Rimljanima 5,18	Nema vremena za svađe
14	S Ivan 4,14	Neka Krist bude naše svjetlo
15	N Hebrejima 12,2	Sadašnje prednosti i buduće dobrobiti
16	P Psalam 46,2.12	Naše utočište i sila
17	U Otkrivenje 22,17	Naša zadaća
18	S 1. Korinćanima 14,40	Bog voli ono što je lijepo
19	Č Kološanima 3,17	Radost u proslavljanju Boga
20	P Otkrivenje 21,5	Predokus Neba
21	S 1. Ivanova 5,4	Priprema za besmrtnost
22	N Efežanima 5,20.21	Kako održati ljubav živom
23	P Daniel 8,14	Lukavo smišljene bajke
24	U Rimljanima 12,11	Poštenje u poslovnim pothvatima
25	S 2. Petrova 3,11.12	Požurivanje Kristovog dolaska
26	Č Hebrejima 6,6	Škola u ovom i u budućem svijetu
27	P Propovjednik 10,17	Recept za dobro zdravlje
28	S Filipljanima 2,7.8	Duh Sveti — dar nad darovima
29	N Hebrejima 1,14	Služba nebeskih anđela
30	P Izreke 11,1	Svakodnevno obraćenje

JUTARNJI REDCI — RUJAN 2020.

Dajimo kao što primamo

1 U Filipljanima 2,12	Strah od neposlušnosti Bogu
2 S Izlazak 31,2,3	Darovi u skladu s našim potrebama
3 Č Ivan 14,18	Zahvalni za svaki trenutak
4 P Kološanima 1,22.23	Lijek protiv pohlepe
5 S Izajia 48,10	Iz tame će zasjati svjetlo
6 N Malahija 3,10	Dajimo kao što primamo
7 P 1. Korinćanima 2,9	Vječni gubitak
8 U Izajia 48,4	Svojeglavost — prepreka napredovanju
9 S Daniel 4,30	Kako Bog gleda na veličinu
10 Č Ivan 17,21	Srca ispunjena Kristovim mirom
11 P Ezra 7,6	Da tvoja radost bude potpuna
12 S Izajia 8,20	Gospodnja filozofija
13 N Luka 9,24	Veličina poniznosti
14 P Ivan 8,12	Kad istina upravlja životom
15 U 1. Korinćanima 12,12	Jarmovi koje prave ljudi
16 S 1. Korinćanima 2,4	Osobenjaštvo i nastranosti
17 Č Luka 2,9,10	Slavljenje Božića
18 P Matej 13,10.11	Neka nas Krist uputi
19 S Jošua 24,15	Danas izaberimo
20 N Ivan 6,12	Skupimo ulomke
21 P Matej 5,16	Treperava svjetla
22 U Rimljanima 13,10	Ljubav je ispunjeni Zakon
23 S Ivan 2,1	Pretvaranje vode u vino
24 Č 1. Ljetopisa 29,14	Kako biti uspješan
25 P 2. Korinćanima 9,15	Božji neizrecivi dar
26 S Efežanima 4,1-3	Jedinstvo
27 N Jakov 1,27	Radimo u Kristovim redovima
28 P Ivan 15,20	Pod Njegovim okriljem
29 U Hebrejima 13,8	Savršena uskladenost s Božjom voljom
30 S Matej 25,15	Hodajmo Isusovim stopama
31 Č Filipljanima 3,13.14	Neka nas ništa ne odvrati od cilja

Josip Salajster

ZAPADNO OD PAKLA

ZAPADNO OD PAKLA

Josip Salajster

*Zašto sam napustio karijeru glumca
te pobjegao iz svijeta laktih duga
i teških filozofija*

www.znaci-vremena.com
tel. 01 2361-920

**Knjiga osobnih
iskustava**

Naručite preko povjerenika
za literaturu u svojoj
mjesnoj crkvi ili izravno
kod nakladnika!

VEČERNJE BOGOSLUŽJE U OBITELJI

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Psalam 84.	1. Psalam 107,1-22	1. Psalam 129.
2. Psalam 85.	2. Psalam 107,23-43	2. Psalam 130.
3. Psalam 86.	3. Psalam 108.	3. Psalam 131.
4. Psalam 87.	4. Psalam 109,1-19	4. Psalam 132.
5. Psalam 88.	5. Psalam 109,20-31	5. Psalam 133.
6. Psalam 89,1-15	6. Psalam 110.	6. Psalam 134.
7. Psalam 89,16-30	7. Psalam 111.	7. Psalam 135.
8. Psalam 89,31-53	8. Psalam 112.	8. Psalam 136.
9. Psalam 90.	9. Psalam 113.	9. Psalam 137.
10. Psalam 91.	10. Psalam 114.	10. Psalam 138.
11. Psalam 92.	11. Psalam 115.	11. Psalam 139,1-12
12. Psalam 93.	12. Psalam 116.	12. Psalam 139,13-24
13. Psalam 94.	13. Psalam 117.	13. Psalam 140.
14. Psalam 95.	14. Psalam 118.	14. Psalam 141.
15. Psalam 96.	15. Psalam 119,1-24	15. Psalam 142.
16. Psalam 97.	16. Psalam 119,25-48	16. Psalam 143.
17. Psalam 98.	17. Psalam 119,49-80	17. Psalam 144,1-11
18. Psalam 99.	18. Psalam 119,81-96	18. Psalam 144,12-15
19. Psalam 100.	19. Psalam 119,97-136	19. Psalam 145.
20. Psalam 101.	20. Psalam 119,137-160	20. Psalam 146.
21. Psalam 102,1-12	21. Psalam 119,161-176	21. Psalam 147.
22. Psalam 102,13-29	22. Psalam 120.	22. Psalam 148.
23. Psalam 103.	23. Psalam 121.	23. Psalam 149.
24. Psalam 104,1-18	24. Psalam 122.	24. Psalam 150.
25. Psalam 104,19-35	25. Psalam 123.	25. Psalam 1.
26. Psalam 105,1-15	26. Psalam 124.	26. Psalam 2.
27. Psalam 105,16-32	27. Psalam 125.	27. Psalam 3.
28. Psalam 105,33-45	28. Psalam 126.	28. Psalam 4.
29. Psalam 106,1-15	29. Psalam 127.	29. Psalam 5.
30. Psalam 106,16-33	30. Psalam 128.	30. Psalam 6.
31. Psalam 106,34-48		31. Psalam 7.

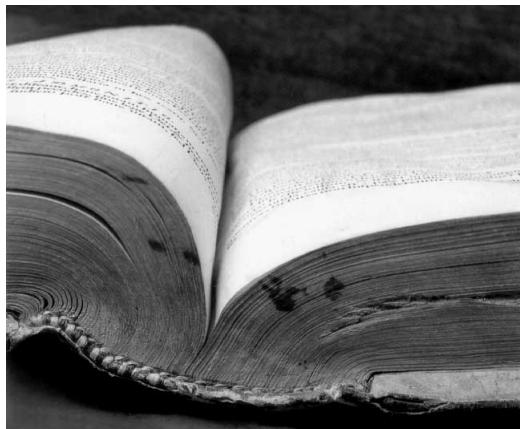
ČITANJE BIBLIJE REDOM

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Mihej 1-4	1. Luka 19-21	1. 2. Korinć. 7-10
2. Mihej 5-7	2. Luka 22-24	2. 2. Korinć. 11-13
3. Nahum 1-3	3. Ivan 1-3	3. Galaćanima 1-3
4. Habakuk 1-3	4. Ivan 4-6	4. Galaćanima 4-6
5. Sefanija 1-3	5. Ivan 7-9	5. Efežanima 1-6
6. Hagaj 1-2	6. Ivan 10-12	6. Filipljanima 1-4
7. Zaharija 1-4	7. Ivan 13-15	7. Kološanima 1-4
8. Zaharija 5-8	8. Ivan 16-18	8. 1. Solunj. 1-5
9. Zaharija 9-11	9. Ivan 19-21	9. 2. Solunj. 1-3
10. Zaharija 12-14	10. Djela 1-3	10. 1. Timoteju 1-6
11. Malahija 1-3	11. Djela 4-6	11. 2. Timoteju 1-4
12. Matej 1-3	12. Djela 7-10	12. Titu i Filemonu
13. Matej 4-7	13. Djela 11-13	13. Hebrejima 1-3
14. Matej 8-10	14. Djela 14-16	14. Hebrejima 4-6
15. Matej 11-13	15. Djela 17-19	15. Hebrejima 7-9
16. Matej 14-16	16. Djela 20-22	16. Hebrejima 10-13
17. Matej 17-19	17. Djela 23-25	17. Jakov 1-3
18. Matej 20-22	18. Djela 26-28	18. Jakov 4-5
19. Matej 23-25	19. Rimljanima 1-3	19. 1. Petrova 1-5
20. Matej 26-28	20. Rimljanima 4-7	20. 2. Petrova 1-3
21. Marko 1-3	21. Rimljanima 8-10	21. 1. Ivanova 1-2
22. Marko 4-7	22. Rimljanima 11-13	22. 1. Ivanova 4-5
23. Marko 8-10	23. Rimljanima 14-16	23. 2. i 3. Ivanova
24. Marko 11-13	24. 1. Korinć. 1-3	24. Judina poslanica
25. Marko 14-16	25. 1. Korinć. 4-7	25. Otkrivenje 1-3
26. Luka 1-3	26. 1. Korinć. 8-10	26. Otkrivenje 4-6
27. Luka 4-7	27. 1. Korinć. 11-13	27. Otkrivenje 7-9
28. Luka 8-10	28. 1. Korinć. 14-16	28. Otkrivenje 10-12
29. Luka 11-14	29. 2. Korinć. 1-3	29. Otkrivenje 13-15
30. Luka 15-16	30. 2. Korinć. 4-6	30. Otkrivenje 16-19
31. Luka 17-18		31. Otkrivenje 20-22

ČITANJE BIBLIJE REDOM — JEDNO POGLAVLJE DNEVNO

LISTOPAD	STUDENI	PROSINAC
1. Izajia 37	1. Jeremija 3	1. Jeremija 33
2. Izajia 38	2. Jeremija 4	2. Jeremija 34
3. Izajia 39	3. Jeremija 5	3. Jeremija 35
4. Izajia 40	4. Jeremija 6	4. Jeremija 36
5. Izajia 41	5. Jeremija 7	5. Jeremija 37
6. Izajia 42	6. Jeremija 8	6. Jeremija 38
7. Izajia 43	7. Jeremija 9	7. Jeremija 39
8. Izajia 44	8. Jeremija 10	8. Jeremija 40
9. Izajia 45	9. Jeremija 11	9. Jeremija 41
10. Izajia 46	10. Jeremija 12	10. Jeremija 42
11. Izajia 47	11. Jeremija 13	11. Jeremija 43
12. Izajia 48	12. Jeremija 14	12. Jeremija 44
13. Izajia 49	13. Jeremija 15	13. Jeremija 45
14. Izajia 50	14. Jeremija 16	14. Jeremija 46
15. Izajia 51	15. Jeremija 17	15. Jeremija 47
16. Izajia 52	16. Jeremija 18	16. Jeremija 48
17. Izajia 53	17. Jeremija 19	17. Jeremija 49
18. Izajia 54	18. Jeremija 20	18. Jeremija 50
19. Izajia 55	19. Jeremija 21	19. Jeremija 51
20. Izajia 56	20. Jeremija 22	20. Jeremija 52
21. Izajia 57	21. Jeremija 23	21. Tužaljke 1
22. Izajia 59	22. Jeremija 24	22. Tužaljke 2
23. Izajia 60	23. Jeremija 25	23. Tužaljke 3
24. Izajia 61	24. Jeremija 26	24. Tužaljke 4
25. Izajia 62	25. Jeremija 27	25. Tužaljke 5
26. Izajia 63	26. Jeremija 28	26. Ezekiel 1
27. Izajia 64	27. Jeremija 29	27. Ezekiel 2
28. Izajia 65	28. Jeremija 30	28. Ezekiel 3
29. Izajia 66	29. Jeremija 31	29. Ezekiel 4
30. Jeremija 1	30. Jeremija 32	30. Ezekiel 5
31. Jeremija 2		31. Ezekiel 6

UPOZNAJTE SE S BIBLIJOM!

*Dopisnim putem upoznajte
njezine junake, proroke, pjesnike, pisce...*

Dopisni biblijski tečaj BIBLIJA GOVORI

26 lekcija biblijskoga gradiva iz kojih ćete na brz i jednostavan način steći najosnovnija znanja iz Biblije ili Svetog pisma — najstarije, najviše čitane i najviše izdavane knjige. Proučavajte ovu jedinstvenu i svetu Knjigu Božje objave — dopisnim putem, besplatno i bez obveze, u vrijeme koje Vam odgovara te načinom i brzinom koju sami odredite.

*Naručite još danas na naslov:
ZNACI VREMENA, DOPISNA BIBLIJSKA ŠKOLA
Prilaz Gjure Deželića 75 (p.p. 925), 10001 ZAGREB*

Dopisna biblijska škola online:
[www.*https://biblija-govori.hr/otkrijmo/*](https://biblija-govori.hr/otkrijmo/) • www.biblija-govori.hr

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINCU 2020.

MJESTO	LISTOPAD						STUDENI				PROSINAC			
	3.10.	10.10.	17.10.	24.10.	31.11.		7.11.	14.11.	21.11.	29.11.	5.12.	12.12.	19.12.	26.12.
Beli Manastir	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35		16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Biograd	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51		16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Bjelovar	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43		16.33	16.25	16.18	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Borovo	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35		16.25	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.05	16.10
Brać	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47		16.39	16.31	16.26	16.22	16.19	16.19	16.22	16.26
Cres	18.39	18.26	18.14	18.03	16.53		16.44	16.36	16.30	16.26	16.23	16.23	16.25	16.29
Crikvenica	18.38	18.25	18.13	18.01	16.52		16.42	16.34	16.28	16.23	16.21	16.20	16.23	16.26
Čakovec	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42		16.32	16.24	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Dalj	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35		16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.03	16.05	16.09
Daruvar	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40		16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Debnice	18.38	18.25	18.13	18.01	16.51		16.41	16.34	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Dubrovnik	18.25	18.13	18.02	17.51	16.43		16.34	16.26	16.21	16.17	16.16	16.16	16.17	16.22
Dugi Otok	18.36	18.23	18.12	18.01	16.52		16.43	16.35	16.29	16.25	16.22	16.22	16.24	16.28
Đakovo	18.22	18.10	17.58	17.46	16.36		16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Garešnica	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43		16.33	16.25	16.19	16.14	16.11	16.11	16.13	16.17
Gospic	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50		16.41	16.33	16.27	16.23	16.20	16.20	16.22	16.26
Grubišno Polje	18.27	18.14	18.02	17.50	16.40		16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.09	16.11	16.15
Hvar	18.32	18.19	18.08	17.57	16.48		16.40	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Ilok	18.19	18.06	17.53	17.42	16.32		16.23	16.15	16.08	16.04	16.01	16.01	16.03	16.07
Karlovac	18.34	18.21	18.09	17.57	16.47		16.38	16.30	16.23	16.19	16.16	16.16	16.18	16.22
Knin	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47		16.38	16.30	16.24	16.20	16.17	16.17	16.20	16.23
Koprivnica	18.29	18.16	18.03	17.51	16.41		16.31	16.23	16.16	16.11	16.09	16.08	16.11	16.14
Korčula	18.29	18.17	18.05	17.55	16.46		16.37	16.30	16.25	16.20	16.19	16.19	16.19	16.25
Kornat	18.35	18.23	18.12	18.01	16.52		16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Krapina	18.33	18.20	18.07	17.55	16.45		16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.14	16.19
Križevci	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42		16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Krk	18.38	18.25	18.13	18.02	16.52		16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Kutina	18.29	18.17	18.04	17.53	16.43		16.34	16.25	16.19	16.14	16.12	16.12	16.14	16.18
Lastovo	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48		16.40	16.32	16.27	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Lipik	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41		16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.10	16.11	16.16
Lošinj	18.39	18.26	18.14	18.03	16.54		16.44	16.37	16.31	16.26	16.24	16.24	16.26	16.30
Makarska	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45		16.36	16.29	16.23	16.19	16.17	16.17	16.19	16.23
Maruševec	18.31	18.17	18.05	17.53	16.43		16.33	16.25	16.18	16.13	16.10	16.10	16.12	16.16
Metković	18.27	18.15	18.04	17.53	16.44		16.35	16.28	16.22	16.18	16.16	16.16	16.18	16.22

POČECI SUBOTA U LISTOPADU, STUDENOM I PROSINCU 2020.

MJESTO	LISTOPAD						STUDENI				PROSINAC			
	3.10.	10.10.	17.10.	24.10.	31.11.		7.11.	14.11.	21.11.	29.11.	5.12.	12.12.	19.12.	26.12.
Mljet	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45		16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.25
Našice	18.23	18.10	17.58	17.46	16.37		16.27	16.19	16.13	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11
Nova Gradiška	18.26	18.14	18.01	17.50	16.40		16.31	16.23	16.16	16.12	16.10	16.09	16.11	16.15
Novska	18.29	18.16	18.04	17.52	16.43		16.33	16.25	16.19	16.14	16.12	16.11	16.14	16.17
Opatija	18.38	18.26	18.14	18.02	16.52		16.43	16.35	16.28	16.24	16.22	16.21	16.23	16.27
Osijek	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35		16.26	16.17	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Otočac	18.35	18.23	18.11	17.59	16.50		16.41	16.33	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Pag	18.36	18.23	18.11	18.00	16.51		16.41	16.34	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Pakrac	18.27	18.14	18.02	17.50	16.41		16.31	16.23	16.17	16.12	16.10	16.09	16.11	16.16
Pelješac	18.28	18.16	18.05	17.54	16.45		16.37	16.29	16.24	16.20	16.18	16.18	16.20	16.24
Petrinja	18.31	18.18	18.05	17.54	16.44		16.35	16.27	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Ploče	18.28	18.16	18.04	17.53	16.44		16.35	16.28	16.22	16.19	16.16	16.17	16.19	16.23
Poreč	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56		16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Požega	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40		16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Pula	18.42	18.29	18.17	18.06	16.56		16.47	16.40	16.33	16.29	16.26	16.26	16.28	16.32
Rab	18.38	18.26	18.13	18.02	16.53		16.44	16.36	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Rijeka	18.38	18.26	18.13	18.02	16.52		16.43	16.35	16.28	16.23	16.21	16.21	16.23	16.27
Rovinj	18.42	18.29	18.17	18.05	16.56		16.46	16.38	16.32	16.28	16.25	16.25	16.27	16.31
Sinj	18.31	18.19	18.07	17.56	16.47		16.38	16.31	16.25	16.21	16.19	16.19	16.21	16.25
Sisak	18.31	18.17	18.05	17.54	16.44		16.35	16.26	16.20	16.16	16.13	16.13	16.15	16.19
Slatina	18.26	18.13	18.01	17.49	16.39		16.29	16.21	16.15	16.10	16.08	16.07	16.10	16.13
Slavonski Brod	18.23	18.11	17.58	17.47	16.37		16.28	16.20	16.13	16.09	16.07	16.07	16.08	16.13
Slunj	18.34	18.22	18.09	17.58	16.48		16.38	16.31	16.24	16.20	16.17	16.17	16.19	16.23
Split	18.31	18.19	18.08	17.57	16.48		16.39	16.32	16.26	16.22	16.20	16.20	16.22	16.26
Šibenik	18.35	18.23	18.11	18.01	16.51		16.43	16.35	16.29	16.25	16.23	16.23	16.25	16.29
Varaždin	18.30	18.17	18.04	17.52	16.42		16.32	16.24	16.17	16.13	16.10	16.10	16.11	16.16
Vinkovci	18.22	18.09	17.56	17.45	16.35		16.26	16.18	16.11	16.07	16.04	16.04	16.06	16.10
Virovitica	18.26	18.13	18.01	17.49	16.40		16.30	16.22	16.16	16.11	16.08	16.08	16.10	16.14
Vis	18.32	18.20	18.09	17.58	16.49		16.40	16.33	16.28	16.23	16.21	16.22	16.23	16.28
Vukovar	18.21	18.08	17.56	17.44	16.35		16.25	16.17	16.11	16.06	16.04	16.04	16.05	16.10
Zadar	18.35	18.23	18.11	18.00	16.51		16.41	16.34	16.28	16.24	16.22	16.22	16.23	16.28
Zagreb	18.33	18.20	18.08	17.56	16.46		16.37	16.28	16.22	16.17	16.15	16.14	16.17	16.20
Županja	18.22	18.09	17.57	17.46	16.36		16.26	16.19	16.12	16.08	16.05	16.05	16.07	16.11

(Vremena u ovoj tablici navedena su po zimskom računanju)

Ellen G. White - odgoj

ODGOJ

Ellen G. White

**znaci
vremena**

www.znaci-vremena.com
tel. 01 2361-920

**Pomoćno štivo uz
Pouke iz Biblije**

Naručite preko pouverenika
za literaturu u svojoj
mjesnoj crkvi ili izravno
kod nakladnika!

Južnoazijska divizija

Azerbajdžan

Turkmenistan

Uzbekistan

Tadžikistan

Unije

	Crkve	Vjernika	Stanovnika
Istočna srednjoindijska unija	2.595	987.901	111.490.349
Sjeveroistočna unija	218	53.429	44.294.444
Sjevernoindijska unija	468	182.399	849.685.382
Južna srednjoindijska unija	255	78.032	68.155.847
Jugoistočna indijska unija	459	133.158	78.166.665
Jugozapadna indijska unija	238	37.533	35.106.432
Zapadna indijska unija	257	124.853	184.034.499
Otočje Andaman i Nikobar	1	303	411.404
Istočno himalajsko polje	12	762	817.000
Himalajska područje	26	9.349	29.718.000
Maledivi	0	0	428.000
Ukupno	4.529	1.607.719	1.402.308.000

Misijiski projekti

Misijiski darovi trijeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- Izgradnju muške spavaonice na Akademiji Garmar u Rajanagaramu u državi Andhra Pradesh u Indiji.
- Izgradnju pet učionica na Adventističkom koledžu Flaz u Rustumbadi u Andhra Pradeshu.
- Izgradnju crkvene zgrade u Amritsaru, u državi Punjab.
- Izgradnju crkvene zgrade u Ranchi, u državi Jharkhand.
- Izgradnju spaavaonice u Adventističkoj školi Varanasi, u državi Uttar Pradesh.
- Izgradnju druge faze školske zgrade na Adventističkom koledžu Roorkee, u državi Uttarakhand.
- Izgradnju novih crkvenih zgrada za crkve Central Kannadi i Savanagar Tamil u državi Karnataka.
- Izgradnju dvije učionice u Adventističkoj srednjoj školi engleskog jezika Azam Nagar, u državi Karnataka.
- Izgradnju muške spaavaonice u Memorijalnoj srednjoj školi E. D. Thomas u Thanjavuru, u državi Tamil Nadu.
- Izgradnju laboratorija i knjižnice u Adventističkoj srednjoj školi Thirumala, u gradiću Thiruvananthapuram, u državi Kerala.
- Izgradnju školske zgrade na Adventističkom sveučilištu Spicer u gradu Aundh Pune, u državi Maharashtra.

